

Het Theosofisch Genootschap (Pasadena)

Studiegroepen | Skype studiegroepen | Correspondentie cursussen.

Opgedragen door "H. P. B." Aan al haar Leerlingen opdat zij mogen leren en op hun beurt onderrichten.

Skype Studiegroep.
Studies in de Mahatma Brieven.

Beste Deelnemer,

Voor de studies in de Mahatma Brieven is voor een andere aanpak gekozen dan gebruikelijk is.

Hiervoor zijn een aantal redenen; ten eerste zijn de Brieven een persoonlijk antwoord op vragen van twee Britse Heren, A.O.Hume en A.P.Sinnet die werkzaam waren in India en voor het eerst contact via H.P.Blavatsky met de Meesters kregen. Ze stelde persoonlijke vragen, maar de Meesters hielden meer achter dan zij uitgaven. G de Purucker licht dit met een voorbeeld toe;

Bedenk eenvoudig dat deze brieven werden geschreven in de taal en gedachtesfeer van het eind van de jaren zeventig en het begin en het midden van de jaren tachtig van de negentiende eeuw. Veronderstel bijvoorbeeld dat de meester toen op een alledaagse en eenvoudige manier had geprobeerd te beschrijven wat radio is. Maar Sinnett noch Hume, noch een ander uit die tijd had toen ook maar het flauwste vermoeden wat radio was. Stel dat de meester probeerde aan hen of aan andere dames en heren uit die tijd te beschrijven wat een auto was. Over auto's begon men toen nog maar net te denken. Er was er nog niet één uitgevonden. Zou hij toen met goed gevolg het principe van een verbrandingsmotor hebben kunnen beschrijven aan mensen die de eerste technische beginselen ervan niet kenden en voor wie elektriciteit en de wonderen daarvan nog in de kinderschoenen stond? Dit illustreert wat ik bedoel als ik zeg dat de meester spreekt in de wetenschappelijke taal van die tijd en dit geldt ook voor de religieuze en filosofische taal van die tijd.

Aspecten van de Occulte filosofie blz. 276. – TUPA Den Haag.

Studies in de Mahatma Brieven. Uittreksels uit de Theosofische literatuur

Met de studies in de Mahatma Brieven voor de staf van het Theosofisch Hoofkwartier, heeft G de Purucker vele lezingen en toelichtingen gegeven waarvan stenografische verslagen werden gemaakt. Aan de hand van deze verslagen heeft Grace Knoche ze opgenomen in het boek "Studies in Occult Philosophy", dit boek is later in het Nederlands vertaald in "Aspecten van de Occulte Filosofie"

In deze Skype studiegroep worden alleen de toelichtingen en aanwijzingen van G de Purucker bestudeert. Het Boek "de Mahatma Brieven" kan men als naslagwerk gebruiken.

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap.

De zes deugden (Paramita's) in praktijk brengen is de tweede. H.P.Blavatsky in Stem van de Stilte blz. 31.

Het Theosofisch Genootschap (Pasadena)

Studiegroepen | Skype studiegroepen | Correspondentie cursussen.

Opgedragen door "H. P. B." Aan al haar Leerlingen opdat zij mogen leren en op hun beurt onderrichten.

1. De opvatting van de Chohan over de TS
2. De eerste brief van KH aan A.O. Hume
3. Uittreksels uit de Theosofische literatuur
4. Artikelen uit de Aspecten van Occulte Filosofie

1. De opvatting van de Chohan over de TS

Verschillende goede redenen, door de Chohan aan KH gegeven, waarom de TS een broederschap onder de mensen moet zijn.

Voor de Simla Eclectic TS

Omdat de leer die we verkondigen de enige ware is, moet deze – gesteund door dat bewijsmateriaal dat we van plan zijn om te geven – uiteindelijk zegevieren zoals elke andere waarheid. Toch is het absoluut noodzakelijk om haar geleidelijk te laten doordringen en aan haar theorieën, die voor hen die weten onbetwistbare feiten zijn, kracht bij te zetten door directe conclusies, getrokken uit en bevestigd door het bewijsmateriaal dat de huidige wetenschap verschaft. Daarom kan kol. H.S.O., die alleen maar werkt om het boeddhisme te doen herleven, worden beschouwd als iemand die in de ware geest van theosofie werkt, veel meer dan iemand die uit is op het bevredigen van zijn eigen vurige aspiraties naar occulte kennis. Boeddhisme is, ontdaan van zijn vormen van bijgeloof, eeuwige waarheid; en hij die naar laatstgenoemde streeft, streeft naar theos-sophia, goddelijke wijsheid, wat een synoniem van waarheid is.

Willen onze leringen werkelijk invloed uitoefenen op de ethiek of op opvattingen over waarheidsliefde, zuiverheid, zelfverzaking, naastenliefde, enz., dan moeten we kennis van theosofie algemeen bekendmaken. Niet het individuele en vastberaden voornemen om zelf nirvanā (het hoogste niveau van alle kennis en absolute wijsheid) te bereiken, wat tenslotte slechts verheven en glorieus egoïsme is, maar het zelfopofferend zoeken naar de beste middelen om onze medemens op het juiste pad te brengen, en zoveel mogelijk van onze medeschepselen te helpen, maakt iemand tot een echte theosoof.

Het ontwikkelde deel van de mensheid schijnt snel in twee groepen uiteen te vallen: de ene is onbewust bezig voor zichzelf oorzaken te leggen voor lange perioden van tijdelijke vernietiging of toestanden van niet-bewustzijn door vrijwillig het gebruik van haar verstand op te geven en het gevangen te houden in de smalle groeven van fanatisme en bijgeloof, een proces dat onvermijdelijk tot een volslagen misvorming van het verstandelijke beginsel moet leiden; de andere geeft zich teugelloos over aan haar dierlijke neigingen, met de intentie in geval van mislukking te berusten in volledige vernietiging, in duizenden jaren van degradatie na fysieke ontbinding. Door deze 'ontwikkelde groepen', die invloed hebben op het grote onwetende publiek dat ze aantrekken en dat naar hen opziet als edele en navolgenswaardige voorbeelden, worden de mensen die ze zouden moeten beschermen en leiden, verlaagd en moreel te gronde gericht. Tussen het onterende bijgeloof en het nog meer onterende grove materialisme kan de uitgeputte witte duif van de waarheid nauwelijks een gehoor vinden voor haar onwelkome ideeën. . . . Het wordt tijd dat de theosofie het strijdperk betreedt. De kinderen van theosofen zullen op hun beurt eerder theosoof worden dan iets anders.

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap.

De zes deugden (Paramita's) in praktijk brengen is de tweede. H.P.Blavatsky in Stem van de Stilte blz. 31.

Het Theosofisch Genootschap (Pasadena)

Studiegroepen | Skype studiegroepen | Correspondentie cursussen.

Opgedragen door "H. P. B." Aan al haar Leerlingen opdat zij mogen leren en op hun beurt onderrichten.

Geen boodschapper van de waarheid, geen profeet, heeft ooit tijdens zijn leven een volledige overwinning behaald – zelfs Boeddha niet. De Theosophical Society werd gekozen als de hoeksteen, de basis van de toekomstige religie van de mensheid. Om het beoogde doel te bereiken werd bepaald dat er een intensievere, een meer bewuste en welwillende omgang tussen hoog en laag, tussen de alfa en de omega in de samenleving zou moeten zijn. Het blanke ras moet als eerste de hand reiken naar de donkere volkeren, en de arme verachte 'nikker' zijn broeder noemen. Dit vooruitzicht zal misschien niet iedereen aanspreken, maar wie tegen dit beginsel bezwaar maakt, is geen theosoof. . .

Gezien de steeds groter wordende triomf van het vrije denken en de vrijheid en tegelijk het misbruik daarvan (Éliphas Lévi zou het de universele heerschappij van Satan hebben genoemd) rijst de vraag hoe het strijdlustige natuurlijke instinct van de mens anders kan worden weerhouden van het plegen van tot dusver ongehoorde wreedheden, gruweldaden, tirannie, onrecht, enz., dan door de verzachtende invloed van een broederschap en de praktische toepassing van de esoterische leringen van Boeddha. Want zoals iedereen weet, betekent het zich geheel losmaken van het gezag van die ene allesdoordringende macht of wet die door de theïsten God wordt genoemd – door de filosofen van alle eeuwen boeddha, goddelijke wijsheid en verlichting of theosofie – tevens het zich losmaken van het gezag van menselijke wetten.

Eenmaal ontdaan van hun boeien en bevrijd van hun ballast aan dogmatische interpretaties, persoonsnamen, antropomorfistische opvattingen en betaalde priesters, zullen de basisleringen van alle religies in hun esoterische betekenis identiek blijken te zijn. Osiris, Krishna, Boeddha, Christus zullen dan slechts andere middelen blijken te zijn tot één en dezelfde koninklijke weg naar uiteindelijke hemelse gelukzaligheid, nirvanā. Het mystieke christendom, dat wil zeggen dat christendom dat zelfverlossing onderwijst door middel van ons eigen zevende beginsel – het bevrijde para-atman (Augoeides), dat door de één christus, door anderen boeddha wordt genoemd, en dat gelijkstaat met een regeneratie of wedergeboorte in de geest – zal precies dezelfde waarheid blijken te zijn als het nirvanā van het mystieke boeddhisme. We moeten ons allemaal bevrijden van ons eigen ego, het illusoire schijnbare zelf, om ons echte zelf in een transcendentaal goddelijk leven te herkennen.

Maar als we niet egoïstisch willen zijn, moeten we ernaar streven anderen die waarheid te doen inzien, de werkelijkheid te doen beseffen van dat transcendentale zelf, de boeddha, de christus of God van iedere prediker. Om die reden is zelfs het exoterische boeddhisme de veiligste weg om de mens naar de ene esoterische waarheid te leiden. In de wereld zoals we die nu aantreffen – de christelijke, de islamitische of de heidense – wordt rechtvaardigheid genegeerd, en wordt aan eer en mededogen geen aandacht besteed. Kortom, als de belangrijkste doelstellingen van de TS eenmaal verkeerd worden uitgelegd door hen die het meest bereid zijn ons persoonlijk te dienen, hoe moeten we dan een oplossing zoeken voor de rest van de mensheid, voor die vloek die bekendstaat als de 'strijd om het bestaan', die de werkelijke en meest vruchtbare verwekker is van de meeste ellende en verdriet, en van alle misdaden?

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap.

De zes deugden (Paramita's) in praktijk brengen is de tweede. H.P.Blavatsky in Stem van de Stilte blz. 31.

Het Theosofisch Genootschap (Pasadena)

Studiegroepen | Skype studiegroepen | Correspondentie cursussen.

Opgedragen door "H. P. B." Aan al haar Leerlingen opdat zij mogen leren en op hun beurt onderrichten.

Waarom is die strijd bijna universeel geworden? Ons antwoord luidt, omdat tot nu toe geen enkele religie, met uitzondering van het boeddhisme, een daadwerkelijke minachting voor dit aardse bestaan heeft onderwezen, terwijl elk van deze religies, nog altijd met die ene uitzondering, met zijn hel en verdoemenis de grootste angst voor de dood heeft ingeprent.

Daarom zien we dat deze strijd om het bestaan in christelijke landen het hevigst woedt, en het meest voorkomt in Europa en Amerika. Hij is minder in heidense landen en bijna onbekend bij boeddhistische volkeren. (In China heeft men geconstateerd dat op die plaatsen waar het volk het meest onwetend is over hun eigen of een andere religie, de moeders die tijdens hongersnood hun eigen kinderen opaten, woonden in die gebieden waar men de meeste christelijke zendelingen aantreft. Waar deze niet actief waren, en de bonzen het alleen voor het zeggen hadden, stond de bevolking volkomen onverschillig tegenover het sterven.) Leer de mensen om in te zien dat het leven op deze aarde, zelfs het gelukkigste, slechts een last en een illusie is, en dat slechts ons eigen karma, de oorzaak die het gevolg teweegbrengt, onze eigen rechter is, onze verlosser in toekomstige levens, en de grote strijd om het bestaan zal algauw zijn intensiteit verliezen. Er zijn geen penitentiaire inrichtingen in boeddhistische landen, en misdaad is onder de boeddhistische Tibetanen vrijwel onbekend. (Het bovenstaande is niet aan u gericht, en heeft niets te maken met het werk van de Simla Eclectic Society. Het is alleen bedoeld als reactie op de onjuiste indruk die Hume heeft dat het 'werk op Ceylon' geen theosofie zou zijn.)

De wereld in het algemeen en het christendom in het bijzonder, dat 2000 jaar lang aan de heerschappij van een persoonlijke God was overgelaten, alsmede zijn politieke en maatschappelijke stelsels die op die gedachte zijn gebaseerd, zijn nu een mislukking gebleken. Als de theosofen zeggen, 'we hebben met dit alles niets te maken, we kunnen ons niet bekommeren om de lagere klassen en de inferieure rassen (die van India bijvoorbeeld volgens de opvatting van de Britten), die zich maar moeten zien te redden', wat komt er dan terecht van onze mooie doelstellingen van welwillendheid, menslievendheid, hervormingen, enz.? Zijn deze een schijnvertoning? En als ze een schijnvertoning zijn, kan onze weg dan wel de juiste zijn? Moeten we ons dan wijden aan de taak enkele Europeanen, die het goede van de aarde genieten en van wie velen overladen zijn met wat blind geluk hen schonk instructies te geven voor het laten klinken van astrale bellen, het laten verschijnen van kopjes, de spirituele telefoon en het vormen van astrale lichamen, en de krioelende miljoenen onwetenden, armen en verachten, de eenvoudige en onderdrukte mensen, zo goed mogelijk voor zichzelf en hun hiernamaals te laten zorgen? Nooit.

De Theosophical Society met haar beide ongelukkige stichters kan beter ten onder gaan dan dat we zouden toelaten dat deze slechts een academie voor magie en een school voor occultisme zou worden. Dat wij, de toegewijde volgelingen van die vleesgeworden geest van absolute zelfopoffering, van menslievendheid, goddelijke welwillendheid, en van alle hoogste deugden die op deze aarde van ellende bereikbaar zijn, de mens der mensen, Gautama Boedha, er ooit in zouden toestemmen dat de Theosophical Society de belichaming van egoïsme vormt, het toevluchtsoord voor de

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap.

De zes deugden (Paramita's) in praktijk brengen is de tweede. H.P.Blavatsky in Stem van de Stilte blz. 31.

Het Theosofisch Genootschap (Pasadena)

Studiegroepen | Skype studiegroepen | Correspondentie cursussen.

Opgedragen door "H. P. B." Aan al haar Leerlingen opdat zij mogen leren en op hun beurt onderrichten.

weinigen, die zich niet bekommeren om de velen, is een vreemde gedachte, mijn broeders.

Onder de weinige glimpen die Europeanen van Tibet en zijn mystieke hiërarchie van 'volmaakte lama's' hebben opgevangen, is er één die goed werd begrepen en beschreven. 'De incarnaties van de Bodhisattva Padmapani of Avalokitesvara en van Tsong-Khapa, die van Amitābha, doen bij hun dood afstand van het verkrijgen van het boeddha schap – d.w.z. de hoogste verrukking en individuele persoonlijke gelukzaligheid – om telkens opnieuw geboren te worden voor het welzijn van de mensheid' (Rhys Davids).

Met andere woorden, om telkens opnieuw onderworpen te worden aan ellende, gevangenschap in het vlees en al het leed van het leven, mits ze door zo'n zelfopoffering die vele sombere eeuwen lang wordt herhaald, het middel kunnen worden om verlossing en gelukzaligheid in het hiernamaals te verzekeren voor een handjevol mensen, gekozen uit slechts één van de vele rassen van de mensheid. En wordt er van ons, de ienstwillige discipelen van deze volmaakte lama's, verwacht dat we zouden toestaan dat de TS haar edelste doel, dat van 'broederschap onder de mensen', zou opgeven om een gewone school voor psychologie te worden? Nee, beste broeders, u heeft al te lang in deze waan verkeerd.

Laten we mekaar goed begrijpen. Wie zich niet voldoende in staat acht deze edele gedachte goed genoeg te begrijpen om ervoor te werken, hoeft geen taak op zich te nemen die te zwaar voor hem is. Er is echter in de hele Society vrijwel geen theosoof die niet in staat is haar echt te helpen door verkeerde indrukken van buitenstaanders recht te zetten, zo niet door deze gedachte zelf daadwerkelijk te verbreiden. Ach, was er maar een edel en onzelfzuchtig mens om ons in India doeltreffend met die goddelijke taak te helpen. Al onze kennis van heden en verleden zou niet voldoende zijn om hem te belonen. . . . Nu ik onze opvattingen en aspiraties heb uiteengezet, hoef ik er slechts enkele woorden aan toe te voegen. Wil een religie en filosofie waar zijn, dan moeten ze de oplossing bieden voor elk probleem. Dat de wereld er moreel zo slecht aan toe is, is afdoende bewijs dat geen enkele van haar religies en filosofieën, die van de beschaafde volkeren nog minder dan die van enige andere, ooit in het bezit van de waarheid is geweest.

Voor de problemen van de belangrijke tweeledige beginselen – recht en onrecht, goed en kwaad, vrijheid en despotisme, pijn en genot, egoïsme en altruïsme kunnen ze nu net zomin juiste en logische verklaringen geven als 1881 jaar geleden. Ze zijn nu even ver van de oplossing als ooit tevoren, maar – Ergens moet voor die problemen een logische oplossing bestaan, en als onze leringen die blijken te kunnen geven, dan zal de wereld de eerste zijn om te erkennen: dat moet de ware filosofie, de ware religie, het ware licht zijn, dat waarheid biedt en niets dan de waarheid.

Een verkorte versie van de opvatting van de Chohan over de TS, op basis van zijn eigen woorden zoals hij ze gisteravond heeft geformuleerd. Mijn eigen brief, het antwoord op uw laatste schrijven, volgt binnenkort.

Deze brief is opgenomen in het boekje "Gecombineerde Chronologie te gebruiken bij de Mahatma Brieven" Samengesteld door Margret Conger. Blz 45 – 49.

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap.

De zes deugden (Paramita's) in praktijk brengen is de tweede. H.P.Blavatsky in Stem van de Stilte blz. 31.

Het Theosofisch Genootschap (Pasadena)

Studiegroepen | Skype studiegroepen | Correspondentie cursussen.

Opgedragen door "H. P. B." Aan al haar Leerlingen opdat zij mogen leren en op hun beurt onderrichten.

2. Noot van Grace F. Knoche.

(Grace Knoche, Leader of the Theosophical Society - Pasadena 1971 - 2006.)

Een aura van geheimzinnigheid heeft deze brief omgeven, omdat het origineel nooit is gevonden. Hij werd al in het midden van de jaren 80 van de 19de eeuw in zijn geheel of gedeeltelijk in besloten kring verspreid, maar pas in 1886 werd hij in de openbaarheid gebracht toen John C. Bundy, lid van de TS, redacteur van het Religio-Philosophical Journal and Weekly Occult News, Chicago, Illinois, hem in zijn nummer van 26 juni (jaargang 40, nr. 18) opnam. Hij staat ook bekend als de 'Brief van de mahāchohan' of 'De brief van de grote meester'.

De tekst die we hier gebruiken, volgt de volgens ons oudste kopie van de brief, die door A.P. Sinnett werd gemaakt, aan wie hij was gericht, en die door hem samen met andere mahātma brieven (zoals nr. 11 aan Hume) werd opgenomen in een notitieboekje dat nu in de British Library wordt bewaard (Mahatma Papers, deel 6, Additional MS. 45289 A). Onze titel komt uit de tekst aan het eind; de weglatingspunten zijn van Sinnett.

De verschillende versies van de brief vertonen enige variatie in de bewoording en ook in het weglaten (of handhaven) van bepaalde uitdrukkingen of zinnen. Het belangrijkste verschil ligt in het jaar dat in de voorlaatste alinea wordt vermeld – 1880, 1881 of 1886. HPB noemt 1880, zowel in haar redactioneel commentaar als in het geciteerde gedeelte van de brief (Lucifer, 15 augustus 1888); A.P. Sinnett noemt 1881, evenals de gepubliceerde versie van C. Jinarajadasa in zijn eerste reeks van Letters from the Masters of the Wisdom (4de en volgende edities), een kopie, zoals hij zegt, van twee voor hem liggende manuscripten: het ene, een 'gecyclostyleerde' met de hand geschreven kopie die tussen geschriften van C.W. Leadbeater werd aangetroffen, en het andere, dat in 1945 in het archief van de TS in Adyar, Madras, werd ontdekt, een kopie die werd gemaakt door Francesca Arundale, penningmeester van de London Lodge toen HPB nog leefde. Laatstgenoemde kopie is in hoofdzaak gelijk aan die van Sinnett, met slechts enkele kleine verschillen, al zijn sommige ervan interessant. Maar daarmee houden we ons hier niet bezig.

In het archief van de TS in Pasadena, Californië, bevinden zich drie versies van de brief: een 'gecyclostyleerde' met de hand geschreven kopie uit het bezit van William Q. Judge, waarin ook 1881 staat – hij heeft in feite uit deze brief geput voor zijn artikel 'Wat de meesters hebben gezegd';* en twee kopieën in de notitieboekjes van generaal Abner Doubleday, die op 17 januari 1879 tijdelijk tot voorzitter van het werk van de TS in Amerika werd benoemd, met W.Q. Judge als secretaris, de dag vóór HPB en Olcott met hun twee Britse reisgenoten met de boot uit Liverpool naar India vertrokken. De oudste hiervan is een getypte kopie, geplakt in notitieboekje nr. 7 tussen brieven die 1884 en 1885 zijn gedateerd; erboven staat '... gegeven aan mahātma KH . . . voor de Simla Eclectic Society' en eindigt met 'KH (ondertekend)'. Zijn andere kopie in notitieboekje K-26 heeft een heel ander opschrift: 'Advies van de Chohan aan de TS – Gegeven door tussenkomst van RH en toegezonden om door een lid van de TS in het Religio-Phil. Journal te worden gepubliceerd.' Het Journal gebruikte deze omschrijving echter niet, maar drukte hetzelfde opschrift af als in de kopie van Sinnett voorkomt, maar dan met de initialen 'RH' in plaats van KH.

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap.

De zes deugden (Paramita's) in praktijk brengen is de tweede. H.P.Blavatsky in Stem van de Stille blz. 31.

Het Theosofisch Genootschap (Pasadena)

Studiegroepen | Skype studiegroepen | Correspondentie cursussen.

Opgedragen door "H. P. B." Aan al haar Leerlingen opdat zij mogen leren en op hun beurt onderrichten.

Evenmin wordt enige melding gemaakt van de Simla Eclectic Society. Ook in de handgeschreven kopie van Doubleday zijn de letters 'RH' gehandhaafd. Het naschrift in het Journal is van belang:

'[OPMERKING: Het voorgaande is een verkorte versie van de opvatting van de Chohan over de Theosophical Society op basis van zijn eigen woorden, zoals hij ze gisteravond door tussenkomst van een aangenomen chela heeft geformuleerd, en die nu wordt gepubliceerd ten bate van hen die dit aangaat. Lid van de TS.]'

De uitdrukking 'door tussenkomst van een aangenomen chela' staat in geen enkele andere kopie. Zowel in de handgeschreven kopie van Doubleday, als in die van het Journal, wordt als jaar 1886 opgegeven. Waarschijnlijk heeft men een slordig geschreven 0 – of 1? – verkeerd gelezen, wat ook geldt voor RH in plaats van de handgeschreven letters KH.

Het is ook mogelijk dat HPB, toen ze de brief ongeveer zeven of acht jaar na de ontvangst ervan citeerde, een 1 voor een 0 heeft aangezien. Toch schijnt er, gezien de brieven van KH en M, enige reden te bestaan om het jaartal 1880 niet onmiddellijk terzijde te schuiven. Aan de andere kant werd de Engels-Indiase afdeling pas kort voor oktober 1881 de 'Simla Eclectic Society' genoemd.

De vraag blijft: wanneer deelde de Chohan zijn opvatting over de TS, haar taak en rol in de wereld mee? In 1880 toen KH de eerste brieven van Sinnett en Hume bij hem aankartte? Of in 1881, rond de tijd toen de Engels-Indiase afdeling feitelijk werd gevormd, op 21 augustus? Als men brief 4 en de eerste brief van KH aan Hume uit 1880 leest, samen met de in de herfst van 1881 geschreven brieven (28 en 29) van KH en M, ziet men in hun nadrukkelijke aansporing een afdeling van universele broederschap te vormen en niet een 'school voor magie', een heldere weerspiegeling van dezelfde krachtige stroom van universalisme die de door de Chohan genoemde richtlijnen kenmerkt. Het is niet nodig het punt nog verder uit te werken. Het jaartal is van gering belang vergeleken met de ontzagwekkende waarheid dat er zelfs nu overal serieuze onderzoekers zijn die de richtlijnen in ere houden die hier meesterlijk zijn geschetst als het innerlijke charter van de theosofische beweging.

*The Path, febr. 1893; vertaling in W.Q. Judge, Theosofische inzichten, TUPA, 2012, blz. 252-4.

Deze brief is opgenomen in het boekje "Gecombineerde Chronologie te gebruiken bij de Mahatma Brieven" Samengesteld door Margret Conger. Blz 42 – 44.

3. De eerste brief van KH aan A.O. Hume

Amritsar, 1 november [1880]

Geachte heer,

Gebruikmakend van de eerste gelegenheid die ik heb om uw brief van de 17de van de vorige maand officieel te beantwoorden, wil ik u nu het resultaat medelen van mijn bespreking met onze chefs van het daarin opgenomen voorstel; tegelijkertijd zal ik

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap.

De zes deugden (Paramita's) in praktijk brengen is de tweede. H.P.Blavatsky in Stem van de Stilte blz. 31.

Het Theosofisch Genootschap (Pasadena)

Studiegroepen | Skype studiegroepen | Correspondentie cursussen.

Opgedragen door "H. P. B." Aan al haar Leerlingen opdat zij mogen leren en op hun beurt onderrichten.

proberen al uw vragen te beantwoorden. Ik moet u in de eerste plaats, namens de hele afdeling van onze broederschap die in het bijzonder geïnteresseerd is in het welzijn van India, danken voor de aangeboden hulp waarvan het belang en de oprechtheid door niemand in twijfel kan worden getrokken. Omdat onze afstammingslijn door de geschiedenis van de Indiase beschaving teruggaat tot in het verre verleden, is onze liefde voor ons vaderland zo diep en hartstochtelijk dat ze is blijven bestaan ondanks de verruimende en kosmopolitiserende (vergeef me als dit geen goed woord is) invloed van onze studies naar de verborgen wetten van de natuur.

En daarom heb ik, en iedere andere Indiase patriot, gevoelens van diepe dankbaarheid voor elk vriendelijk woord of elke vriendelijke daad voor dit land. U kunt zich dus indenken dat, omdat we ervan overtuigd zijn dat de degeneratie van India grotendeels is toe te schrijven aan de verstikking van zijn oeroude spiritualiteit, en dat alles wat bijdraagt tot het herstel van die hogere standaard van denken en ethiek wel een regenererende nationale kracht moet zijn, ieder van ons vanzelfsprekend en zonder aansporing bereid zou zijn een organisatie vooruit te helpen waarvan de voorgestelde oprichting wordt besproken; vooral als het werkelijk een organisatie moet worden die vrij is van egoïstische motieven, en waarvan het doel is de oude wetenschap te doen herleven, en die ernaar streeft het aanzien van ons land in de wereld te herstellen. Hier kunt u van uitgaan, zonder verdere plechtige verklaringen. Maar u weet, zoals iedereen die de geschiedenis kent, dat patriotten, als de omstandigheden tegen hen zijn, vergeefs het uiterste van zich vergen.

Het is soms voorgekomen dat geen menselijke macht, zelfs niet het vuur en de kracht van de meest verheven vaderlandsliefde, in staat was het ijzeren noodlot van zijn vaste koers te doen afwijken; en zo zijn volkeren uitgedoofd als toortsen die in het water zijn gevallen, in de alles verzwelgende duisternis van de ondergang.

Zo kunnen wij die de neergang van ons land beseffen maar die niet de macht hebben het onmiddellijk op een hoger plan te brengen, niet doen wat we zouden willen doen, noch in het algemeen, noch in dit specifieke geval. En met de bereidheid, maar niet het recht, om u in uw toenadering meer dan halverwege tegemoet te komen, zijn we gedwongen u te zeggen dat het denkbeeld dat door Sinnett en u wordt gekoesterd, gedeeltelijk onuitvoerbaar is.

Het is in één woord voor mijzelf of een andere Broeder, of zelfs voor een gevorderde neofiet, onmogelijk om speciaal te worden aangewezen of te worden bestemd om de leidinggevende geest of chef van de Engels-Indiase afdeling te zijn. We weten dat het goed zou zijn om u en enkele van uw uitgekozen collega's regelmatig onderricht te geven, en dat de verschijnselen en de verklaring ervan aan u worden duidelijk gemaakt. Want hoewel niemand, behalve jullie enkelingen, overtuigd zou worden, zou het toch onmiskenbaar een stap vooruit zijn als zelfs enkele uiterst bekwame Engelsen zich ervoor inzetten om de Aziatische psychologie te bestuderen. We zijn ons van dit alles bewust en van nog veel meer; daarom weigeren we niet met u te corresponderen en u op verschillende andere manieren te helpen. Maar we weigeren wél enige andere verantwoordelijkheid op ons te nemen dan deze periodieke correspondentie en hulp door het geven van raad; en zullen, als de gelegenheid gunstig is, u die feitelijke,

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap.

De zes deugden (Paramita's) in praktijk brengen is de tweede. H.P.Blavatsky in Stem van de Stilte blz. 31.

Het Theosofisch Genootschap (Pasadena)

Studiegroepen | Skype studiegroepen | Correspondentie cursussen.

Opgedragen door "H. P. B." Aan al haar Leerlingen opdat zij mogen leren en op hun beurt onderrichten.

mogelijk zichtbare bewijzen geven die u zouden overtuigen van ons bestaan en onze belangstelling. We stemmen er niet mee in u te 'leiden'. Tot hoeveel we misschien ook in staat zijn, we kunnen alleen beloven u zoveel te geven als u verdient.

Bij grote verdienste zullen we betrouwbare schuldenaren blijken te zijn; bij kleine kunt u slechts een evenredige beloning verwachten. Dit is niet zomaar een tekst, overgenomen uit het schrift van een schooljongen, al klinkt het zo, maar alleen de onbeholpen weergave van de wet van onze orde; en we kunnen deze niet overtreden. Omdat we volkomen onbekend zijn met de westerse, vooral met de Engelse manier van denken en handelen, zou u ontdekken dat als we ons met zo'n organisatie zouden inlaten, al uw vaste gewoonten en tradities voortdurend zouden botsen, zo niet met de nieuwe aspiraties zelf, dan toch op zijn minst met de door ons voorgestelde methoden om ze te verwezenlijken.

U zou geen unanieme instemming kunnen krijgen om zover te gaan als u zelf zou willen gaan. Ik heb Sinnett gevraagd een plan te ontwerpen dat de ideeën van u beiden bevat, om dit aan onze chefs voor te leggen, omdat dit de kortste weg leek om tot wederzijdse overeenstemming te komen. Uw afdeling zou onder onze 'leiding' niet kunnen gedijen, omdat u er helemaal niet de mensen naar bent om zich in die zin te laten leiden.

Vandaar dat de organisatie een ontijdige geboorte zou beleven en een mislukking zou worden, en een even tegenstrijdig beeld zou geven als een Parijse Daumont getrokken door een span Indiase Jaks of kamelen.

U vraagt ons u in de echte wetenschap te onderrichten, in het occulte aspect van de bekende kant van de natuur: en u denkt dat dit even gemakkelijk kan worden gedaan als gevraagd. U schijnt de enorme moeilijkheden niet te beseffen die zijn verbonden aan het meedelen van zelfs de elementaire beginselen van onze wetenschap aan mensen die zijn opgeleid volgens de vertrouwde methoden van uw wetenschap. U ziet niet in dat hoe meer men van de ene bezit des te minder men in staat is de andere intuïtief te bevatten, want een mens kan alleen zijn uitgesleten gedachtegroeven volgen, en als hij niet de moed heeft deze op te vullen en voor zichzelf nieuwe te maken, moet hij noodgedwongen de oude paden volgen. Sta me toe een paar voorbeelden te geven.

In overeenstemming met de exacte wetenschap definieert u slechts één kosmische energie, en maakt u geen verschil tussen de energie die door een reiziger wordt gebruikt die een struik opzij duwt die zijn weg verspert, en de wetenschappelijk onderzoeker die een gelijke hoeveelheid energie gebruikt om een slinger in beweging te brengen! Wij doen dat wel, want we weten dat er tussen beide een wereld van verschil bestaat. De ene verspreidt op zinloze manier kracht; de ander concentreert die en slaat die op; en begrijp alstublieft dat ik hier niet verwijs naar het relatieve nut van de twee, zoals men zou kunnen denken, maar alleen naar het feit dat er in het ene geval brute kracht wordt gebruikt zonder enige omzetting van die brute energie in een hogere potentiële vorm van spirituele stuwkracht, en in het andere gebeurt dat wel. Denk alstublieft niet dat ik vaag metafysisch spreek. De gedachte die ik wil overbrengen is dat zich als gevolg van het hoogste gebruik van het verstand in de wetenschappelijk actieve hersenen een gesublimeerde vorm van spirituele energie ontwikkelt, die in de kosmische activiteit onbegrensde gevolgen teweegbrengt, terwijl de automatisch werkende hersenen slechts

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap.

De zes deugden (Paramita's) in praktijk brengen is de tweede. H.P.Blavatsky in Stem van de Stilte blz. 31.

Het Theosofisch Genootschap (Pasadena)

Studiegroepen | Skype studiegroepen | Correspondentie cursussen.

Opgedragen door "H. P. B." Aan al haar Leerlingen opdat zij mogen leren en op hun beurt onderrichten.

een zekere hoeveelheid grove kracht vasthouden of opslaan die het individu of de mensheid geen voordeel oplevert.

De menselijke hersenen zijn een onuitputtelijke generator van de meest verfijnde soort kosmische kracht, uit de lage, grove energie van de natuur; en een volleerd adept heeft zich tot een centrum gemaakt waaruit potentiële krachten stralen die door de eonen heen wisselwerking op wisselwerking veroorzaken. Dit is de sleutel tot het mysterie van het vermogen dat hij bezit om in de zichtbare wereld de vormen te projecteren en te materialiseren die zijn verbeeldingskracht heeft opgebouwd uit de onbewuste kosmische stof van de onzichtbare wereld. De adept scheidt niet iets nieuws, maar gebruikt en hanteert slechts het materiaal dat de natuur om hem heen in voorraad heeft; materiaal dat door de eeuwigheden heen door alle vormen is gegaan; hij hoeft slechts dat te kiezen wat hij nodig heeft en het in objectieve bestaan terug te roepen. Zou dit uw 'geleerde' biologen niet als een droom van een krankzinnige in de oren klinken?

U zegt dat er maar weinig takken van wetenschap zijn waarmee u niet min of meer bekend bent, en dat u gelooft in zekere mate goed werk te doen, omdat u door jarenlange studie de mogelijkheid daartoe heeft verworven. Dat is ongetwijfeld het geval. Maar wilt u mij toestaan nog duidelijker voor u het verschil te schetsen tussen de methoden van de fysieke wetenschappen – vaak alleen uit beleefdheid exact genoemd – en de metafysische wetenschappen? Laatstgenoemde die, zoals u weet, niet kunnen worden geverifieerd voor een gemengd publiek, worden door Tyndall tot de dichterbij verzinsels gerekend. De realistische wetenschap van de feiten is daarentegen uiterst nuchter. Nu is voor ons arme en onbekende filantropen geen enkel feit van een van deze wetenschappen interessant behalve voor zover het vermogen heeft tot morele resultaten, en nuttig is voor de mensheid. En wat is, in haar trotse isolement, onverschilliger voor alles en iedereen, of meer gericht op alleen maar de egoïstische vereisten voor haar eigen vooruitgang, dan deze materialistische en realistische wetenschap van feiten?

Mag ik dan, zonder van een nutteloos 'vertoon van wetenschappelijkheid' te worden beschuldigd, niet vragen wat de wetten van Faraday, Tyndall of anderen te maken hebben met menslievendheid in hun abstracte relaties tot de mensheid, gezien als een alomvattend geheel? Bekommeren ze zich ook maar iets om de mens als een afzonderlijk atoom van dit grote en harmonische geheel, zelfs als ze voor hem soms van praktisch nut zijn? Kosmische energie is iets eeuwigs en onophoudelijks; stof is onverwoestbaar: en dat zijn wetenschappelijke feiten.

Trek ze in twijfel en u bent een onwetende; ontken ze en u bent een gevaarlijke gek, een fanaticus; beweer de theorieën te kunnen verbeteren en u bent een schaamteloze bedrieger. En toch zag de wereld van onderzoekers in deze wetenschappelijke feiten nooit enig bewijs dat de natuur doelbewust streeft naar het ontwikkelen van stof (die onverwoestbaar is) in anorganische vormen tot stof in organische vormen, en dat ze langzaam maar onophoudelijk werkt aan de verwezenlijking van dit doel – de evolutie van bewust leven uit onbewust materiaal.

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap.

De zes deugden (Paramita's) in praktijk brengen is de tweede. H.P.Blavatsky in Stem van de Stilte blz. 31.

Het Theosofisch Genootschap (Pasadena)

Studiegroepen | Skype studiegroepen | Correspondentie cursussen.

Opgedragen door "H. P. B." Aan al haar Leerlingen opdat zij mogen leren en op hun beurt onderrichten.

Vandaar hun onwetendheid over de verstrooiing en verdichting van kosmische energie in haar metafysische aspecten; hun verdeeldheid over de theorieën van Darwin; hun onzekerheid over de graad van bewust leven in afzonderlijke elementen; en noodzakelijkerwijs, hun minachtende afwijzing van elk verschijnsel dat buiten de door henzelf gestelde voorwaarden valt, en van alleen al het idee van werelden van half intelligente, zo niet verstandelijke krachten, die in verborgen hoeken van de natuur actief zijn.

Om u een ander praktisch voorbeeld te geven. Wij zien een groot verschil tussen de kwaliteit van twee gelijke hoeveelheden energie die door twee mensen worden verbruikt, van wie de een, laten we aannemen, op weg is naar zijn dagelijkse rustige werk, en een ander naar het politiebureau om een medemens aan te geven, terwijl de wetenschappers geen enkel verschil zien. En wij – niet zij – zien een specifiek verschil tussen de energie in de beweging van de wind en die van een draaiend wiel. En waarom? Omdat elke gedachte van de mens, na te zijn ontwikkeld, in de innerlijke wereld komt en een actieve entiteit wordt door zich te verbinden – verenigen zouden we het kunnen noemen – met een elementaal; dat wil zeggen met een van de half intelligente krachten van de natuurrijken.

Ze blijft bestaan als een actieve intelligentie, een wezen dat door het denken is verwekt, gedurende een langere of kortere periode evenredig aan de oorspronkelijke intensiteit van de hersenactiviteit die haar heeft voortgebracht. Zo blijft een goede gedachte bestaan als een actieve weldadige kracht; een kwade gedachte als een boosaardige demon. En zo bevolkt de mens voortdurend zijn stroom in de ruimte met een wereld van hemzelf, vol van de voortbrengselen van zijn fantasieën, verlangens, impulsen en hartstochten, een stroom die naar verhouding van zijn dynamische intensiteit inwerkt op ieder gevoels- en/of zenuworgaan dat ermee in aanraking komt. De boeddhist noemt dit zijn 'skandha', de hindoe geeft er de naam 'karma' aan; de adept ontwikkelt deze vormen bewust, andere mensen werpen ze onbewust af. Om te slagen en zijn kracht te behouden moet een adept in afzondering en min of meer in zijn eigen ziel verblijven. Nog minder ziet de exacte wetenschap in dat terwijl de bouwende mier, de bezige bij, de vogel die zijn nest bouwt, elk op haar eigen bescheiden wijze net zoveel kosmische energie in haar potentiële vorm verzamelt als een Haydn, een Plato, of een ploeger die zijn vore trekt, anderzijds de jager die voor zijn plezier of winst op zijn prooi jaagt, of de positivist die zijn intellect gebruikt om te bewijzen dat $+ x + = -$, hun energie niet minder verspillen en verstrooien dan de tijger die zijn prooi bespringt.

Zij beroven allemaal de natuur in plaats van haar te verrijken, en zullen allemaal in verhouding tot hun intelligentie verantwoording moeten afleggen. Exacte wetenschap heeft niets te maken met ethiek, deugdzaamheid en menslievendheid, en kan daarom geen beroep doen op onze hulp totdat ze zich verenigt met metafysica. Omdat ze een kille classificatie van feiten buiten de mens is, die voor en na hem bestaan, eindigt haar terrein van bruikbaarheid voor ons bij de buitengrenzen van deze feiten; en wat de conclusies en resultaten voor de mensheid misschien ook zijn op basis van het materiaal dat door deze methode is verkregen, ze geeft daar weinig om. En daarom, omdat onze invloedssfeer volledig buiten de hare ligt – zover als de baan van

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap.

De zes deugden (Paramita's) in praktijk brengen is de tweede. H.P.Blavatsky in Stem van de Stilte blz. 31.

Het Theosofisch Genootschap (Pasadena)

Studiegroepen | Skype studiegroepen | Correspondentie cursussen.

Opgedragen door "H. P. B." Aan al haar Leerlingen opdat zij mogen leren en op hun beurt onderrichten.

Uranus buiten die van de aarde – bedanken we ervoor om door haar voortbrengselen te worden geradbraakt. Warmte is voor haar slechts een vorm van beweging, en beweging brengt warmte voort; maar waarom de mechanische beweging van het draaiende wiel in metafysische zin van hogere waarde moet zijn dan de warmte waarin ze geleidelijk wordt omgezet – is iets dat ze nog moet ontdekken. Het filosofische maar transcendente (en daarom absurde?) denkbeeld van de middeleeuwse theosofen dat de vooruitgang die de mens boekt bij zijn inspanningen, gesteund door de voortdurende stroom van zijn ontdekkingen, eens moeten culmineren in een proces dat, naar het voorbeeld van de energie van de zon – in zijn capaciteit van rechtstreekse motor – zal resulteren in de ontwikkeling van voedingsmiddelen uit anorganische stof – is voor wetenschappers ondenkbaar.

Als de zon, de grote voedende vader van ons planetenstelsel, morgen ‘in een proefopstelling’ granieten kuikens uit een rotsblok zou broeden, dan zouden zij (de wetenschappers) dit als een wetenschappelijk feit aanvaarden, zonder enige spijt te voelen dat die vogels niet leven om als voedsel te dienen voor hen die verhongeren. Maar als een shaberon tijdens een hongersnood de Himalaya zou oversteken en zakken met rijst vermenigvuldigen om de stervende menigte te voeden – wat hij zou kunnen – dan zouden uw magistraten en ambtenaren hem waarschijnlijk in de gevangenis zetten om hem te laten bekennen welke graanschuur hij had beroofd. Zo is de exacte wetenschap en uw realistische wereld. En hoewel u, zoals u zegt, onder de indruk bent van de enorme omvang van de onwetendheid van de wereld over elk onderwerp, wat u heel raak omschrijft als ‘enkele tastbare feiten verzameld en ruwweg gegeneraliseerd, en vakjargon bedacht om de onwetendheid van de mens over alles wat achter die feiten ligt te verbergen’; en hoewel u spreekt over uw vertrouwen in de oneindige mogelijkheden van de natuur – neemt u er niettemin genoeg mee om uw leven te besteden aan een werk dat uitsluitend diezelfde exacte wetenschap steunt.

U veroorzaakt – figuurlijk gesproken – een verspilling van tonnen kosmische energie om nauwelijks enkele onsjes in uw boeken te verzamelen. En ondanks uw intuïtieve gevoel voor de grenzeloze omvang van de natuur neemt u het standpunt in dat u met uw grote talenten, tenzij een expert in de geheime wetenschap bereid is aan uw Society in wording die energie te verspillen die hij zonder zijn plaats te verlaten op nuttige wijze onder miljoenen kan verspreiden, zult weigeren een helpende hand naar de mensheid uit te steken door het werk in uw eentje te beginnen, en erop te vertrouwen dat de tijd en de grote wet uw inspanning zullen belonen.*

*De laatste twee zinnen van deze alinea werden in The Occult World weggelaten; voor meer informatie zie appendix 1.

We zullen, als u mij toestaat, eerst de vraag behandelen over het veronderstelde onvermogen van de ‘broederschap’ een stempel op de wereldgeschiedenis te drukken. Volgens u zouden ze met hun bijzondere kennis in staat moeten zijn geweest in hun scholen een aanzienlijk deel van de meer verlichte denkers van elk volk bijeen te brengen. Hoe weet u dat ze daarop geen stempel hebben gedrukt? Bent u op de hoogte van hun pogingen, successen en mislukkingen? Kunt u over hen oordelen? Hoe kan uw wereld bewijsmateriaal verzamelen over het doen en laten van mensen die zorgvuldig

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap.

De zes deugden (Paramita's) in praktijk brengen is de tweede. H.P.Blavatsky in Stem van de Stilte blz. 31.

Het Theosofisch Genootschap (Pasadena)

Studiegroepen | Skype studiegroepen | Correspondentie cursussen.

Opgedragen door "H. P. B." Aan al haar Leerlingen opdat zij mogen leren en op hun beurt onderrichten.

elke mogelijke toenadering hebben afgehouden waardoor nieuwsgierigen hen zouden kunnen bespioneren? De strikte voorwaarde voor hun succes was dat ze bij hun werk nooit op hun vingers moeten worden gekeken of belemmerd. Ze weten wat ze hebben gedaan; en degenen buiten hun kring konden alleen de gevolgen zien waarvan de oorzaken aan hun oog waren onttrokken. Om deze gevolgen te kunnen verklaren hebben velen, door de eeuwen heen, theorieën bedacht over de tussenkomst van goden, bijzondere voorzienigheid, het noodlot, de weldadige of kwade invloed van de sterren. Er is nooit een tijd geweest vóór of tijdens de zogenaamd historische periode, waarin onze voorgangers niet vormgaven aan gebeurtenissen en geen 'geschiedenis schreven', waarvan de feiten daarna zonder uitzondering door historici werden verworden, om ze aan de vooroordelen van die tijd aan te passen. Bent u er wel zo zeker van dat de bekende helden-figuren in de opeenvolgende drama's vaak niets anders dan hun marionetten waren? We hebben nooit beweerd dat we hele volkeren naar een of ander keerpunt kunnen voeren tegen de algemene tendens van de kosmische betrekkingen van de wereld in.

De cyclussen moeten hun loop volbrengen. Perioden van verstandelijk en ethisch licht en duisternis volgen elkaar op als dag en nacht. De grote en kleine yuga's moeten overeenkomstig de vastgestelde orde van de dingen worden volbracht. En wij, die met het machtige getij worden meegevoerd, kunnen slechts enkele van zijn minder belangrijke stromingen wijzigen en bijsturen.

Als we de macht van een denkbeeldige persoonlijke God zouden hebben, en wanneer de onveranderlijke wetten slechts speelgoed waren om zich mee te vermaken, dan hadden we wel omstandigheden kunnen scheppen die deze wereld zouden hebben veranderd in een Arcadië voor edele zielen. Maar omdat we met een onveranderlijke wet te maken hebben, waarvan wijzelf de voortbrengselen zijn, moesten we doen wat we konden doen en daarvoor dankbaar zijn. Er zijn tijden geweest dat 'een aanzienlijk aantal verlichte geesten' in onze scholen onderricht ontving. Zulke tijden waren er in India, Perzië, Egypte, Griekenland en Rome. Maar zoals ik in een brief aan Sinnett opmerkte, is de adept de bloem van zijn tijdperk, en er verschijnen er altijd betrekkelijk weinig in één eeuw. De aarde is niet minder het slagveld van morele dan van fysieke krachten; en de onstuimigheid van dierlijke begeerten, gestimuleerd door de grove energieën van de lagere groep van etherische machten, heeft altijd de neiging om aan spiritualiteit een einde te maken.

Wat zou men anders kunnen verwachten van mensen die zo nauw verwant zijn aan het lagere rijk waaruit ze zich hebben ontwikkeld? Ook is het waar dat op dit moment ons aantal afneemt, maar dat komt, zoals ik zei, omdat we tot de mensheid behoren, en onderworpen zijn aan haar cyclische impuls, en niet in staat deze te keren. Kunt u de Ganges of de Brahmapoetra naar hun bron doen terugkeren; kunt u ze zelfs zo indammen dat het opgehoopte water niet buiten zijn oevers zal treden? Nee, maar u kunt de stroom wel gedeeltelijk door kanalen leiden en zijn hydraulische kracht voor het welzijn van de mensheid gebruiken. Zo zijn wij, die de wereld niet kunnen beletten in de voor haar bestemde richting te gaan, niettemin in staat een deel van haar energie naar andere en nuttige kanalen te verleggen. Beschouw ons als halfgoden en mijn

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap.

De zes deugden (Paramita's) in praktijk brengen is de tweede. H.P.Blavatsky in Stem van de Stilte blz. 31.

Het Theosofisch Genootschap (Pasadena)

Studiegroepen | Skype studiegroepen | Correspondentie cursussen.

Opgedragen door "H. P. B." Aan al haar Leerlingen opdat zij mogen leren en op hun beurt onderrichten.

verklaring zal u niet bevredigen; beschouw ons als eenvoudige mensen – misschien een beetje wijzer als gevolg van een speciale studie – en ze moet uw bezwaar kunnen wegnemen. ‘Wat voor goeds’, zegt u, ‘is er door deze occulte wetenschappen voor mijn medemensen en mijzelf (deze twee zijn onafscheidelijk) te bereiken?’

Als de Indiërs zien dat de Engelsen, en zelfs enkele hoge functionarissen in India, belangstelling hebben voor de wetenschap en filosofie van hun voorouders, zullen ze zich openlijk met de studie daarvan gaan bezighouden. En als ze gaan beseffen dat de oude ‘goddelijke’ verschijnselen geen wonderen waren, maar wetenschappelijke gevolgen, zal het bijgeloof afnemen. Zo zal het grootste kwaad dat nu de heropleving van de Indiase beschaving in de weg staat en vertraagt, na verloop van tijd verdwijnen. Het huidige onderwijs neigt ertoe hen materialistisch te maken en spiritualiteit uit te roeien. Met een juist inzicht in wat hun voorouders met hun geschriften en leringen hebben bedoeld, zou het onderwijs een zegen worden, terwijl het nu vaak een vloek is. Zowel degenen die geen onderwijs hebben genoten als de geleerde Indiërs beschouwen de Engelsen nu, op grond van hun christelijke godsdienst en moderne wetenschap, als te bevooroordeeld om hen of hun overleveringen te willen begrijpen. Onderling haten en wantrouwen ze elkaar. Deze gewijzigde houding ten opzichte van de oudere filosofie zou de inheemse vorsten en de rijken ertoe kunnen bewegen schenkingen te doen aan scholen waar pandits worden opgeleid; en oude manuscripten die tot dusver buiten het bereik van de Europeanen werden gehouden, zouden opnieuw aan het licht komen, en daarmee de sleutel geven tot veel van wat eeuwenlang voor het begrip van het volk verborgen werd gehouden – iets wat uw sceptische sanskritisten niet willen begrijpen en uw missionarissen niet durven te begrijpen.

De wetenschap zou er veel bij winnen – de mensheid alles. Gestimuleerd door de Engels-Indiase Theosophical Society, zouden we na verloop van tijd een nieuwe gouden eeuw van de Sanskritliteratuur kunnen beleven. Zo'n beweging zou de volledige instemming hebben van de Engelse regering, omdat ze preventief zou werken tegen ontevredenheid; ze zou ook de sympathie hebben van Europese sanskritisten, die bij hun meningsverschillen de hulp nodig hebben van Indiase pandits, die in de huidige toestand van wederzijds onbegrip voor hen onbereikbaar zijn. Ze vragen zelfs nu al om zulke hulp. Twee ontwikkelde hindoes uit Bombay helpen op dit moment Max Müller; en een jonge pandit uit Gujarat, lid van de TS, helpt prof. Monier-Williams in Oxford en woont in zijn huis. De eerste twee zijn materialisten en richten schade aan; laatstgenoemde kan in zijn eentje weinig uitrusten, omdat de man bij wie hij in dienst is een bevooroordeelde christen is.*

*De laatste vier zinnen van deze alinea werden in The Occult World weggelaten.

Als we de blik op Ceylon richten, zien we dat de meest geleerde priesters samenwerken onder leiding van de Theosophical Society om te komen tot een nieuwe uitleg van de boeddhistische filosofie en dat op 15 september in Galle een openbare theosofische school is geopend voor het geven van onderwijs aan de Singalese jeugd, waarbij meer dan 300 geleerden aanwezig waren: een voorbeeld dat op het punt staat te worden nagevolgd in drie andere plaatsen op dat eiland. Als de TS ‘zoals ze nu is samengesteld’ in feite geen ‘echte levenskracht’ bezit en toch op haar bescheiden wijze zoveel heeft

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap.

De zes deugden (Paramita's) in praktijk brengen is de tweede. H.P.Blavatsky in Stem van de Stilte blz. 31.

Het Theosofisch Genootschap (Pasadena)

Studiegroepen | Skype studiegroepen | Correspondentie cursussen.

Opgedragen door "H. P. B." Aan al haar Leerlingen opdat zij mogen leren en op hun beurt onderrichten.

gedaan wat van praktische waarde is, hoeveel grotere resultaten kunnen dan niet worden verwacht van een organisatie die wordt gevormd volgens het betere plan waarmee u zou kunnen komen! Dezelfde oorzaken die de hindoe-geest materialistisch maken, beïnvloeden het hele westerse denken. Het onderwijs zet de scepsis op de troon, maar zet de spiritualiteit gevangen. U kunt enorm veel goed doen door eraan mee te helpen de westerse volkeren een stevige basis te geven waarop ze hun afbrokkelend geloof weer kunnen opbouwen.

Wat ze nodig hebben zijn bewijzen die alleen de Aziatische psychologie kan verschaffen. Geef deze en u zult duizenden innerlijk gelukkig maken. Het tijdperk van blind geloof is voorbij; dat van onderzoek is aangebroken. Onderzoek dat alleen fouten onthult zonder iets te ontdekken waarop de ziel kan bouwen, levert slechts beeldenstormers op. Een beeldenstorm kan juist door zijn vernietigende karakter niets geven, hij kan alleen afbreken. Maar de mens kan niet met alleen maar ontkenningen tevreden blijven. Het agnosticisme is slechts een tijdelijk rustpunt. Dit is het moment om richting te geven aan de terugkerende impuls die snel zal komen, en die deze eeuw naar een extreem atheïsme zal stuwten, of zal terug sleuren naar een extreem priesterdom, als hij niet naar de oorspronkelijke en zielsbevredigende filosofie van de Ariërs wordt gevoerd.

Hij die gadeslaat wat er nu gaande is, enerzijds onder de katholieken, die even snel wonderen voortbrengen als de witte mieren hun jongen, anderzijds onder de vrijdenkers, die zich massaal tot het agnosticisme bekeren – ziet de tendens van de dingen. Deze eeuw verlustigt zich in een orgie van verschijnselen. Dezelfde wonderen die de spiritisten aanvoeren in hun verzet tegen de dogma's van eeuwige verdoemenis en plaatsvervangend lijden, voeren de katholieken aan als het krachtigste bewijs voor hun geloof in wonderen. De sceptici drijven met beiden de spot. Ze zijn allemaal blind, en er is niemand om hen te leiden! U en uw collega's kunnen helpen het materiaal te verschaffen voor een universele religieuze filosofie, waaraan behoefte bestaat; een filosofie die bestand is tegen wetenschappelijke aanvallen, omdat zijzelf het laatste woord is van de absolute wetenschap; en een religie die deze naam echt waardig is, omdat ze zich bezighoudt met de betrekkingen tussen de fysieke en de spirituele mens, en tussen deze beide en alles wat er boven en beneden is. Is dit niet een klein offer waard? En indien u, na erover te hebben nagedacht, zou besluiten deze nieuwe weg te volgen, dan moet u goed begrijpen dat uw Society geen club is om wonderen te vertonen of een feestmaal te houden, en zich evenmin speciaal bezighoudt met het bestuderen van verschijnselen.

Haar voornaamste doel is de bestaande vormen van bijgeloof en scepsis uit te roeien, en uit lang verzegeld gebleven oude bronnen het bewijs te putten dat de mens zijn eigen toekomstige lot kan vormen, en met zekerheid kan weten dat hij na de dood kan voortleven, als hij dit slechts zou willen; dat alle 'verschijnselen' slechts manifestaties van natuurwetten zijn, en het de plicht van ieder verstandig mens is om te proberen deze te begrijpen.* U heeft zich persoonlijk vele jaren gewijd aan een taak die u welwillend heeft opgevat en nauwgezet heeft uitgevoerd. Geef uw medemensen de

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap.

De zes deugden (Paramita's) in praktijk brengen is de tweede. H.P.Blavatsky in Stem van de Stilte blz. 31.

Het Theosofisch Genootschap (Pasadena)

Studiegroepen | Skype studiegroepen | Correspondentie cursussen.

Opgedragen door "H. P. B." Aan al haar Leerlingen opdat zij mogen leren en op hun beurt onderrichten.

helft van de aandacht die u aan uw 'kleine vogeltjes'** heeft geschonken, en u zult een nuttig leven afronden met een groots en edel werk.

Oprecht uw vriend.

*In The Occult World eindigt de brief hier.

**Hume was een ornitholoog (kenner van vogels), zie ook appendix 2.

Deze brief is opgenomen in het boekje "Gecombineerde Chronologie te gebruiken bij de Mahatma Brieven" Samengesteld door Margret Conger. Blz 29 – 40.

4. Appendix 1 Grace F. Knoche.

Het origineel van deze brief bestaat niet meer, hoewel het grootste deel ervan in The Occult World is gepubliceerd. Waarom de brief niet werd opgenomen in De mahātma brieven aan A.P. Sinnett is niet bekend. We kunnen slechts vermoeden dat de kopie die Patience Sinnett ervan liet maken niet beschikbaar was toen Trevor Barker bezig was de mahātma-brieven uit te typen, anders zou hij deze ongetwijfeld in zijn publicatie hebben opgenomen. Hij volgt op de brief van KH van 29 oktober (1880) aan Sinnett (MB, brief 4).

We geven de brief in zijn geheel weer, geverifieerd aan de hand van het handgeschreven exemplaar van Mw. Sinnett uit de British Library (Mahatma Papers, deel 7, Additional MS. 45289 B). Die kopie is overvloedig voorzien van blauwe potloodaantekeningen, die erop wijzen dat A.P.S hem voor publicatie gereedmaakte, en op drie plaatsen zijn verschillende zinnen – in die tijd terecht – weggelaten. De hier gebruikte tekst is, zoals gezegd, woord voor woord gelijk aan de kopie van Patience Sinnett. Het is van belang te weten dat zijn 'eerste brief, ondanks latere moeilijkheden die leidden tot de definitieve breuk tussen Hume en de Broeders, zo oprecht was, de geest die eruit sprak zo veelbelovend, de mogelijkheden die hij bood om voor het algemeen belang iets te doen schenen zo groot, dat . . . ik hem meenam naar onze eerbiedwaardige chef'

KH aan A.O.H., Mahatma Brieven, brief 28, blz. 231

5. Appendix 2 Grace F. Knoche.

Biografische schets van Allan Octavian Hume, 1829-1912

Zijn carrière in het algemeen en het schitterende werk dat hij voor het Indiase volk heeft gedaan nadat hij zich uit het theosofische werk had teruggetrokken, maken het bijna ongelooflijke geduld dat de vooruitziende meesters met hem hadden, gemakkelijker te begrijpen. Hij was een Engelse ornitholoog van naam, en gedurende enkele jaren een bekwaam bestuursambtenaar in India. Hij had tijdens de Mouterij (van de Bengaalse troepen, 1857-1858) uitstekende diensten bewezen, en tussen 1867 en 1871 werden zijn onderhandelingen met de trotse en machtige rajputhoofden over de aanleg van

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap.

De zes deugden (Paramita's) in praktijk brengen is de tweede. H.P.Blavatsky in Stem van de Stilte blz. 31.

Het Theosofisch Genootschap (Pasadena)

Studiegroepen | Skype studiegroepen | Correspondentie cursussen.

Opgedragen door "H. P. B." Aan al haar Leerlingen opdat zij mogen leren en op hun beurt onderrichten.

wegen door hun gebieden met succes be kroond. Na 1882, toen hij zijn theosofische werk had beëindigd en de overheidsdienst had verlaten, wijdde hij zich aan de behartiging van de belangen van de autochtone Indiërs die naar zelfbestuur streefden. Het Indian National Congress, dat in 1885 zijn eerste zitting hield, heeft zijn bestaan aan zijn inspanningen te danken. Tijdens de enkele jaren dat hij met de TS was verbonden, heeft hij veel goede dingen geschreven. De eerste drie afleveringen van 'Fragmenten of occult truth' door 'H.X.', gepubliceerd in The Theosophist, waren grotendeels van zijn hand, en werden op verzoek geschreven in antwoord op vragen van een Australische theosoof. Onder hetzelfde pseudoniem heeft Hume ook verschillende theosofische brochures geschreven en voor eigen rekening laten drukken, waarvan sommige zijn herdrukt onder hun oorspronkelijke titel Hints on Esoteric Theosofie. De latere afleveringen van 'Fragments', met antwoorden aan dezelfde belangstellende, werden door Sinnett geschreven, en door hem ondertekend met 'een leken-chela', waartoe hij door mahātma KH werd gemachtigd.

6. Er zijn ook mensen die vijfde ronders zijn en die geestelijk niet zo verheven en verstandelijk niet zo vergevorderd zijn als de zesde-ronders, maar deze vijfde-ronders komen vrij vaak voor en ze zijn de opmerkelijke genieën van de mensheid, de werkelijk grote mensen, de hoge en edele geestelijke leraren, de grondleggers van religies en van de grote wereldfilosofieën. In feite is een gevorderde vijfde-ronder wat u een mahātma, een meester, een vergevorderde, zou noemen. Zelfs onder de Mahātma's zijn zesde-ronders van de zevende graad zeldzaam. Er zijn erbij die in de eerste stadia van de periode van de zesde ronde zijn, maar de Heer Boeddha zou men een zesde-ronder in het zevende of laatste stadium van de zesde ronde kunnen noemen, en daarom bijna een geïncarneerde god.

De Dialogen blz. 497 - TUPA Den Haag.

7.

Een theosoof beweert echter dat de theosofische leringen gedurende talloze eeuwen door adepten en grote ingewijden zijn getoetst, en dit toetsen bestaat uit het vergelijken met de geestelijke natuur zelf, die het hoogste gerecht van toetsing is. Elke nieuwe generatie van zieners toetst de verzamelde kennis van hun voorgangers en verifiëren haar zo opnieuw; zodat naarmate de tijd voortschrijdt details ervan voortdurend worden vervolmaakt. Zieners betekent zij die zien: die de geestelijke vermogens en krachten in zichzelf in zo hoge mate tot werkzaamheid hebben gebracht, dat hun innerlijke geestelijke natuur als ze dat willen diep in de geheimen van het heelal kan doordringen en zich achter de sluiers van de uiterlijke schijn begeven, en aldus ziende nauwkeurig en op betrouwbare wijze kunnen interpreteren. Hun leringen zijn daardoor in alle opzichten consistent en hangen logisch samen.

Van tijd tot tijd maakt deze broederschap van Mahātma's of geëvolueerde mensen nieuw-oude inzichten in de geheimen van de natuur aan de wereld bekend, waarmee ze de ethische instincten van de mens stimuleren, zijn latente intellectuele vermogens opwekken, kortom ze brengen de bestendige hoewel stille evolutionaire drang teweeg om voorwaarts te gaan naar grootser en edeler hoogten van de menselijke prestaties.

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap.

De zes deugden (Paramita's) in praktijk brengen is de tweede. H.P.Blavatsky in Stem van de Stilte blz. 31.

Het Theosofisch Genootschap (Pasadena)

Studiegroepen | Skype studiegroepen | Correspondentie cursussen.

Opgedragen door "H. P. B." Aan al haar Leerlingen opdat zij mogen leren en op hun beurt onderrichten.

De Esoterische Traditie blz. 2 – 3 - TUPA Den Haag.

8.

In elk tijdperk wordt er door de beschermers van deze wijsheid aan de volkeren van de aarde een nieuwe openbaring van deze onvergankelijke waarheid gegeven; en elke openbaring bevat dezelfde oude boodschap, ook al kan de nieuwe bijdrage in andere bewoordingen zijn ingekleed. Daarom staat erachter al de verschillende religies en filosofieën een geheime of esoterische wijsheid, die de hele mensheid toebehoort en in alle tijden heeft bestaan. Deze wijsheid is religie, filosofie, en wetenschap, per se. Maar religie, filosofie en wetenschap, zoals deze nu algemeen worden opgevat, zouden wezenlijk van elkaar gescheiden zaken zijn, en van nature vaak in een onverzoenlijke strijd met elkaar zijn verwickeld. Zij worden als min of meer kunstmatige stelsels beschouwd die buiten de innerlijke werking van het geestelijke en psychische gestel van de mens staan.

De Esoterische Traditie blz.7 - TUPA Den Haag.

9.

Wij beweren, dat deze majestueuze wijsheid religie zo oud is als de denkende mens, veel ouder dan de zogenaamd onvergankelijke bergen; want er hebben rassen van denkende mensen bestaan zó lang geleden dat intussen continenten door het water van de oceanen zijn verzwolgen en nieuwe landstreken zijn verrezen om de plaats in te nemen van die verdwenen continenten. Deze geologische omwentelingen vonden plaats lang nadat homo sapiens voor het eerst op deze aardbol verscheen. Ja, deze wijsheid religie werd aan de eerste denkende mensen op deze aarde overgebracht door hoogst intelligente spirituele entiteiten uit hogere sferen; en zij is door een ononderbroken reeks elkaar opvolgende beschermers daarvan doorgegeven tot in onze tijd. Bovendien zijn gedeelten van dit oorspronkelijke en majestueuze stelsel van tijd tot tijd door die beschermers aan verschillende rassen in verschillende delen van de wereld bekendgemaakt wanneer de mensheid behoefte had aan een nieuwe uitbreiding en cyclische vernieuwing van geestelijke waarheden.

Wie zijn deze beschermers? Het zijn zij die we de oudere broeders van de mensheid noemen, en het zijn mensen in elke betekenis van dit woord en geen geëxcarneerde geesten. Het zijn, relatief gesproken, vervolmaakte mensen die met succes de evolutionaire baan hebben doorlopen en daarom nu, wat betreft spirituele en intellectuele grootsheid, daar staan waar wij over vele eeuwen zullen staan. Zo kan men dus zeggen dat er één bron is waaruit de waarheid de wereld binnenstroomt; deze bron kan in drie takken worden verdeeld:

De oorspronkelijke 'openbaring' die aan de eerste mensheid is overgebracht door wezens uit hogere sferen, met glorieuze spirituele en intellectuele vermogens en krachten, die de toen jeugdige mensheid inspireerden en onderwezen, en die zich tenslotte in hun eigen sferen terugtrokken, waarbij ze de edelste en beste van hun leerlingen, gekozen uit geselecteerde personen van de jeugdige mensheid, achterlieten.

De oudere broeders, leraren, meesters, die de bijzondere en speciale beschermers en

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap.

De zes deugden (Paramita's) in praktijk brengen is de tweede. H.P.Blavatsky in Stem van de Stilte blz. 31.

Het Theosofisch Genootschap (Pasadena)

Studiegroepen | Skype studiegroepen | Correspondentie cursussen.

Opgedragen door "H. P. B." Aan al haar Leerlingen opdat zij mogen leren en op hun beurt onderrichten.

overbrengers van deze oorspronkelijke wijsheid aan de mensen zijn, wanneer de tijd het toelaat om een nieuwe impuls van spiritueel en intellectueel onderricht aan de wereld te geven.

De esoterische of verborgen betekenissen van de fundamentele leerstellingen van de grote wereldreligies, die elk afzonderlijk verschillende aspecten van de waarheid over het heelal en de mens bevatten; maar de innerlijke betekenissen daarvan zijn praktisch onbereikbaar tenzij de onderzoeker de theosofische sleutel bezit waardoor hij deze esoterische leerstellingen juist kan interpreteren.

De Esoterische Traditie blz. 16 - 17 - TUPA Den Haag .

10.

Terwijl allegorieën, parabels en symbolen verheven waarheden verbergen, hebben ze universele functies te vervullen bij de overdracht van filosofische en religieuze kennis. Sommige van deze allegorieën zijn vaak primitief, mogelijk zelfs weerzinwekkend; maar dit gevoel ontstaat doordat we mentaal automatisch verwerpen wat ons onbekend is en ons daarom niet aanstaat. Welk symbool zou immers onaangenamer kunnen zijn dan dat van de slang zoals deze in Genesis op primitieve wijze wordt voorgesteld? Toch staan de Hebreeuwse geschriften in het gebruik van de slang als symbool van een geestelijke leraar niet alleen, omdat de hindoeliteratuur bijna ontelbare gevallen kent waarin de slang, Nagā of sarpa genoemd, als metaforische aanduiding wordt gebruikt voor grote leraren of wijzen, voor zowel geesten van het licht als van de duisternis. De bewoners van Pātla – dat niet alleen een ‘hel’ maar ook de regionen betekent van de antipoden van het hindoeshiereiland – worden inderdaad Nāga’s genoemd; en van Arjuna wordt in het Mahābhārata (I, bl. 7788-9) verteld dat hij naar Pātāla reist en daar huwt met Ulūpī, de dochter van Kauravya, koning van de Nāga’s in Pātāla.

De Esoterische Traditie blz. 50 – 51 - TUPA Den Haag

11. In Isis Ontsluierd, het eerste monumentale werk van H.P. Blavatsky, getroostte ze zich veel moeite om aan te tonen dat de oude wijsheid in alle landen en onder alle volkeren eens algemeen bekend was. Daarbij gebruikte ze al het destijds beschikbare materiaal om deze gedachte te illustreren en uit te werken. In haar belangrijkste werk, De Geheime Leer, was haar literaire arbeid – ter illustratie en verdere uitwerking daarvan en om daarvoor bewijsmateriaal te verzamelen – grotendeels ontleend aan de majestueuze religies en filosofieën van Hindoestan. Het is niet aannemelijk te veronderstellen dat deze grote ziel, die in technisch-filosofisch, religieus, wetenschappelijk en taalkundig opzicht ongeschoold was, dit op de verborgen waarheden van de natuur berustende majestueuze stelsel, waarvan men de getuigenissen in de religies en filosofieën van de wereld kan vinden, zelf zou hebben uitgevonden. Haar leraren en de bezielende krachten achter haar grote werk waren twee leden van de grote broederschap die de karmische verantwoordelijkheid op zich namen om een nieuwe spirituele en intellectuele boodschap aan de mensheid te brengen, een boodschap die door haar innerlijke kracht en door de overredingskracht van haar leringen de mensen tot denken zou stemmen, tot denken over sublieme en verheven doelen

De Esoterische Traditie blz. 196 - TUPA Den Haag .

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap.

De zes deugden (Paramita's) in praktijk brengen is de tweede. H.P. Blavatsky in Stem van de Stilte blz. 31.

Het Theosofisch Genootschap (Pasadena)

Studiegroepen | Skype studiegroepen | Correspondentie cursussen.

Opgedragen door "H. P. B." Aan al haar Leerlingen opdat zij mogen leren en op hun beurt onderrichten.

12.

De leden van de broederschap zijn eeuwig wakker en waakzaam, en fungeren voortdurend als een beschermmuur (om de term van H.P. Blavatsky te gebruiken) rond de mensheid, en beschutten haar tegen gevaren van zowel kosmisch als aards karakter. De mensheid weet weinig van wat ze aan de grote wijzen en zieners te danken heeft. Bovendien zijn deze grote zieners de beheerders van de onuitsprekelijk mooie formulering van de leringen, die in deze tijd theosofie wordt genoemd; en wanneer de tijd daarvoor heel gunstig is, of wanneer de mensheid een nieuwe inspiratie nodig heeft, sturen ze uit hun midden een boodschapper. Deze boodschappers of afgezanten zijn niet altijd leden van de broederschap zelf; want dit werk wordt vaak aan chela's opgedragen; en deze chela's zijn weer van verschillende graad of niveau.

Alleen bij zeldzame gelegenheden verschijnt een volwaardig lid van de broederschap persoonlijk onder de mensen, en dit alleen wanneer daaraan een bijzonder grote behoefte bestaat. Veel vaker wordt een goed geïnstrueerde chela uitgezonden; en het is goed dit te zeggen, omdat een juist begrip van deze weinige eenvoudige feiten heel wat ongerechtvaardigde kritiek zou hebben voorkomen op meer dan één van de chela-boodschappers die hun werk zo goed mogelijk hebben gedaan, en daarna werden teruggeroepen toen het werk was gedaan waarvoor ze werden uitgezonden. Van eeuw tot eeuw verschijnen deze boodschappers wanneer de wereld een vernieuwende stroom van de innerlijke spirituele zon nodig heeft die het lot van onze planeet bestuurt en leidt; en ze stichten misschien een nieuwe religie, of een nieuwe filosofie, of een van beide met een sterk wetenschappelijk stempel, die blijft bestaan totdat het verval intreedt wanneer de levenskracht die eerst uit het hart van de grote stichter was gevloeid uitgeput raakt. Dan komt de periode voor een nieuwe stimulans.

De Esoterische Traditie blz. 607 - TUPA Den Haag .

13.

De meesters zijn onderworpen aan de wet van actie en reactie, en zijn altijd wijs genoeg niet datgene te doen wat al hun eerdere werk ongedaan zou kunnen maken. De wet van reactie geldt evenzeer voor het denken van de mens als voor fysieke dingen en krachten. Door op een bepaald moment met het uitzenden van grote kracht op het mentale gebied te ver te gaan, zou een reactie van bijgeloof en allerlei slechte gevolgen alles tenietdoen. Bijgeloof heerst nog steeds in de wereld, en de wereld is voor de meesters niet beperkt tot de westerse volkeren. In het Westen wordt in overeenstemming met de historische cyclussen onder de mensen een krachtige en duidelijke poging gedaan – zoals die van de Theosophical Society – om de psychische en spirituele ontwikkeling van de mens te bevorderen. Eén van de redenen om niet te lang door te gaan met het aanwenden van veel kracht is dat anders veel onvoorbereide mensen, van wie het morele besef onontwikkeld is, zich met al onze theorieën gaan bezighouden en deze uit zuiver egoïstische overwegingen gaan gebruiken voor zakelijke en andere doeleinden. Onder andere om die reden begon HPB haar verschijnselen enige tijd voor haar heengaan te verminderen, hoewel ze, zoals ik zeker weet, tot het laatst toe in staat was ze teweeg te brengen en nog tot het laatste moment in feite vele, en daaronder enkele van de meest wonderbaarlijke, heeft teweeggebracht. Maar dat gebeurde niet in het

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap.

De zes deugden (Paramita's) in praktijk brengen is de tweede. H.P. Blavatsky in Stem van de Stilte blz. 31.

Het Theosofisch Genootschap (Pasadena)

Studiegroepen | Skype studiegroepen | Correspondentie cursussen.

Opgedragen door "H. P. B." Aan al haar Leerlingen opdat zij mogen leren en op hun beurt onderrichten.

openbaar. Enkelen hebben gezegd dat de reden voor deze wijziging was dat ze tot de conclusie was gekomen dat het een vergissing was om ze teweeg te brengen, maar daar geloof ik niets van. Het maakte deel uit van een weloverwogen plan en opdracht.

Aan het einde van de 25 jaar zullen de meesters de kracht niet in zo ruime en veelomvattende mate uitzenden als gedurende die 25 jaar. Maar dat betekent niet dat ze zich zullen terugtrekken. Ze zullen de ideeën zich laten ontkiemen in het denken van het grote publiek, maar nooit zullen ze de hulp onthouden aan hen die haar verdienen – hulp die hen toekomt en dan ook wordt gegeven. Velen zullen tegen die tijd echter verder zijn gevorderd dan anderen, en aan hen die uit altruïsme en onbaatzuchtige toewijding werken voor het welzijn van de mensheid zal voortdurende hulp en leiding worden gegeven. Maar er zullen ook veel mensen zijn, zowel in als buiten de TS, die zo egoïstisch en persoonlijk blijven dat ze tevreden zullen moeten zijn met wat ze van anderen en door de algemene ontwikkeling krijgen. Hierover was HPB heel duidelijk. Het is in overeenstemming met de geschiedenis. Door de eeuwen heen zijn er veel mensen geweest die rechtstreekse en waardevolle hulp van de meesters hebben gekregen; en te veronderstellen dat aan het einde van onze eerste 25 jaar aan dat alles een einde zou komen is op zichzelf absurd.

Theosofische Inzichten blz. 384 - 385 .TUPA Den Haag.

14. BOODSCHAPPERS VAN DE LOGE – DE INSIGNIA MAJESTATIS.

Wanneer de schakel eenmaal is gevormd en de verbinding tussen de Grote Loge en de buitenwereld tot stand is gebracht, begint het innerlijke esoterische leven te stromen en wordt de leer gegeven ter wille van hen die bewijzen dat ze gereed zijn haar te ontvangen – van hen die komen en op de deur van de tempel kloppen. De boodschappers kondigen hun komst niet aan in de krant. Ze komen rustig en in stilte, niet met vertoon en trompetgeschal. Hun boodschap richt zich tot het hart van de mens, tot hen die op ieder moment klaarstaan; want niemand wordt veronachtzaamd. De meesters van wijsheid en mededogen staan altijd klaar, wachten en werken altijd. De deur is nooit gesloten voor hen die hun voet op het pad hebben gezet. De Groten werken voortdurend onder de mensen, onafgebroken, en dat hebben ze al eeuwenlang gedaan. Iedereen die zijn voet op het pad heeft gezet en die ook maar het kleinste glimpje buddhisches luister vertoont, wordt in het oog gehouden, geleid en geholpen; en als hij slaagt, wordt hij tenslotte openlijk in de Broederschap opgenomen.

De meesters werken voortdurend in stilte, en de veronderstelling dat hun werk, de Theosophical Society in de wereld, en de ES die hun boodschapper HPB stichtte, zonder leiding en licht zouden worden achtergelaten, is een afschuwelijke verdraaiing van de waarheid. Ook zal die bepaalde boodschapper die in het laatste kwart van de eeuw zal verschijnen of werken (niet noodzakelijkerwijs 'verschijnen') geen meester van wijsheid zijn. Maar, opdat mijn woorden niet verkeerd zullen worden begrepen, doe ik een beroep op u om in het verslag goed weer te geven wat ik u nu vertel. Wees niet te snel bereid iemand te aanvaarden die alleen aanspraken maakt. Wees niet te snel met iemand af te

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap.

De zes deugden (Paramita's) in praktijk brengen is de tweede. H.P.Blavatsky in Stem van de Stilte blz. 31.

Het Theosofisch Genootschap (Pasadena)

Studiegroepen | Skype studiegroepen | Correspondentie cursussen.

Opgedragen door "H. P. B." Aan al haar Leerlingen opdat zij mogen leren en op hun beurt onderrichten.

wijzen die u iets zou kunnen leren. Hecht u in uw denken niet aan een bepaald soort leraar of boodschapper; want het is hoogstwaarschijnlijk dat u het bij het verkeerde eind heeft. Wees wakker; wees alert; wees oprecht; wees toegewijd, wees trouw en standvastig; wees meedogend, wees vergevingsgezind; wees liefdevol; ontwikkel de deugden.

Dan zult u, als de nieuwe poging aan het eind van deze eeuw begint, goed materiaal zijn om mee te werken als u nog in leven bent, en dan zult u weten waarheen u zich moet wenden. Want ik zeg u nu, en ik waarschuw u, dat er naar alle waarschijnlijkheid tegenstrijdige aanspraken zullen zijn. Zelfs mijn huidige woorden zullen worden geciteerd. Wees wakker, wees voorbereid, ontwikkel de innerlijke visie, het innerlijke licht. Het werk van deze bepaalde boodschapper – die naar alle waarschijnlijkheid niet groter zal zijn dan die al zijn gekomen, maar wiens werk bijzonder hachelijk en moeilijk zal zijn en die al uw toewijding en hulp verdient – zal ook niet noodzakelijkerwijs in de maand januari 1975 beginnen.

Bedenk dat hij zijn werk wel eens niet precies op nieuwjaarsdag 1975 zal beginnen, of op het esoterische nieuwjaar. Hij kan wat eerder of later beginnen, of veel eerder of veel later. Maar zijn werk zal plaatsvinden in het laatste kwart van deze eeuw. Met betrekking tot die komende boodschapper, is het gevaarlijk een te idealistisch en te verheven beeld te vormen van wie en wat die boodschapper zal zijn – want zijn werk zal in hoge mate worden vertraagd en belemmerd als er onder de theosofen van die tijd, bij zijn komst, een verwachting, een beeld, een opvatting, een idee bestaat, dat een geïncarneerde godheid op aarde is gekomen om de mensen te onderwijzen.

U zult ontdekken dat hij – diegenen van u die dan nog leven – een rustige, eenvoudige, vriendelijke, toegewijde persoon zal zijn, die natuurlijk volledig voorbereid en geschikt is voor het werk dat hij moet doen. Het is niet waarschijnlijk dat hij groter of verder gevorderd zal zijn dan de boodschappers die al zijn verschenen. Ik heb niet het recht u iets te vertellen waar ik niet zeker van ben, maar ik denk dat broeder Judge volkomen gelijk had toen hij te kennen gaf dat het zeer waarschijnlijk is dat HPB zelf de nieuwe boodschapper zal zijn, die aan het einde van deze eeuw terugkomt. Ik denk dat het HPB zal zijn of liever de geest-ziel die in haar laatste belichaming bekend was als HPB.

In 1889 schreef William Q. Judge, die toen secretaris was van HPB, als volgt: Als we goed erin slagen de TS tot in de twintigste eeuw te laten voortbestaan, dan is het heel wel mogelijk dat we haar zuiver en ondogmatisch kunnen overdragen aan die opvolgers die haar, na onze dood, in stand houden tot de volgende cyclus van vijftig jaar. Op dat tijdstip komt er weer een boodschapper. Volgens mij zal hij hetzelfde wezen zijn dat nu onze pogingen leidt. In dat geval zou er voor zijn verdere werk een Society gereed kunnen zijn die voor grotere dingen geschikt is dan onze tegenwoordige TS, en als dat zo is, zullen al onze inspanningen van nu met succes worden bekroond.

Als daarentegen de leden nu tekortschieten, dan zal de verantwoordelijkheid die op ieder van ons rust groot zijn. Met het oog hierop wordt er verwacht dat de Sectie ernaar zal streven het leven en het hart te worden van de theosofische beweging, zodat ze de geest

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap.

De zes deugden (Paramita's) in praktijk brengen is de tweede. H.P.Blavatsky in Stem van de Stille blz. 31.

Het Theosofisch Genootschap (Pasadena)

Studiegroepen | Skype studiegroepen | Correspondentie cursussen.

Opgedragen door "H. P. B." Aan al haar Leerlingen opdat zij mogen leren en op hun beurt onderrichten.

en inspiratie van de beweging zal meevoeren in de vijfenzeventig jaar die omstreeks het jaar 1900 zullen beginnen. Als dit zal zijn bereikt, dan zal er in 1975 een instrument gereed zijn dat de terugkerende boodschapper in de laatste vijftwintig jaar zal kunnen gebruiken, in plaats dat hij een nieuw zal moeten opbouwen te midden van onenigheden en wanklanken, zoals die HPB vijftien jaar lang hebben omringd.

In De Sleutel tot de Theosofie zegt ze duidelijk dat de sterkte en kracht van deze ideale Sectie niet zozeer zal liggen in de technische occulte kennis van de leden, dan wel in de spirituele ontwikkeling, samen met een gezond verstand, die ze zullen hebben verworven. . . . Laat iedereen die dit leest dan aan de oproep gehoor geven. Er wordt een mentaal offer gevraagd, het opgeven van het zelf, een volledige zelfverloochening, een totale toewijding aan deze zaak. Altruïsme moet de richtlijn van ons leven worden, want alleen daardoor kan het voor ogen staande doel worden bereikt. We hebben ons in deze Sectie niet verbonden voor ons eigen individuele voordeel, en ook niet voor de glorie van HPB, of voor het scheppen van nieuwe mysteriën en dogma's, maar alleen opdat de mensen en mensenrassen na ons broeders kunnen worden zoals wij moeten zijn.

- **Suggestions and Aids; Echoes of the Orient, 3:296-7**

Het belangrijkste daarvan is dat hij op een cyclisch moment zal komen en in hoge mate zal worden geholpen door het begin van die cyclische periode, een heel korte periode, maar erg belangrijk in elke eeuw; en daarom wees H.P. Blavatsky, en dus ook iedere boodschapper die aan hem voorafgaat, op die periode als belangrijk. Ontwikkel liefde in uw eigen zelf, en u zult de liefde begrijpen die hij u geeft. Ontwikkel vergevengszindheid in uw eigen hart, en dan zult u de vergevengszindheid begrijpen die van hem naar u zal uitgaan. Wees waarheidlievend en u zult de waarheid herkennen wanneer u die hoort; en u zult zijn oprechtheid herkennen als hij komt. In de ware esoterie vinden er nooit op de gewone manier benoemingen plaats, zoals vaak wordt verondersteld, met papier en inkt, of in druk, of met linten en zegels en notariële akten en wat al niet. Die methode is kinderlijk. Zulke documenten kunnen worden vernietigd of vervalst, terzijde gelegd of verloren gaan. Die methode is veel te onzeker - te onzeker. Men kent de opvolger door zijn leven, door zijn leringen en door de wijze waarop zijn voorganger hem behandelde.

Er kan, naast dit alles, een schriftelijke of mondelinge verklaring zijn of niet, maar de schriftelijke of mondelinge verklaring voegt geen greintje gewicht toe aan de werkelijkheid. Een vreemde en merkwaardige situatie; en sommigen van u zullen misschien zeggen dat het een gevaarlijke situatie is: 'Hoe moeten we het weten?' De toestand wordt gewoonlijk weloverwogen zo gelaten als ik u heb gezegd. Denk na over deze kwestie. Stel dat er een mahātma naar u toekwam met een wettig opgemaakt document met een indrukwekkend rood of blauw zegel, en met een verzegeld blauw of zwart lint op dat papier, terwijl de tekst van het document ongeveer als volgt luidt, of woorden van gelijke strekking bevat: 'Aan allen die het aangaat: Weet dat ik, mahāchohan van Śambhala, hierbij verklaar dat - - - mijn volledig gemachtigde vertegenwoordiger is om dit of dat werk in de Theosophical Society te doen, en de opvolger is van die en die in de ES.' Wat zou u denken? Eerst zou u er misschien om lachen. Dan zou u achterdochtig zijn.

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap.

De zes deugden (Paramita's) in praktijk brengen is de tweede. H.P. Blavatsky in Stem van de Stilte blz. 31.

Het Theosofisch Genootschap (Pasadena)

Studiegroepen | Skype studiegroepen | Correspondentie cursussen.

Opgedragen door "H. P. B." Aan al haar Leerlingen opdat zij mogen leren en op hun beurt onderrichten.

Denk aan de andere kant eens aan iemand die in uw midden komt of in uw midden is: in al de jaren dat u hem misschien gadeslaat, is hij rustig, onopvallend, vriendelijk; u ziet dat hij geen kwaad doet, dat hij toegewijd studeert, dat hij zachtaardig is en vergevingsgezind, dat hij het leven leidt, voor zover u weet; dat hij plichtsgetrouw is en dat hij alle regels en voorschriften in acht neemt van de levensomstandigheden waarin zijn karma hem heeft geplaatst. U hoort hem spreken. U bent wel of niet onder de indruk van wat hij zegt, maar u heeft tenminste de indruk dat hij een eerlijk mens is. Als dan de tijd komt, beseft u plotseling dat de zaken in goede handen zijn; dat deze man sterk is, oordeelkundig, wilskrachtig, dat hij wijsheid, kennis en spirituele kracht bezit.

Met andere woorden, u bent zich scherp ervan bewust dat de tekenen van oprechtheid en gezag in die mens zelf zijn. Wie van de twee zou u dan volgen: de man die met een document komt, of de man die u kent? Bedenk ook dat de dienaren van de Loge rustig komen en rustig gaan. Ze werken rustig en ze leven rustig. Wat ze ook doen, hoe openbaar ook, op welke schaal ook, groot of ogenschijnlijk onbetekenend klein, wat ze doen draagt het kenmerk van kracht en bekwaamheid.

Ik schrijf dit weloverwogen, want er komt een tijd in de toekomst dat u misschien een keuze moet maken en let wel, ik zeg niet dat u dat moet. Het is mogelijk dat de dingen anders gaan. Maar door mijn woorden zo te benadrukken, probeer ik de intuïtie in u wakker te maken. Ik wil u ervan op de hoogte brengen, voor zover ik dat kan, hoe in het esoterische leven de dingen worden geregeld. Bracht HPB iets anders dan zichzelf? Nee; zijzelf was haar eigen bewijs. Als HPB in de wereld was verschenen met een formeel getekend en gewaarmerkt document dat haar status als boodschapper van de Loge bevestigde, zou ze dan in enig opzicht groter zijn geweest dan ze was? Zou haar positie als boodschapper van de Loge daardoor zijn 'bewezen'? Het antwoord is een duidelijk nee. HPB bewees wat ze was door wat in haar was.

Er is in de uiterlijke wereld, en buiten de grote Loge, deze reeks van leraren die elkaar regelmatig opvolgen – in het Sanskriet de gurupāramparā geheten, d.w.z. de guruparamparā – en elk daarvan is bevoegd om te onderwijzen, elk is in staat om te onderwijzen en elk onderwijst daarom. Maar zal de opeenvolging doorgaan of zal die – al is het misschien alleen tijdelijk – worden verbroken? Als de roep van uw hart sterk genoeg is, en als het beroep dat u innerlijk doet oprecht genoeg is, dan zal de lijn van opvolging zich voortzetten en, indien die omstandigheden bestaan, voortduren in toekomstige eeuwen. Zou dat [niet] het geval zijn, doe dan opnieuw een beroep. Als de roep sterk en oprecht genoeg is, zal hij worden beantwoord. Geen enkele leraar heeft ooit alleen door middel van formele documenten doorgegeven wat mystici en occultisten het levende woord en de levende kennis noemen, m.a.w. het gezag van de elkaar opvolgende leringen en leraren, een opvolging die in elke ware occulte school altijd bestaat.

De opvolger is zijn eigen bewijs, en wanneer u eenmaal de werkelijke mens kent, zal niets dat daarna tegen of voor hem wordt geschreven, u van gedachten doen veranderen. De man zelf draagt de bewijzen van zijn hoge gezag en verheven missie in zich. Het is uitsluitend een kwestie van verdienste en spirituele standing van iemand, die

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap.

De zes deugden (Paramita's) in praktijk brengen is de tweede. H.P.Blavatsky in Stem van de Stilte blz. 31.

Het Theosofisch Genootschap (Pasadena)

Studiegroepen | Skype studiegroepen | Correspondentie cursussen.

Opgedragen door "H. P. B." Aan al haar Leerlingen opdat zij mogen leren en op hun beurt onderrichten.

wordt opgeroepen door de hartenkreet van hen die hongeren naar waarheid en spiritueel leiderschap.

De Bron van het Occultisme blz. 759 - 765. TUPA Den Haag.

15. TSONG-KHA-PA EN DE PLANEETGEESTEN

Betreft: Brief 9, blz. 49-51 Mahatma Brieven.

Het verheugt mij zeer dat u heeft besloten een begin te maken met de studie van dit prachtige boek. Ik geloof niet dat het ooit eerder goed is bestudeerd. Niet alleen staat het boordevol met de meest fascinerende conclusies en opmerkingen, geschreven door enkelen van de grootste geesten die nu op deze planeet zijn belichaamd, maar het staat, als u zo scherpzinnig bent om ze te ontdekken, ook vol feiten die in onze westerse beschaving respectievelijk onder het hoofd filosofie, religie en wetenschap zouden worden ondergebracht. Er is geheel ten onrechte gezegd dat H.P.B.'s De Geheime Leer sinds het in druk verscheen en aan iedereen zonder onderscheid werd verkocht, dit boek heeft verdrongen. Dat is volkomen onjuist.

Wat men, denk ik, op zijn hoogst zou kunnen zeggen, is dat De Geheime Leer een grote steun is als men deze verzameling brieven ernstig en oprecht bestudeert. Ik zou uw aandacht nog eens met grote nadruk willen vestigen op het feit dat als u bij het lezen van De Mahatma Brieven aan A.P. Sinnett niet in gedachte teruggaat naar de tijd waarin ze werden geschreven, u vergissingen zult maken en moeite zult hebben die brieven te begrijpen zoals ze waren bedoeld toen ze werden geschreven.

Begrijp me goed. Als u in deze oude brieven de wetenschap, theologie en filosofie leest van 1940, verdraait u ze. Ze werden geschreven aan mensen die geen opvattingen zoals in 1940 hadden, mensen die in de gedachteatmosfeer van de laatste helft van de 19de eeuw leefden. (Deze brieven werden voornamelijk geschreven tussen 1878 en 1886, misschien een of twee iets later. En er waren nog enkele.)

Dit is geen onbelangrijke waarschuwing aan u, want deze brieven waren een antwoord op vragen van denkers die doorkneed waren in de wetenschap van de tweede helft van de negentiende eeuw, zo'n tachtig jaar geleden en in de godsdienst en de filosofie van die tijd. Omdat ze werden geschreven aan volslagen beginnelingen in de theosofie, mensen die er naar verhouding minder van wisten dan wij nu, was zelfs de gekozen taal zo eenvoudig mogelijk. Ik bedoel dat er werd geprobeerd de eenvoudigste woorden te vinden, en ondubbelzinnige taal. Dat betekent niet dat ze geen indirecte verwijzingen naar en versluierungen van occulte waarheid bevatten, want deze brieven staan daar eenvoudig vol van. Het is volslagen zinloos tegen een barbaar te spreken over dingen die zijn begrip te boven gaan. Als iemand de eerste beginselen van de rekenkunde niet begrijpt, kan men hem veertig jaar les geven en hij zal niet begrijpen waar u het over heeft. Dat bedoel ik.

Denk er dus in uw verdere studie aan dat, wanneer u zinnen tegenkomt die raadselachtig voor u zijn en in strijd schijnen met wat we nu weten, denk dan niet dat het

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap.

De zes deugden (Paramita's) in praktijk brengen is de tweede. H.P.Blavatsky in Stem van de Stilte blz. 31.

Het Theosofisch Genootschap (Pasadena)

Studiegroepen | Skype studiegroepen | Correspondentie cursussen.

Opgedragen door "H. P. B." Aan al haar Leerlingen opdat zij mogen leren en op hun beurt onderrichten.

iets tegenstrijdigs is, of dat de meester iets heel bijzonders bedoelde. Bedenk eenvoudig dat deze brieven werden geschreven in de taal en gedachtesfeer van het eind van de jaren zeventig en het begin en het midden van de jaren tachtig van de negentiende eeuw. Veronderstel bijvoorbeeld dat de meester toen op een alledaagse en eenvoudige manier had geprobeerd te beschrijven wat radio is. Maar Sinnett noch Hume, noch een ander uit die tijd had toen ook maar het flauwste vermoeden wat radio was. Stel dat de meester probeerde aan hen of aan andere dames en heren uit die tijd te beschrijven wat een auto was. Over auto's begon men toen nog maar net te denken. Er was er nog niet één uitgevonden.

Zou hij toen met goed gevolg het principe van een verbrandingsmotor hebben kunnen beschrijven aan mensen die de eerste technische beginselen ervan niet kenden en voor wie elektriciteit en de wonderen daarvan nog in de kinderschoenen stond?

Dit illustreert wat ik bedoel als ik zeg dat de meester spreekt in de wetenschappelijke taal van die tijd en dit geldt ook voor de religieuze en filosofische taal van die tijd.

.....

Tsong-kha-pa was de grote Tibetaanse hervormer van een gedegenereerd boeddhisme. Het is niet precies bekend wanneer het boeddhisme naar Tibet werd gebracht, maar het was in het begin van wat we in het westen de christelijke tijdrekening noemen, waarschijnlijk in de zesde of zevende eeuw en wel door een boeddhistische monnik uit India met de naam Padma Sambhava, die lange tijd goed werk deed onder de Tibetanen en praktisch het hele land bekeerde door de magie van zijn woord, de kracht van zijn voorbeelden en de overtuigingskracht van zijn fascinerende geest. Maar al na enkele eeuwen begonnen de natuurlijke traagheid van het menselijke begrip en de tegenzin om zich altijd aan het hoogste te wijden, hun werk te doen. Na de dood van Padma Sambhava vervreemdden de boeddhisten geleidelijk van de zuiverheid van Boedha's leringen met hun grootse ethiek en verheven occultisme en zakten ze af tot het niveau vanwaar Padma Sambhava hen had opgewerkt en dat niveau was bekend, of is nu bekend onder de naam Bhön, zoals de Tibetanen het zelf noemen.

Het is een soort naturalistische religieuze filosofie, typisch voor Tibet, onnoemelijk oud, zelfs archaisch, en waarschijnlijk afkomstig uit de Atlantische, laat-Atlantische tijd. Het omvat voor een groot deel de verering van natuurgeesten, bijgelovige praktijken en bovenal het beoefenen van witte en zwarte magie. En er is in het Bhön zoveel dat verwant is aan wat we nu kennen als de tantra's van India, de tantrische leringen, dat ik er niet aan twijfel dat ze een gemeenschappelijke oorsprong hebben.

Welnu, in de veertiende eeuw verscheen Tsong-kha-pa, zonder uitzondering de grootste geestelijke leraar die Tibet ooit heeft gekend. Hij hervormde het verworpen, gedegenereerde of ontaarde boeddhisme van Tibet en bracht het terug tot zijn grootse oorspronkelijke zuiverheid.

Dankzij zijn fabelachtige genialiteit en zijn vermogen ideeën te verspreiden en die boeiender te maken dan de invloed die van het Bhönstelsel op de Tibetanen uitging, had hij, toen hij heenging, of verdween of stierf, hoe men het ook wil noemen, praktisch heel het eigenlijke Tibet teruggebracht op het heilige pad, zoals de Tibetanen zeggen en had hij Tibet verheven tot een hoger niveau van denken dan het ooit in de bekende geschiedenis had bereikt. Het is nu zelfs de machtigste en ook de officiële vorm van het

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap.

De zes deugden (Paramita's) in praktijk brengen is de tweede. H.P.Blavatsky in Stem van de Stilte blz. 31.

Het Theosofisch Genootschap (Pasadena)

Studiegroepen | Skype studiegroepen | Correspondentie cursussen.

Opgedragen door "H. P. B." Aan al haar Leerlingen opdat zij mogen leren en op hun beurt onderrichten.

boeddhisme in Tibet. Het Bhön denken en het gedegenereerde boeddhisme van Padma Sambhava, dat nog steeds wordt beleden door mensen die Tsong-kha-pa niet kon bereiken, heersen tot op deze dag in de randgebieden van Tibet, langs de grenzen met India, China, Turkestan en ook langs de noordgrens. Het is voornamelijk aan deze grenzen dat de zogenaamde Roodkappen worden gevonden, niet uitsluitend maar wel in hoofdzaak.

In het binnenland van Tibet bevindt zich de grote meerderheid van de Geelkappen, degenen die Tsong-kha-pa volgden. Het verschil, wat kleding betreft, zit alleen in de kap of hoed, want de Roodkappen en de Geelkappen van Tsong-kha-pa dragen grotendeels dezelfde kleding, gewoonlijk rood en donkeroranje, het oude boeddhistische kleed van India.

Maar wat was Tsong-kha-pa voor iemand? Hij was wat ik een Tulku* zou willen noemen. Tsong-kha-pa was zowel Tulku als Bodhisattva, evenals Jezus, al versilde hij in andere opzichten van hem. Feitelijk betekent Tulku, Bodhisattva. Hij was niet Boeddha of een boeddha. Hij had het boeddha schap geweigerd. Men kan hem nu een van de hoogste sambhogakāya's, of een nirmānakāya noemen. Ik ben op dit punt niet zeker. Maar hij is geen dharmakāya. Dat zou betekenen het nirvāna ingaan en eeuwen en eeuwen afzien van de mogelijkheid om de vele miljoenen te helpen die na hem komen. Nirvāna ingaan, de dharmakāya aannemen, betekent eenvoudig elke verbinding afsnijden met de lagere gebieden en opstijgen naar de hoogste gebieden van de geest.

Natuurlijk is dit een vervolmaking die onuitsprekelijk verheven is, glorieus, schitterend. Maar de boeddha's van mededogen en de Bodhisattva's weigeren dit. Ze geven er de voorkeur aan achter te blijven en hen te helpen die minder van de Wet afweten dan zichzelf.

Tsong-kha-pa werd een planeetgeest. Maar wat is een planeetgeest? Een planeetgeest is een kosmische geest. Ze kunnen van heel verschillende graad zijn op de levensladder van die planeet, onze planeet in dit geval. Er zijn verheven planeten, verheven planeetgeesten, lage en daartussenin.

Maar ik twijfel er niet aan dat Tsong-kha-pa kan worden gerekend tot de tussenliggende categorie, eenvoudig omdat hij zich als Bodhisattva niet heeft afgesneden door zo hoog te stijgen dat weer afdalen in dit manvantara niet meer mogelijk is.

Planeetgeesten, ook dit is weer een interessant onderwerp en als de tijd het toelaat moeten we er dieper op ingaan dan nu mogelijk is. Zoals gezegd zijn er hoge planeetgeesten, lage en daartussenin. Dat komt omdat er planeetgeesten zijn die tot onze hele planeetketen behoren. De invloed van de allerhoogste strekt zich uit over alle zeven of twaalf bollen van onze keten. Er is een tussengroep van planeetgeesten die de hoogste invloed uitoefenen over een bol, zoals onze aarde, bol D; en er zijn lagere planeetgeesten die onder deze hogere werken en die we kunnen beschouwen als degenen die het nauwst zijn verbonden met de arme mensheid.

Hun werk is prachtig, meedogend, in feite verhevener dan dat van alle andere planeetgeesten. Maar we moeten er wel aan denken dat, als we het over planeetgeesten hebben, we ons niet iets moeten voorstellen dat onfeilbaarheid zelfs benadert, want zelfs lage planeetgeesten zijn niet onfeilbaar. Denk eens aan wat onfeilbaar betekent. Het zou

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap.

De zes deugden (Paramita's) in praktijk brengen is de tweede. H.P.Blavatsky in Stem van de Stilte blz. 31.

Het Theosofisch Genootschap (Pasadena)

Studiegroepen | Skype studiegroepen | Correspondentie cursussen.

Opgedragen door "H. P. B." Aan al haar Leerlingen opdat zij mogen leren en op hun beurt onderrichten.

neerkomen op het bezit van een denkvermogen met dezelfde omvang als het melkwegstelsel, praktisch grenzeloze oneindigheid. Het zou het bezit betekenen van een wil, met dezelfde omvang als de onmetelijke wil van de natuur; met andere woorden, men zou moeder natuur zelf moeten zijn om onfeilbaar te zijn en geen planeetgeest is dat. Maar vergeleken met ons mensen hebben zelfs de laagste planeetgeesten een begrip en een onderscheidingsvermogen, een wijsheid, inzicht en kracht die praktisch onfeilbaar zijn. Men kan op hen vertrouwen. Dit klinkt misschien als een theoretische discussie maar dat is het niet. Ik weet dat er nu bepaalde mensen in het westen zijn die denken dat een bepaalde hoge kerkelijke functionaris onfeilbaar is. Die mening is hun gegund. De geschiedenis steunt dit standpunt niet.

Nu kan men de vraag stellen: Kunt u ons een voorbeeld geven van een planeetgeest zoals die in een ander religieus of filosofisch stelsel voorkomt? Heel gemakkelijk. Wat de hindoes de Manu's noemen zijn een bepaald soort planeetgeesten. Wat zij prajāpati's noemen zijn planeetgeesten.

Men kan ook zeggen, en dan is men niet ver van de waarheid, dat de Manu's ook prajāpati's zijn. Dat zijn ook voorbeelden van planeetgeesten voor zover het de menselijke levensgolf betreft. Andere voorbeelden van planeetgeesten zijn die wezens in veel oude religies en religieuze filosofieën die de christenen, in navolging van de Grieken, engelen en aartsengelen noemen. En dit is de sleutel. Wat de zonnelogoi zijn in en voor de zon, zijn de planeetgeesten voor een bol van een planeetketen of voor een hele keten.

Aspecten van de Occulte filosofie blz. 275 – 279. TUPA Den Haag.

16. VERWIJZINGEN NAAR DE GESCHIEDENIS VAN DE WORTELRSSEN

Betreft: Brief 18, blz. 129-33 Mahatma Brieven.

Alle grote religies en filosofieën uit het verleden spreken over een tijd waarin voor de vroegste mensenrassen de dood feitelijk niet bestond. Die verscheen pas in het menselijk bestaan of in het menselijke levenspatroon toen wat de christenen de zonde noemden in de wereld kwam. Die bracht de dood met zich mee, niet alleen de lichamelijke dood, maar, zoals theosofen proberen duidelijk te maken, ook de dood van de ziel. Maar we spreken nu over de lichamelijke dood.

Het eerste ras en een flink deel van het tweede ras bleven als individuen niet miljoenen jaren lang in leven. Dat zou volkomen absurd zijn. Het zou betekenen dat een zielachtige entiteit, hoe volmaakt bezielde ook, miljoenen jaren lang betrekkelijk onveranderd zou bestaan en dat is onzin. De natuur toont ons geen enkel voorbeeld van zo'n ongewijzigde identiteit. Zelfs nu vinden er in cellichamen voortdurende veranderingen en uitstotingen plaats, veranderingen die dag in dag uit voortgaan; er is beweging.

Wat gebeurde er dan in het eerste ras en een deel van het tweede ras dat met de dood overeenkwam? De wezens wierpen toen hun versleten lichaam niet af om een ander, nieuw lichaam aan te nemen. Die gewoonte van de natuur was nog niet ontstaan voor mensen of voor wezens van die tijd. De lichamen van toen leken op enorme puddingzakken, zoals H.P.B. ze noemde, of op cellen en deze cellen leefden en vormden

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap.

De zes deugden (Paramita's) in praktijk brengen is de tweede. H.P. Blavatsky in Stem van de Stilte blz. 31.

Het Theosofisch Genootschap (Pasadena)

Studiegroepen | Skype studiegroepen | Correspondentie cursussen.

Opgedragen door "H. P. B." Aan al haar Leerlingen opdat zij mogen leren en op hun beurt onderrichten.

knoppen voornamelijk door osmose, endosmose en exosmose. Na een bepaalde periode werden deze cellen afgeworpen en ontstonden er twee uit één. Elk van deze cellen leefde daarna een zekere tijd, de tijd die elk nodig had voor deling en dan deelde elk van de twee zich in tweeën en dan waren er vier cellen, vier individuen. Maar er was geen dood. Later veranderde wat men de methode van voortplanting zou kunnen noemen. Maar we hebben het nu over deze vroege rassen. De cel-individuen leefden als individuen niet miljoenen jaren onveranderd, wat absurd zou zijn.

De cellen gingen steeds door zich te delen, elke cel werd twee cellen, twee werden vier, vier werden acht, acht werden zestien, enz., enz. Maar wat gebeurde er toen? Men zou kunnen denken dat al deze cellen langzamerhand de aarde met een dikke laag zouden bedekken, zodat geen enkele meer zou kunnen bewegen. Maar dat gebeurde niet. Zo werkt de natuur niet. Zoals biologen weten heerst ook in dit geval een volmaakte wetmatigheid. Als een soort het hoogtepunt van haar voortplanting heeft bereikt, volgt daarop onvruchtbaarheid of schijnt de vruchtbaarheid op te houden. Het evenwicht wordt hersteld omdat er altijd een bepaald aantal monaden of entiteiten in deze lichamen leeft. Er kan geen lichaam zijn als er bij wijze van spreken geen entiteit is om het te bezielen. Vervolgens had het derde wortelras, dat toen het mensenras was, de stadia doorlopen van voortplanting door sporen of zaden of eieren, zoals dat in feite ook nu gebeurt, zij het op een iets andere manier. De natuur heeft niet al haar processen afgedankt. We houden onze soort nog steeds in stand door cellen of eieren enz., al is het wat anders geregeld.

We zijn nu aangekomen bij het derde wortelras, dat tweeslachtig was. De twee geslachten bestonden nog niet en de wezens waren enorm groot. De contouren van de menselijke vorm zoals we die nu kennen en verstaan waren al aardig te herkennen; de menselijke structuur was er, maar verschilde van die van nu, en was minder verfijnd, in zekere zin minder edel; maar het duidelijke silhouet van de menselijke vorm was er al in deze tijd van tweeslachtigheid. Daarna in het midden van het derde wortelras ging tweeslachtigheid over in de twee verschillende geslachten zoals we die nu kennen, of anders gezegd: Adam-Eva werd Adam en Eva. Terloops zou ik willen opmerken dat zelfs in het Hebreeuws van het boek Genesis – ik geloof in hoofdstuk 3 – staat: 'En hun naam was Adam', niet zijn naam, maar hun naam. 'En Adam en Eva waren – en hun naam was Adam'. Daarover zou heel wat kunnen worden gezegd. Ongeveer in die tijd, voordat het ras werkelijk geslachtelijk werd zoals wij dat nu kennen, bestonden er reusachtige wezens, ik weet niet hoe groot ze waren, met kolossale voeten van ongeveer twee meter. Maar let wel, hun vlees was heel week, heel zacht vergeleken met ons stevige vlees. Ik zou u kunnen onthalen op veel wonderlijke verhalen en toch strikt binnen de grenzen van de occulte geschiedenis blijven, van de occulte archaische biologie.

In de loop van de tijd kreeg dit ras twee geslachten en werden het Atlantiërs; hoewel hun grootte vanaf het derde wortelras of de zogenaamde Lemuriërs sterk was afgenomen, waren deze Atlantiërs toch nog ongeveer zeven meter lang.

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap.

De zes deugden (Paramita's) in praktijk brengen is de tweede. H.P.Blavatsky in Stem van de Stilte blz. 31.

Het Theosofisch Genootschap (Pasadena)

Studiegroepen | Skype studiegroepen | Correspondentie cursussen.

Opgedragen door "H. P. B." Aan al haar Leerlingen opdat zij mogen leren en op hun beurt onderrichten.

Zoals u weet is er een overlevering onder alle oude rassen en in alle oude religieuze en filosofische geschriften dat er in die tijd reuzen op aarde waren, wat niet zo verwonderlijk lijkt als u ziet wat de moderne biologie en archeologie ons nu vertellen over de grootte van levende wezens in die vroege tijden. Het vlees van de Atlantische reuzen was zelfs grover dan het onze, zeer veel grover, korrelig, onooglijk, maar toch beslist menselijk. Wij zijn enigszins verfijnd sinds die tijd en te zijner tijd, als het zesde wortelras zich op aarde heeft gevestigd, over ongeveer 4.000.000 jaar, zal het zesde wortelras uit mensen bestaan die de geslachtelijke toestand zijn ontgroeid. De embryonale geslachtsorganen die de natuur nog steeds bij ons in stand houdt, tonen ons wat ze in de toekomst wil voortbrengen. Dan zal tweeslachtigheid weer verschijnen, maar in een meer verfijnde vorm; het vlees van de mensen van het zesde wortelras zal heel teer en zacht zijn.

Zij zullen dat niet beseffen, maar als er nu iemand van het zesde wortelras onder ons zou zijn, misschien kleiner dan ik ben, kleiner dan de kleinste hier, dan zou men zich verbazen over zijn vlees, dat voor onze ogen lichtgevend zou zijn, teer en zacht, alsof er zich licht achter bevindt, en over zijn machtig intellect en grote spiritualiteit. Het zevende wortelras begint lichamen van licht te ontwikkelen, het is nog nauwelijks licht, maar toch een begin. Het is heel moeilijk dingen te beschrijven die pas over vele miljoenen jaren zullen gebeuren.

Het klinkt nu als een droom. Ik weet niet of er iets bestaat dat daarmee kan worden vergeleken of het moet een kwal zijn. Die komt natuurlijk uit het verleden, maar is een levend wezen waarvan het vlees uitermate zacht en week is.

In toekomstige ronden, in die glorieuze dagen van de verre toekomst, over honderden miljoenen jaren, zullen de mensen als engelen zijn, zoals de christenen zouden zeggen. Ze zullen inderdaad bijna dhyani-chohans zijn, geestelijke titanen, verstandelijke reuzen, niet langer mannen en vrouwen, maar niettemin glorieuze mensen.

Aspecten van de Occulte filosofie blz. 280 – 282. TUPA Den Haag.

17. GEESTELIJKE MISLUKKINGEN.

Betreft: 'Nu zijn er – moeten er 'mislukkingen' zijn in de etherische rassen van de vele klassen van Dhyani Chohans of Deva's, evenals onder de mensen. . . .'

– et seq., zie Aanvullende Opmerkingen bij Brief 14, blz. 94. Mahatma Brieven

Dit is een citaat uit De Mahatma Brieven aan A.P. Sinnett over mislukkingen, geestelijke mislukkingen; en omdat ik weet dat over dit woord grote misverstanden bestaan, of dat het op zijn minst verkeerd is begrepen, vraag ik uw welwillende aandacht voor wat ik te zeggen heb. Wat een mislukking kan zijn voor de goden, zou een schitterende prestatie kunnen zijn voor een mens of voor een halfgod. De 'mislukkingen' onder de dhyani-chohans of zo u wilt de goden, is een woord dat eenvoudig doelt op die hoge wezens, zelfs onder de dhyani-chohans, die meer probeerden te doen dan ze met succes konden volbrengen. Maar u begrijpt hoe loffelijk deze poging in feite is. Het is een van de meest verheven dingen in het bewustzijn, niet alleen van mensen, maar ook van dhyani-chohans, dat ze altijd streven naar iets dat boven hen uitgaat.

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap.

De zes deugden (Paramita's) in praktijk brengen is de tweede. H.P.Blavatsky in Stem van de Stilte blz. 31.

Het Theosofisch Genootschap (Pasadena)

Studiegroepen | Skype studiegroepen | Correspondentie cursussen.

Opgedragen door "H. P. B." Aan al haar Leerlingen opdat zij mogen leren en op hun beurt onderrichten.

Zulke mislukkingen zijn op den duur overwinningen, want er staat een verheven poging achter. En het is heel wat edeler in dit leven naar het gezelschap van de goden te streven en te falen, omdat we zelf nog geen goden zijn, dan altijd slechts mens te zijn en ons er niet om te bekommeren of de goden bestaan of niet. Deze mislukkingen, zoals alle eerlijke mislukkingen in de strikt logische zin van niet volbrengen wat de bedoeling was, behoren als wezens tot de meest glorieuze, zelfs onder de menigten dhyani-chohans. Het zijn juist deze mislukkingen die de top van de laatste hemelse opgang niet konden bereiken en die moesten wachten tot het volgende manvantara, voor ze dat hoogste punt konden passeren – het zijn juist deze mislukkingen die de menigten die terugkeerden leidden, onze aarde opbouwden en de vroegste mensheid onderwezen en die het werkplan maakten waarmee de elementalen en de lagere dhyani-chohanische menigten later werkten om onze wereld, zoals die nu is, op te bouwen. Het waren deze mislukkingen die een ruimer inzicht kregen en, geleid door het karma uit ons verleden, dit karma als het ware op een iets hoger plan brachten.

Mislukkingen, maar wel onze verlossers. Er zijn dus mislukkingen onder de mensen; en als we alleen aan het woord 'mislukkingen' denken en de leer niet kennen, hoe onrechtvaardig kunnen we dan zijn. Degene die naar Chelaschap streeft en faalt door zwakheden uit het verleden, vroeger karma, is veel edeler dan iemand die niet die goddelijke honger heeft om meer te zijn en beter te zijn, hoger dan tevoren. Er zijn ook mislukkingen bij inwijdingen; maar al dit soort falen is groots, want het gaat om een edel streven, een grotere visie, toenemende kracht en hogere verlangens. Het betekent vervulling. Er zijn mislukkingen onder de chela's die in dit leven het Mahātmaschap niet kunnen bereiken. Maar hoe prachtig is hun falen, want zij probeerden het en slaagden bijna. Stel dat ze het nooit hadden geprobeerd. Het zijn deze zeldzame geesten, onder de goden of onder ons mensen, die zien en proberen, die slagen of falen; maar dat falen zelf is een succes en het zijn zulke mislukkingen waarop de schrijver, de mahātma, zinspeelt.

Wat zegt H.P. Blavatsky in De Stem van de Stilte:

'Bedenk, u die strijdt voor de verlossing van de mens, dat iedere mislukking succes betekent en dat elke oprechte poging te zijner tijd wordt beloond. De heilige zaden ontkiemen en groeien onzichtbaar in de ziel van de discipel, hun stengels worden sterker bij iedere nieuwe beproeving,

ze buigen als riet, maar breken nooit en kunnen ook nooit verloren gaan. Maar als het uur slaat komen ze tot bloei.'

Aspecten van de Occulte filosofie blz. 283 – 284. TUPA Den Haag.

18. OVEREENKOMSTEN IN DE RONDEN

Betreft: Brief 15, blz. 97-101 Mahatma Brieven.

De vierde ronde is een kopie van verder gevorderde aard van alles wat in de derde ronde plaatsvond. Op dezelfde manier was de derde ronde dat van de tweede. Bedenk dat vormen, gedaanten en lichamen tenslotte alle betrekkelijk onbelangrijk zijn.

Er was een tijd in de derde ronde die overeenkomt met de afdaling van de manasaputra's in deze vierde. Er was een tijd in de derde ronde die overeenkomt met

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap.

De zes deugden (Paramita's) in praktijk brengen is de tweede. H.P. Blavatsky in Stem van de Stilte blz. 31.

Het Theosofisch Genootschap (Pasadena)

Studiegroepen | Skype studiegroepen | Correspondentie cursussen.

Opgedragen door "H. P. B." Aan al haar Leerlingen opdat zij mogen leren en op hun beurt onderrichten.

het ontstaan van de seksen op deze aarde. Er was een tijd in de derde ronde die overeenkomt met wat in de toekomst gaat gebeuren wanneer de seksen in deze ronde verdwijnen. En dat geldt voor alle gebeurtenissen die we hebben meegemaakt en nog zullen meemaken in deze vierde ronde.

Zo bestond er inderdaad, zelfs in de eerste ronde, belichaamde intelligentie op deze aarde en waren er niet alleen verstandeloze wezens. Als u meent dat er geen enkele soort intelligentie bestond in de eerste ronde, blijkt daaruit dat u uw aandacht te veel beperkt tot de menselijke evolutie. Maar er bestaan ook de verschillende soorten evoluties van de dhyāni-chohanische rijken; en er waren zelfs in de eerste ronde mensen. Hoe de lichamen er uitzagen doet er niet toe, dat is van geen belang. Er waren wezens met wilskracht, die dachten en voelden. Het waren er weinigen, dat wel, maar ze bestonden; zij waren de sterrenzonen, de zonen van de vuurnevel waarvan H.P.B. sprak, de eerste grote adepten op deze aarde en ook op de andere bollen van onze keten. Er waren er heel weinig omdat het de eerste ronde was. In de tweede ronde waren er meer; meer in de derde ronde; meer in de vierde ronde. Er zullen er nog meer in de vijfde ronde zijn, enz.; want elke nieuwe ronde brengt elk natuurlijk één kosmisch subsubgebied hoger op de evolutieladder. Tot zover dit commentaar.

HET ENE WORDT HET VELE

Ik ben het eens met hen die eenvoudig niet kunnen inzien wat het ene anders zou kunnen doen dan het vele worden. Kijk eens naar het heelal overal om ons heen. Het vertegenwoordigt het vele. Het gezonde verstand zegt ons dat alle menigten wezens en entiteiten in dit heelal, omdat ze zijn onderworpen aan één gemeenschappelijke wet en in essentie gevormd zijn uit één gemeenschappelijke kosmische stof, oorspronkelijk moeten zijn voortgekomen uit één kosmische bron van zijn en leven. De leer van het occultisme van alle tijden zegt dat alle dingen nu teruggaan naar dat goddelijke: ze zijn voortgekomen uit het goddelijke als niet-zelfbewuste godsvonken voor een eonen en eonenlange kosmische pelgrimstocht, waarbij ze al die afwisselende, wonderlijke avonturen beleven die het leven in al zijn stadia met zich brengt om dan de weg omhoog te gaan en terug te keren in de schoot van het goddelijke, om daarna opnieuw tevoorschijn te komen in het volgende kosmische mahāmanvantara. Voor mij is het onbegrijpelijk dat er iets anders zou kunnen gebeuren; en er zijn zoveel opmerkelijke illustraties te geven van dit eeuwige proces.

SEDIMENTATIE OP ONZE AARDE

Als de meesters of H.P.B. spreken over de 320 miljoen jaar sinds er op onze aarde sedimentatie plaatsvond, doelen ze op het begin van deze ronde op bol A; en toen de impuls van de drie elementarierijken, gevolgd door het delfstoffenrijk, onze aarde bereikte, begon niet alleen de sedimentatie, maar ook de vulkanische activiteit. Dat is alles. Als u wilt lezen wat ik daarover te zeggen heb in mijn Beginselen van de Esoterische Filosofie (en ik heb er in dat boek hard aan gewerkt om het proces van evolutionaire ontwikkeling op de verschillende bollen tijdens een ronde duidelijk te maken), dan zult u een en ander naar ik hoop gaan begrijpen.

We beschikken in feite over zoveel leringen dat men het meeste ervan vergeet! Zo is het nu eenmaal. Onze boeken staan vol informatie; en een van de dingen die ons,

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap.

De zes deugden (Paramita's) in praktijk brengen is de tweede. H.P.Blavatsky in Stem van de Stilte blz. 31.

Het Theosofisch Genootschap (Pasadena)

Studiegroepen | Skype studiegroepen | Correspondentie cursussen.

Opgedragen door "H. P. B." Aan al haar Leerlingen opdat zij mogen leren en op hun beurt onderrichten.

studerenden, het meest kan helpen is leren vergelijken en door te vergelijken een beeld te vormen, feit na feit te verzamelen en nooit tevreden te zijn tot we elk feit op de juiste plaats hebben. Dan heeft u een beeld dat u niet meer vergeet.

DOOR MENSEN BEWOONDE BOLLEN

Het is waar dat de bollen in een zonnestelsel en ook in een planeetketen – dat blijft hetzelfde – in hun ontwikkeling door evolutie of emanatie zover kunnen vorderen dat ze het stadium voorbij zijn waarin mensen of het mensenrijk een plaats op zulke bollen van een keten kunnen vinden, omdat ze – en daarmee de hele keten – ver boven het mensenrijk zijn uitgestegen. Maar dat is slechts de ene helft van het beeld. De andere reden waarom er niet-door-mensen-bewoonde bollen zijn, d.w.z. ketens in ons zonnestelsel waarop geen mensen wonen, is dat deze nog niet het punt hebben bereikt waarop hun levensgolven zijn gestegen tot het menselijke stadium, en dat is de andere kant van het beeld. Begrijpt u?

Het idee is dat elke bol in een planeetketen eens door mensen was bewoond, nu is bewoond, of eens zal worden bewoond. Zij die nog niet het stadium hebben bereikt waarop ze door mensen worden bewoond, brengen de lagere rijken voort, of enkele daarvan. Zij die verder of hoger zijn geëvolueerd dan de mogelijkheid om het mensenrijk op hun bollen te kunnen onderbrengen, worden uitsluitend bewoond door de rassen van dhyani-chohans en wezens zelfs nog hoger dan deze. Er zijn dus door mensen bewoonde ketens of bollen in ons zonnestelsel en er zijn er die niet door mensen worden bewoond. Feitelijk kan men hetzelfde zeggen van elk natuurrijk. Er zijn bollen in onze keten die bijvoorbeeld door dhyāni-chohans worden bewoond en andere die geen dhyāni-chohans herbergen.

Aspecten van de Occulte filosofie blz. 285 – 287. TUPA Den Haag.

19. ALLE DINGEN DRAGEN BIJ AAN ALLE DINGEN.

Betreft: Brief 23 a en 23 b Mahatma Brieven.

Vraag, blz. 158, en antwoord no. 8, blz. 173

De wijsheid van de goden leert dat elk lid van het zonnestelsel een levend wezen is, een belichaamde god. Dat geldt voor de zon, voor elke planeet, voor elke komeet. Verder is het zonnestelsel als geheel zelf een entiteit, precies zoals ons menselijk lichaam als geheel een entiteit is, een eenheid, maar toch verschillende organen in zich bevat, terwijl elk orgaan zelf een individu is, een eenheid, een levende entiteit met een eigen soort bewustzijn. Ziet u wat dit betekent? Dat zoals ons lichaam, zelf een organische eenheid, wordt geholpen een lichaam te zijn door de verschillende organen, het hart, de hersenen, de nieren, de lever, de maag, enz., wordt ook het zonnestelsel, eveneens een organische eenheid, geholpen een zonnestelsel te zijn door alle organische eenheden daarin: de zon, de planeten, de kometen, enz. Ze werken alle samen om iets groters voort te brengen, namelijk het zonnerijk, met de zon als koning of hoofd. Wat moeten we daaruit concluderen? Dat, omdat al deze eenheden voor een gemeenschappelijk doel samenwerken, er in het zonnestelsel niets goed kan gaan als één van deze lichamen samenwerking en verenigd optreden weigert. En dat betekent

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap.

De zes deugden (Paramita's) in praktijk brengen is de tweede. H.P.Blavatsky in Stem van de Stilte blz. 31.

Het Theosofisch Genootschap (Pasadena)

Studiegroepen | Skype studiegroepen | Correspondentie cursussen.

Opgedragen door "H. P. B." Aan al haar Leerlingen opdat zij mogen leren en op hun beurt onderrichten.

hier niet dat twee of drie organen zich samen verzetten tegen twee of drie andere organen. Het betekent dat alle organische eenheden zonder een enkele uitzondering samenwerken voor het gemeenschappelijke universele welzijn. Als deze samenwerking er niet is, als bijvoorbeeld één enkel orgaan zou sterven, dan sterft het hele organisme, omdat de harmonie en symmetrie van de grotere eenheid wordt doorbroken, gedood, stilgelegd. Met het menselijk lichaam is het precies zo. Stel dat mijn hart zou ophouden te werken, zou sterven – dan zou mijn lichaam sterven. Als mijn maag desintegreert, sterft mijn lichaam; en dat geldt voor elk ander orgaan – zelfs de huid of de weefsels of het vlees of de beenderen: we hebben al deze verschillende dingen nodig om een volledig en goed functionerend menselijk lichaam te vormen. Dat geldt ook voor het zonnestelsel.

Als we dus zeggen dat alle dingen samenwerken om alle dingen voort te brengen, doelen we misschien op alle dingen op deze aarde; maar het kan ook betekenen dat deze aarde op haar beurt samenwerkt met elk ander lichaam in het zonnestelsel om de juiste gevolgen teweeg te brengen op elke andere planeet en op de zon. Wat te zeggen van de regen, bijvoorbeeld, en de andere meteorologische verschijnselen op deze aarde? Wat te zeggen van allerlei stormen: sneeuwstormen, hagel-, regen- en onweersbuien?

Moeten we zeggen dat er maar één ding in het zonnestelsel dit veroorzaakt, of dit zonnevlekken zijn of de planeten of misschien één planeet, zoals sommige astrologen volkomen ten onrechte zeggen? Nee. Alle dingen werken samen om overal alle dingen voort te brengen. Als we dus de vraag moeten beantwoorden of de zonnevlekken de oorzaak zijn van de meteorologische verschijnselen op deze aarde, moet het antwoord nee zijn, want dat zou alle andere bijkomstige oorzaken en veroorzakers uitsluiten. De zonnevlekken spelen hun eigen rol; dat doet ook elke planeet. Maar wat is de belangrijkste factor, de hoofdoorzaak dat deze dingen op onze aarde ontstaan? Het is de aarde zelf. Maar de aarde zelf zou ze niet kunnen veroorzaken zonder de hulp van alle andere meewerkende of instemmende goden, zoals de Grieken en Romeinen het uitdrukten; met andere woorden van de zon, de planeten, de kometen.

Waardoor wordt warmte veroorzaakt? Waardoor ontstaat regen? Waardoor ontstaat koude op deze aarde? Ongetwijfeld door magnetisme, door elektriciteit. Maar dit zijn de krachten. Wat zijn de fundamentele veroorzakers van deze dingen? De levenskracht van de aarde in samenwerking met de levenskracht die van de andere planeten en van de zon en de kometen wordt ontvangen. Alle dingen werken samen om alle dingen te doen ontstaan. Een sleutel, een belangrijke sleutel.

Als u werkelijk de mechanische oorzaak wilt weten, de directe oorzaak, d.w.z. de oorzaak die direct aan het gevolg voorafgaat – niet de eerste oorzaak – dan is die in feite het uitzetten en inkrimpen van de aardse atmosfeer. De aardse atmosfeer is een van de mooiste organen van onze moeder-aarde. Zie de aarde als een levend wezen, of zoals de Latijnen zouden zeggen, een 'animal' (van het Latijnse woord anima, dat leven betekent).

'Animal' betekent in het Latijn een levend wezen, een mens of een dier bijvoorbeeld. In deze zin is zelfs een plant een 'animal', maar in geringe mate; want anima betekent meer in het bijzonder wat in de theosofie de dierlijke ziel wordt genoemd – de nephesh van de kabbala.

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap.

De zes deugden (Paramita's) in praktijk brengen is de tweede. H.P.Blavatsky in Stem van de Stilte blz. 31.

Het Theosofisch Genootschap (Pasadena)

Studiegroepen | Skype studiegroepen | Correspondentie cursussen.

Opgedragen door "H. P. B." Aan al haar Leerlingen opdat zij mogen leren en op hun beurt onderrichten.

De aarde is voortdurend geladen met levenskracht. Er zijn tijden waarin ze bijna barst en de innerlijke kracht een uitlaat moet hebben: ze moet ontladen worden omdat de druk van het hele zonnestelsel erachter staat. Neem de aardbevingen als voorbeeld: ze zijn mijn grootste schrik en doen het bloed in mijn aderen stollen omdat ik altijd denk aan de schade aan mensen en de ellende die ze kunnen veroorzaken; toch zijn ze een van de grootste zegeningen, want de aarde stoot energie uit die anders een vernietigende uitwerking zou kunnen hebben. Onze aarde zou eenvoudig barsten; ze zou ontploffen als deze periodieke ontladingen niet plaatsvonden.

Het is net als met de levenskracht die een mens voortdurend uitstraalt – terwijl hij loopt, bij het spreken of bewegen, door het circuleren van zijn bloed. Telkens als hij een vinger opsteekt, stoot hij energie uit. Veronderstel dat alle energie die het lichaam voortbrengt door een of andere toverkracht in het lichaam zou kunnen worden vastgehouden, dan zou het lichaam exploderen, eenvoudig worden opgeblazen; de weefsels zouden worden uiteengerukt. Natuurlijk heeft de medaille een keerzijde: als het verbruik van energie te groot is, ontstaat het andere uiterste en volgt ziekte of dood. Maar waarom doet het menselijk lichaam dit? Het doet op zijn eigen kleine schaal, op zijn eigen bescheiden wijze, wat de planeten doen, zijn deel leveren aan de levenskracht van de aarde. Deze levenskracht komt in het menselijk lichaam van bovenaf en van wat bij het uitwisselen van levensatomen tussen ons allen in- en uitstroomt. Alle dingen dragen bij aan alle dingen; er is een onafgebroken ontvangen en geven.* zie voetnoot.

* (voetnoot blz. 290-291)

Het menselijk denken kan op zo vreemde wijze tot dwalingen van de verbeelding vervallen, dat ik het nodig vind deze voetnoot toe te voegen om te voorkomen dat de woorden in de bovenstaande tekst door onnadenkende of onzorgvuldige lezers worden misverstaan als een soort indirecte goedkeuring om in ons leven de menselijke levenskrachten door immoreel gedrag of op een andere manier te verspillen. Een dergelijke misvatting van mijn bedoeling zou zo monsterlijk, zo volslagen in strijd zijn met iedere leer van de theosofie en het occultisme, dat ik me niet zelden heb afgevraagd hoever ik, zelfs met het geven van eenvoudige occulte feiten, kan gaan, als een of twee of meer toehoorders, zoals de ervaring me heeft geleerd, de zin of de betekenis van wat ik probeer te zeggen, verkeerd begrijpen. Ik verklaar hier onvoorwaardelijk dat elke verspilling van levenskrachten van het menselijk lichaam of van het denkvermogen door immoreel gedrag in welke vorm ook, onmiddellijk het verschijnen van ziekte en ouderdom bespoedigt, omdat dit het lichaam uitput en onnatuurlijk is.

Zo'n verspilling van vitaliteit betekent een opzettelijke verkwisting van levenskrachten en dus samenwerking met het werk van de vernietigers. Niet alleen lokt zo'n verkwisting ziekte en vroegtijdige seniliteit uit, maar erger nog is de uitwerking op de morele weerstand en het zedelijk instinct van de menselijke geest en in het uiterste geval zou het kunnen leiden tot morele en verstandelijke degeneratie. Laat het duidelijk zijn dat zelfbeheersing, een strikt moreel gedrag en zelfvergetelheid de weg vormen van het theosofisch occultisme, en ik zeg dit zonder enig voorbehoud. Misbruik, van welke aard ook, van levenskracht, zelfs zulke dingen als te veel eten, vraatzucht, dronkenschap of

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap.

De zes deugden (Paramita's) in praktijk brengen is de tweede. H.P.Blavatsky in Stem van de Stille blz. 31.

Het Theosofisch Genootschap (Pasadena)

Studiegroepen | Skype studiegroepen | Correspondentie cursussen.

Opgedragen door "H. P. B." Aan al haar Leerlingen opdat zij mogen leren en op hun beurt onderrichten.

alles wat het lichaam extra belast of uitput, betekent verspilling van levenskracht en heeft daarom de neiging ziekte te veroorzaken, ouderdom te verhaasten en, zoals hierboven al werd aangeduid, zelfs nog ernstiger dingen voort te brengen.

Voetnoot vermeld in *Aspecten van de Occulte filosofie* blz. 290 – 291. TUPA Den Haag.

Beseft u wel dat er meer levenskracht is in een oud lichaam dan in een jong lichaam? Ouderdom is niet een kwestie van een tekort aan levenskracht; het is een kwestie van teveel levenskracht. Het lichaam kan zich niet snel genoeg weer opbouwen. Het intense leven van een volwassen mens breekt het lichaam langzaam af en veroorzaakt het verouderen. Het lichaam kan niet snel genoeg bouwen. Het levensritme is sneller dan het opbouwend vermogen. Het gevolg is dat men grijs haar krijgt, dat het gezichtsvermogen en het gehoor achteruitgaan en alle verschijnselen zich voordoen die de ouderdom met zich brengt. Gezondheid is eenvoudig evenwicht; en hoe langer men gezond kan blijven, des te langer leeft men – als men dat wil! Als dat wenselijk is! Sommige mensen schijnen te denken dat een lang leven een teken van heiligheid is. Heel vaak is dat juist niet het geval. Soms zijn het de grofste mensen die het langst leven. Een oud Latijns spreekwoord zegt: 'De goden hebben diegenen lief die jong sterven', wat wil zeggen dat de goden hen die ze liefhebben tot zich nemen, als ze jong zijn – niet als de goden jong zijn, maar als zij die ze tot zich nemen jong zijn. De goden zelf zijn eeuwig jong.

Laten we nu terugkomen op het onderwerp van de aardse atmosfeer, die voortdurend inkrimpt en uitzet. We weten dat als deze uitzetting zich voordoet, de barometer, dat gevoelige instrument dat we hebben leren maken en dat de luchtdruk registreert, daalt. Het wijst op regen. En we kennen allen de afkoeling van de lucht die op een regenbui volgt, zelfs in de zomer. We zeggen: 'Het zorgt voor afkoeling'. Het tegenovergestelde gevolg, warmte, wordt veroorzaakt als de atmosfeer zich verdicht of inkrimpt en de grotere luchtdruk de barometer doet stijgen. 'Mooi weer' zeggen we en 'warm', betrekkelijk warm natuurlijk, afhankelijk van het jaargetijde.

Wat veroorzaakt dit uitzetten en inkrimpen van de aardse atmosfeer?

Voornamelijk de periodieke ritmische bewegingen in de aarde zelf. Maar deze trillingen zijn elk moment, zonder een seconde te onderbreken, nauw verbonden met alle andere hemellichamen van het zonnestelsel.

Alle dingen dragen bij aan alle dingen. De zon en alle planeten staan in verband met de uitzettingen en inkrimpingen van de aardse atmosfeer. Tot zover hebben de astrologen volkomen gelijk. Maar om te zeggen dat het de planeten zijn die dit alles teweegbrengen, dat de planeten de enige oorzaak zijn, dat is helemaal fout. Alle dingen dragen bij aan alle dingen: de zon en de planeten schenken me gezondheid; ze bezorgen me ziekte. Maar op dezelfde manier bezorg ik mezelf zowel gezondheid als ziekte.

Alle dingen dragen bij aan alle dingen. Dat is de grote sleutel. Dit samentrekken of deze druk van de atmosfeer, zoals de moderne wetenschap zegt, en dit uitzetten van de atmosfeer, worden voornamelijk veroorzaakt door het bestaan van een meteorisch continent dat onze aarde als een dikke schil omgeeft.

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap.

De zes deugden (Paramita's) in praktijk brengen is de tweede. H.P.Blavatsky in *Stem van de Stilte* blz. 31.

Het Theosofisch Genootschap (Pasadena)

Studiegroepen | Skype studiegroepen | Correspondentie cursussen.

Opgedragen door "H. P. B." Aan al haar Leerlingen opdat zij mogen leren en op hun beurt onderrichten.

'Maar', zult u zeggen, 'hoe kan het zo'n dikke schil zijn als we er dwars doorheen kunnen kijken en we de zon, de sterren en de wolken kunnen zien?' Veronderstel eens dat ik in plaats van mijn huidige gezichtsvermogen een elektrisch oog had. Dan kon ik door een koperdraad kijken. Dingen als koper en ijzer zouden voor mij doorzichtig zijn. Maar met het gezichtsvermogen dat ik nu heb kan ik niet door een koperdraad of via een 8000 km lange koperdraad kijken, omdat ik geen elektrisch oog bezit. Aan de andere kant zou ik met het elektrische oog niet zien wat ik nu zie. Het is nu eenmaal zo dat ons gezichtsvermogen door de natuur zo is ontwikkeld, of door karma als u wilt, dat we ongehinderd kunnen kijken door deze meteorische massa die onze aarde als een schil omgeeft; en al wat we ervan zien is wat we het blauw van de lucht noemen. Dat is de werkelijke verklaring van het blauw van de hemel. De wetenschappelijke theorie dat het heel fijn stof is, voornamelijk afkomstig van de aarde, die de blauwe stralen van het zonnespectrum onderschept, zou men een zwakke, gedeeltelijke verklaring kunnen noemen. Zelfs dit mag ik hier niet weglaten, want het zou aan mijn uiteenzetting afbreuk doen. Er zit enige waarheid in, maar om te zeggen dat het de oorzaak is van de blauwe lucht is niet waar, want dat sluit al het andere uit.

Alle andere planeten, behalve Mars, zijn eveneens omgeven door hun eigen meteorische continent. De wetenschap weet dat en noemt het de wolken van de verschillende planeten. Het doet er niet toe of men ze wolken noemt. Laten we zeggen dat het wolken zijn van kosmisch stof en stof van de respectievelijke planeten. Akkoord, maar in werkelijkheid is het voornamelijk interstellair en interplanetair meteorstof. Zoals ik zei is elk van de planeten in ons zonnestelsel, behalve Mars, omgeven door zo'n continent van meteorstof en zelfs Mars is gehuld in een dunne nevelachtige sluier van meteorstof. Mars verschilt van de andere omdat hij op het ogenblik in verduistering is; en op bol D van de Marsketen zijn de krachten van aantrekking die het meteorische continent bijeenhouden als het ware verslapt. Deze magnetische en elektrische krachten die Mars omgeven zijn zwak omdat het meteorische continent om bol D van Mars zich min of meer in de ruimte heeft verspreid – niet helemaal, maar bijna. Dat is de reden dat we van de Mars bol slechts een vaag beeld kunnen opvangen; maar zelfs dat beeld is nog twijfelachtig. Onze astronomen zijn er niet zeker van dat wat de een ziet, de ander ook ziet. U kent de eindeloze twistgesprekken die ontstonden over de ontdekking van de zogenaamde kanalen van Mars, waarin prof. Lowell uit Flagstaff in Arizona en anderen zolang hebben geloofd en die door weer anderen werden ontkend.

Schiaparelli, de Italiaanse astronoom, was de eerste die vele jaren geleden over deze lijnen sprak en omdat ze volgens hem op kanalen leken, noemde hij ze canali, het Italiaanse woord voor kanalen of allerlei soorten geulen. En omdat de mensen het woord opvatten in de Engelse betekenis van waterlopen, kregen ze het idee dat het waterlopen moesten zijn. Dat is nog steeds niet bewezen, misschien is het zo, misschien niet. Ik zeg daar liever niets meer over. Bedenk dat het zonnestelsel een levend wezen is, waarvan de zon zowel het hoofd als het hart is. De verschillende planeten zijn de organen van deze organische entiteit. Onze aarde is er één van. Ze werken alle samen om het zonnestelsel te vormen als een organisme, of een groep organen. Alle dingen dragen bij aan alle dingen. Er gebeurt niets op deze aarde, van het wuiven van een varenblad in de wind tot de meest verschrikkelijke aardbeving die de wereld ooit heeft gekend, zonder

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap.

De zes deugden (Paramita's) in praktijk brengen is de tweede. H.P.Blavatsky in Stem van de Stilte blz. 31.

Het Theosofisch Genootschap (Pasadena)

Studiegroepen | Skype studiegroepen | Correspondentie cursussen.

Opgedragen door "H. P. B." Aan al haar Leerlingen opdat zij mogen leren en op hun beurt onderrichten.

toedoen van deze samenwerkende kosmische krachten. Ze worden alle voornamelijk voortgebracht door de aarde, maar met medewerking van zon en maan, planeten en kometen, want deze organische entiteiten bewegen zich synchroon wat hun bestemming betreft. Alle dingen dragen bij aan alle dingen.

De geboorte van elke baby komt tot stand door het zonnestelsel, door de aarde, in het bijzonder door de moeder; toch dragen alle dingen bij aan het ontstaan van de baby. De sterren hebben hun uitwerking op ons, dat is zeker, maar ook de zon en planeten en kometen, want het zonnestelsel is een organisch levend wezen en daarom ondergaat alles daarin, waar ook, invloed van al het andere daarin, waar ook. Dat is beslist het geval; en wat een prachtig beeld.

Aspecten van de Occulte filosofie blz. 288 – 294. TUPA Den Haag.

20. PROCESSEN NA DE DOOD

Betreft: Brief 23A en 23B. Mahatma Brieven.

Vragen 15-20 vermeld op blz. 157-160, Antwoorden 15-20 vermeld op blz. 184-8 (Mahatma Brieven).

Ik zou eerst op één ding willen wijzen. We spreken over toevalligheden. Ik vraag me af of mensen weten wat het betekent als ze die term gebruiken. Als er werkelijk toeval bestaat zoals men dit woord in het westen gebruikt, dan is het heelal wetteloos, chaotisch, ongeordend, dan is er daarin geen opeenvolging van gebeurtenissen. Als er iets in het heelal zomaar kan gebeuren, toevallig, zonder een voorafgaande oorzaak, dan zit het gehele heelal verkeerd in elkaar, omdat niet een deel ervan toeval kan zijn en de rest geen toeval. Het is alsof we zeggen dat een stukje van een appel, appel is en de rest niet, wat absurd is. De appel is helemaal appel en het heelal is een en al wetmatigheid. Toeval is niet meer dan een woord dat in het westen wordt gebruikt om onwetendheid te verbergen.

Toevalligheden zijn gewoonlijk onvoorziene gebeurtenissen en omdat we de voorafgaande oorzaken niet zien, zeggen we dat het toeval is. In die betekenis bestaat er niet zoiets als toeval. Alles is de vrucht van een voorafgaande oorzaak en die voorafgaande oorzaak kan niet iemand treffen die niet zelf die oorzaak heeft teweeggebracht of die niet nauw betrokken was bij het ontstaan van die oorzaak. Twee of meer mensen kunnen bijvoorbeeld samenwerken. Door het feit dat ze samenwerken zijn ze karmisch verbonden. Karma bestuurt alle dingen met uiterste rechtvaardigheid, want het betekent de werking van de wet van harmonie. Maar wij met ons gebrekkige menselijke begripsvermogen, zien niet altijd gemakkelijk in dat als iets bijvoorbeeld tien miljoen jaar geleden is gebeurd, de harmonie tien miljoen jaar later kan worden hersteld. Maar ik zou willen vragen: waarom niet? We moeten bedenken dat ons begrip van tijd betrekking heeft op het tijdsgebied waarin wij leven. Ons idee van tijd zou buitensporig lang zijn voor het tijdsidee van een wezen dat op een oneindig klein deeltje van de stof leeft, zoals bijvoorbeeld een elektron, waar een heel kosmisch heelal kan verschijnen, zijn ontwikkeling doormaken en verdwijnen in de tijd die een tik van de klok in beslag neemt.

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap.

De zes deugden (Paramita's) in praktijk brengen is de tweede. H.P.Blavatsky in Stem van de Stilte blz. 31.

Het Theosofisch Genootschap (Pasadena)

Studiegroepen | Skype studiegroepen | Correspondentie cursussen.

Opgedragen door "H. P. B." Aan al haar Leerlingen opdat zij mogen leren en op hun beurt onderrichten.

Voor zulke wezens gaat de tijd enorm veel sneller. Voor hen zou onze tijd een eeuwigheid lijken. Maar wat is onze tijd vergeleken met de enorme kosmische chronologische perioden die miljarden, biljoenen en quadriljoenen en zelfs nog grotere aantallen zonnejaren duren of, zoals wij zeggen, menselijke jaren. Voor een wezen dat in dat enorm uitgebreide tijdsgebied leeft, in dat ruimte-tijdcontinuüm, om het moderne jargon te gebruiken, zou onze tijd heel snel gaan. Tien miljoen jaar is niets vanuit het standpunt van een werkelijk kosmische wet; het lijkt misschien niet meer dan een uur geleden, of, zoals we zouden kunnen zeggen, een ogenblik in het verleden. Met de joodse heilige schrift zouden we kunnen zeggen: tien miljard, biljoen, quadriljoen jaar zijn in uw oog slechts een seconde supergoddelijke tijd. En zo is het. Zo is het ook met toevallige gebeurtenissen. Er is zo'n absolute rechtvaardigheid in dit heelal dat geen daad kan worden verricht, geen gedachte kan worden gedacht en geen emotie ervaren, zonder de daarbij passende en rechtmatige gevolgen. Iedereen weet dat. Pas nu de kosmische wet toe op al deze dingen. Als we iets zien gebeuren dat we niet kunnen begrijpen, zeggen we toeval.

Daarmee geven we alleen uiting aan onze onwetendheid over het verleden. Maar het zou die persoon niet kunnen zijn overkomen als hij niet in het verleden, in dit of in een ander leven, op een of andere manier verwickeld was geweest in oorzaken die nu hun gevolgen hebben teweeggebracht. Het gebeurt eenvoudig nu. Of het werkt zo, of we leven in een krankzinnige wereld zonder wet en orde, waarin toeval heerst en de dingen zomaar kunnen gebeuren. Waar zien we de aanwijzingen daarvoor? Er zitten bijvoorbeeld tien mensen in een boot. Negen verdrinken en één wordt gered; of één verdrinkt en negen worden gered. Waarom? Toeval? Iemand wordt overreden door een auto of er valt iets naar beneden en verbrijzelt zijn schedel. Toeval? Dat is gemakkelijk. Als we de levensproblemen konden ontrafelen door het toeval, dan hoefde niemand ooit hoofdpijn te hebben. Ik wil een verklaring en niet de verantwoordelijkheid afschuiven op God of duivel of op wat men toeval noemt. Dat beslist niet! Let wel: terwijl het lichaam weet dat het een ongeluk krijgt, weet het belichamende ego dat dit het gevolg is van karmische rechtvaardigheid; en omdat dit lichaam slechts een voertuig is, en het bewustzijn en het morele besef in het belichamende ego huizen, is de bewust waarnemende entiteit het belangrijkste.

Nu iets over het menselijk denken op het moment van de dood en de gevolgen die deze laatste korte periode van geconcentreerd denken heeft als oorzaak voor het volgende leven en de levens daarna. Onze theosofische filosofie is zo strikt logisch dat men gemakkelijk kan inzien dat zoiets niet kan gebeuren, als de paar laatste momenten van denken niet zelf het product van voorafgaande oorzaken zouden zijn. Wat wordt dan bedoeld met de uitspraak van de meester? De betekenis ervan is eenvoudig deze. Wat een mens denkt tijdens de laatste vegetatieve ogenblikken van dit leven zijn de denkgewoonten – dat woord is de sleutel, gewoonte – de denkgewoonten van dat leven en de voorafgaande levens. De voorafgaande levens hebben natuurlijk de denkgewoonten gevormd van het zojuist afgesloten leven; en wat een mens denkt wanneer het ego bewustzijn tijdelijk wordt verdoofd door het intreden van de dood, wat de hersenen dan denken is het automatisme van die gewoonte. Is dat niet eenvoudig?

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap.

De zes deugden (Paramita's) in praktijk brengen is de tweede. H.P.Blavatsky in Stem van de Stilte blz. 31.

Het Theosofisch Genootschap (Pasadena)

Studiegroepen | Skype studiegroepen | Correspondentie cursussen.

Opgedragen door "H. P. B." Aan al haar Leerlingen opdat zij mogen leren en op hun beurt onderrichten.

Alle denkgewoonten van alle vroegere levens gaan op het laatste moment op in die automatische gewoonten; de gewoonte voorziet in een gewoonte denken en gewoontegedachten. Het karakter van de mens drukt zich uit in het automatische denken van zijn laatste ogenblikken en dat wordt het karakter dat hij voor de toekomst heeft verworven. Pas dit op grotere schaal toe op gedachten die de mens heeft, laten we zeggen aan het einde van een ronde of van de zeven ronden. Daar geldt precies dezelfde regel. De denkgewoonten die u tijdens uw leven had, dat zijn de denkgewoonten op het moment dat de dood plaatsvindt – de feitelijke dood, niet slechts een verlies van bewustzijn – denkgewoonten die zich als automatische gedachtestromen tot uitdrukking brengen en dat mentale panorama beheersen dat begint met het eerste moment van herinnering vanaf de kindertijd, dan snel elke gebeurtenis en elk gevoel doorloopt dat u ooit heeft gehad, tot aan het moment van de dood. Dan volgt bewusteloosheid vlug en snel. Zo werkt het.

Dit gaat niet met lijden gepaard, tenzij iemand, die nu oud en broos en wijs is, dat voorbijgaande panorama met afkeur aanziet en zegt: Waarom heb ik de kans niet gegrepen toen ik die kreeg? Waarom was ik niet goed in wat ik deed, waarom heb ik niet meer kracht getoond? Dat zijn overwegingen van het hogere denken bij het zien van het panorama. Maar in wezen maken deze gedachten deel uit van het automatisme van het denken van vroeger, de denkgewoonten uit het verleden. Alles is oneindig rechtvaardig, al het goede en al het kwade dat u heeft gedaan, en dat zal altijd zo zijn. Nu een ander punt in verband met gedachten. Laten we ter wille van dit voorbeeld zeggen dat de mens met zijn zeven beginselen uit twee delen bestaat, een hogere triade en een lager viertal. Noem de hogere triade X. Dit is het geestelijke en het hogere verstandelijke, het hogere psychische deel van de mens. Noem het lagere viertal Y. Dit zijn de emoties, de lagere gedachten, de goede, slechte en neutrale gevoelens die ons maken tot wat we van dag tot dag zijn als we niet door de hogere delen worden geïnspireerd. Dat noemen we Y. En nu geven we dit als een algebraïsche vergelijking: $X + Y = Z$. Z is de mens zoals we die kennen, zoals u bent, zoals ik ben, zoals wij voelen, denken, handelen en doen. X is ons hogere deel, de hogere triade. Y het lagere deel, het viertal. Z is de hele mens die handelt met behulp van de hersenen en zenuwen via het lichaam. Als de dood intreedt, wordt het lichaam afgelegd omdat niet meer is dan een voertuig, een stel kleren. Feitelijk is het niet meer dan dat, al is het de onmisbare woonplaats van Y overschaduwd door X. Maar het wordt afgelegd zoals het knippen van een nagel. De nagel is een deel van u, van uw lichaam, een product van uw levenskracht; maar als de vingernagels zijn geknipt, blijft nog steeds de combinatie $X + Y = Z$ bestaan. En als de dood intreedt, hebben we nog steeds $X + Y = Z$ minus V. V staat voor het stoffelijk lichaam.

Wat gebeurt er nu na verloop van tijd? X scheidt zich langzaam af van Y tot de spanning van de scheiding zo groot wordt dat er een breuk ontstaat. X stijgt op. Y valt omlaag. Dat is de tweede dood. Tot de tweede dood intreedt is de mens praktisch dezelfde die hij op aarde was in het stoffelijk lichaam, naar de vorm een nirmānakāya, hoewel natuurlijk geen nirmānakāya. Hij is een volledig mens, maar zonder stoffelijk lichaam. Welnu, als de tweede dood intreedt, stijgt X op en gaat devachan in. Wat gebeurt er met Y? Y valt omlaag, niet langer omhooggehouden door X;

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap.

De zes deugden (Paramita's) in praktijk brengen is de tweede. H.P.Blavatsky in Stem van de Stilte blz. 31.

Het Theosofisch Genootschap (Pasadena)

Studiegroepen | Skype studiegroepen | Correspondentie cursussen.

Opgedragen door "H. P. B." Aan al haar Leerlingen opdat zij mogen leren en op hun beurt onderrichten.

niet langer door X geïnspireerd, valt Y naar zijn eigen niveau in het astrale licht terug, waar dat niveau ook mag zijn. Elk individueel geval heeft natuurlijk zijn eigen niveau. Wat is dan de aard van de gedachten van Y? We noemen het nu het kāmārūpa, of het spook. Wat voor gedachten zou het anders hebben dan de automatische gedachten die het had toen X + Y gelijk was aan Z in het stoffelijk lichaam? Zijn denken is nu krachteloos en zwak. Het herhaalt alleen, automatisch, als een machine. Het weet niet wat het doet. Het loopt langzaam af, de slinger gaat langzamer en langzamer tot hij tenslotte stopt. Als bij een spook de vitale slinger stilstaat, dan is dat praktisch het ogenblik waarop het spook feitelijk uiteenvalt.

Het is dus totaal onmogelijk X op te roepen in een seancekamer. Die aantrekking is er niet. X kan niet meer worden bereikt behalve door geestelijke liefde. Zelfs gedachten kunnen X niet bereiken, tenminste niet de gedachten die de meeste mensen denken. Y is te bereiken. Vlak na de dood is Y nog propvol dierlijke vitaliteit, dierlijk magnetisme en dat is een van de redenen van de breuk met X. X wilde omhoog en probeerde Y mee te nemen; maar de neiging van Y is omlaag en tenslotte kwam de onvermijdelijke breuk. Het is zo eenvoudig als het maar zijn kan en ik probeer eenvoudige taal te gebruiken, vooral voor wie nog niet zolang theosofie bestuderen. Dus Y, het spook, het kāmārūpa, denkt alle gedachten die bij zijn aard horen. Het kan niet iets anders denken dan het denkt. Dat is vanzelfsprekend. Als men aan appels denkt, denkt men niet aan stenen of zonn spectra. En als het automatische denkproces van het spook Y appels betreft, dan zal het aan appels denken en aan niets anders. Misschien denkt het spook aan zijn geliefde kostbaarheden, aan wat tijdens het leven zijn dierbaarste bezit was. Dat deel van de natuur is het lagere deel. Het automatische denken van Y gaat steeds door, maar het zal wel met steeds minder kracht doorgaan, omdat Y bezig is uiteen te vallen, te ontbinden; en het wordt tenslotte – neemt u me niet kwalijk – een vies stinkend astraal lijk en dat is precies wat het is. Het ruikt zelfs naar rotting, naar het kerkhof, naar ontbinding.

Dat gebeurt al eeuwenlang en als deze spiritisten in hun onwetendheid proberen in verbinding te komen met degene die is heengegaan, hun dierbare overledene, dan is het enige waarmee ze volgens de natuurwet op zijn best contact kunnen krijgen Y, het spook. En wat kan Y anders zijn dan zichzelf? Als zijn naam Jan Smit was, zal het zeggen: 'Ja, ik ben Jan Smit'. Als hij in de West Burlington Avenue 472 woonde, 'Ja, West Burlington Avenue 472.' Het is bezig te vergaan, te ontbinden.

Het heeft, weet u, allemaal iets aandoenlijks. Het lijkt misschien of ik er de spot mee drijf, maar dat is niet mijn bedoeling. Ik probeer de toestand zo reëel mogelijk voor te stellen. Natuurlijk herinnert dit spook Y, dit kāmārūpa, zich zijn naam. Waarschijnlijk zal het zich herinneren waar het woonde en de naam nog weten van vrienden of familie, of enkelen daarvan. 'Mijn vrouw Emma. Ja, Emma. Dat is Ruth, Emma. Kom morgen. Ik word nu geroepen. Dag schat.' Men komt in aanraking met het automatisch functioneren van het spook, maar de geestelijke werking is weg. Een handig gestelde vraag door een medium die in astraal-psychisch contact staat met een dergelijk spook, zal al zijn automatische processen in werking stellen die volgen op de vraag: 'Bent u Jan Smit?' 'Ja, Jan Smit.' 'Waar woonde u?' 'Daar en daar.' 'Was u getrouwd?' 'Ja, ik was getrouwd.

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap.

De zes deugden (Paramita's) in praktijk brengen is de tweede. H.P.Blavatsky in Stem van de Stille blz. 31.

Het Theosofisch Genootschap (Pasadena)

Studiegroepen | Skype studiegroepen | Correspondentie cursussen.

Opgedragen door "H. P. B." Aan al haar Leerlingen opdat zij mogen leren en op hun beurt onderrichten.

Nee, ik was niet getrouwd. Nee, ja, inderdaad. Haar naam was Emma.' Dit is volstrekt niet overdreven. Als u dus vraagt naar de denkprocessen van het spook, dan zijn dit voorbeelden daarvan, de automatische denkprocessen die zijn meegekomen uit het leven dat zojuist is afgesloten; en omdat het spook het lagere deel van ons is, kunt u begrijpen wat voor denkprocessen dat zijn.

Zie aan de andere kant een medium niet als een middelaar. Dat is iets heel anders. Een middelaar kan opstijgen en in werkelijke geestelijke verbinding komen met X, de hogere triade, het werkelijke ego in devachan; en als de middelaar gevoelig genoeg is, kan hij door zijn liefde als het ware op dezelfde trillingsfrequentie komen als de onzegbaar mooie en hemelse dromen van X; de middelaar kan die zelfs mee terugbrengen. Het stoffelijke denken heeft contact gemaakt en de vraag is: waaraan denkt de devachan? Het hangt ervan af wat de automatische denkgewoonten van die mens waren. Als hij een musicus was, zal de devachan aan muziek denken en de meest hemelse harmonieën componeren. Als de man daarentegen een overtuigde en heel serieuze gelovige was, dan zal religie zijn devachan kleur geven. Als de man een doopsgezinde was en nog wel een overtuigde en zeer serieuze, dan zal hij vol doopsgezinde gedachten zijn.

Als hij een zevende dag adventist was, of een islamiet of een anglicaan of een boeddhist, dan gaat het net zo. U kunt hieruit zien waarom we zelfs devachan een schijnparadijs noemen, omdat het geloof van de doopsgezinde de islamiet of de anglicaan of de rooms-katholiek of welke andere religie ook, zeker niet de waarheid is, de absolute werkelijkheid. Er is iets dat hoger is dan devachan en daarvan is sprake als het hogere deel van X in nauw en rechtstreeks contact komt, geestelijk contact, gemeenschap, vereenzelviging, met de goddelijke geest waarvan het een kind is, een vonk, het kroost. Dat is de werkelijkheid. Dat is nirvāna.

Aspecten van de Occulte filosofie blz. 295 – 300. TUPA Den Haag.

21. DE TOREN VAN ONEINDIG DENKEN

Betreft: Brief 9, blz. 57 – 58. Mahatma Brieven.

Betreft: 'Ontelbare generaties lang heeft de adept een tempel gebouwd van onvergankelijke stenen, een reuzentoren van ONEINDIG DENKEN, waarin de Titan woonde en, als het nodig is, alleen zal blijven wonen, om er slechts aan het eind van iedere cyclus uit tevoorschijn te treden om de uitverkorenen van de mensheid te vragen met hem samen te werken en op hun beurt te helpen de bijgelovige mens te onderrichten. En wij zullen dat periodieke werk van ons voortzetten; we zullen ons van onze filantropische pogingen niet laten afbrengen tot op die dag dat de grondslagen voor een nieuw continent van denken zo stevig zijn gelegd dat geen enkele tegenstand en domme kwaadwilligheid geleid door de Broeders van de Schaduw de zege zal kunnen behalen. Dit zijn woorden van een meester van wijsheid en ik zou willen dat u ze in u opnam en probeerde de innerlijke betekenis ervan te begrijpen, want ze zijn werkelijk goddelijk. Een groot intellect heeft ze opgesteld.

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap.

De zes deugden (Paramita's) in praktijk brengen is de tweede. H.P.Blavatsky in Stem van de Stilte blz. 31.

Het Theosofisch Genootschap (Pasadena)

Studiegroepen | Skype studiegroepen | Correspondentie cursussen.

Opgedragen door "H. P. B." Aan al haar Leerlingen opdat zij mogen leren en op hun beurt onderrichten.

Wat is deze toren van oneindig denken? Het is de algemene kosmische intelligentie, waarmee hier wordt bedoeld de hiërarchieën van dhyāni-chohans, de kosmische geesten, de heren van meditatie en kosmische wijsheid. Ze worden de hiërarchieën van de zonen van het licht genoemd en vertegenwoordigen de bewustzijnskant van het heelal. Er zijn er onnoemelijk veel en ze strekken zich uit van nog lager dan de mens via ontelbaar veel hiërarchieën tot in het oneindige. Dit is de toren van oneindig denken waarin de kosmische titanen zich ophouden, denken, leven en plannen maken. Deze kosmische titanen zijn de gezamenlijke kosmische logoi, de kosmische geesten, een leger van zonen van licht en leven. En uit deze onuitputtelijke bron van volmaakte wijsheid en volmaakte liefde komen van tijd tot tijd grote zielen tevoorschijn die zich onder de mensen belichamen, en die de weg wijzen, leiden, helpen, bijstaan en inspireren en niet alleen ons, bijgelovige en feilbare mensen opwekken, maar alle wezens die minder ver zijn dan zij, want de natuur is één organische eenheid.

Wat boven is in het allerhoogste wordt weerspiegeld in het laagste, want er is maar één kosmische wet, één kosmische intelligentie en één kosmisch leven; daarom heerst die wet, dat leven, die intelligentie overal. Zo ziet u dat wat zich hier beneden bevindt niet meer is dan een schaduw of kopie van een patroon van wat boven is, en het hele geheim van het leven, het hele geheim hoe te leven, is één te worden in bewustzijn en in gevoel, in geest en ziel met dat patroon van oneindig denken. Nooit zijn er denk ik verhevener woorden door mensen uitgesproken. Grootser opvattingen dan deze, die liggen besloten in de voorgelezen fragmenten van de mededelingen van de meester, zijn nooit geschreven. Ze zijn een nieuw evangelie van denken en liefde, een nieuwe oproep tot menselijk streven; wie niet in staat is de immense draagwijdte en de grootse inhoud aan te voelen die in deze menselijke woorden schuilen, moet wel blind zijn.

Als de tijden niet gunstig of niet geschikt zijn, laten de adepten de mensheid toch niet aan haar hopeloze lot over; op aarde blijft op zijn minst de broederschap van de Mahātma's of meesters van wijsheid en mededogen aanwezig. Zij inspireren gevoelige en ontvankelijke mensenzielen en prenten hen gedachten van schoonheid en grootsheid in. Maar als de tijd niet geschikt is voor een ruimere verspreiding van de wijsheid van de goden, dan trekken ze zich tijdelijk terug, opwaarts en binnenwaarts, in deze toren van oneindig denken, en wachten daar tot de tijd rijp is om opnieuw openlijk of half openlijk onder ons te kunnen werken. Ook wij, zelfs nu in onze kleinheid en zwakheid, bewonen deze toren van oneindig denken. En net zoals de meesters doen als de tijd niet geschikt of niet rijp is voor het openbaren van een stukje van de goddelijke wijsheid van het oneindige, zullen ook wij – hoewel onze hand altijd is uitgestoken en gereed is het weinige dat we zelf uit eigen kracht uit het koninkrijk der hemelen hebben geput door te geven – evenals onze eigen leraren, als de tijd niet rijp is, ons in het hogere bewustzijn en ogenschijnlijk in stilte en rust terugtrekken.

Maar dat is slechts uiterlijke schijn. De meesters van wijsheid, de adepten, trekken zich eenvoudig terug als voor hen de tijd niet rijp is om hun belangrijkste werk onder de mensen te doen. Ze doen wat ze kunnen en wat het menselijk karma of het lot hen toestaat; maar in zekere zin stijgen ze op, verdwijnen ze uit het gezicht om op innerlijke

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap.

De zes deugden (Paramita's) in praktijk brengen is de tweede. H.P.Blavatsky in Stem van de Stilte blz. 31.

Het Theosofisch Genootschap (Pasadena)

Studiegroepen | Skype studiegroepen | Correspondentie cursussen.

Opgedragen door "H. P. B." Aan al haar Leerlingen opdat zij mogen leren en op hun beurt onderrichten.

gebieden des te actiever te zijn, betrokken bij grootse werken van weldadigheid. En als dan de tijd rijp wordt, als het hart van de mens door lijden en verdriet, pijn en kwellende zorgen opnieuw verlangt naar meer licht, naar de vertroosting die door egoïsme nooit wordt gevonden, maar alleen uit de geest voortkomt – als de mens dan innerlijk daarom vraagt, geluidloos, maar doorklinkend tot in de sferen van licht, dan verlenen zij die tot dan stilzwijgend toekeken en wachtten in de toren van oneindig denken, vanuit hun azuren troon, bij wijze van spreken, een luisterend oor. En als de roep sterk genoeg is, als het zuiver en onpersoonlijk genoeg is, dan verlaten ze de portalen van de innerlijke onzichtbare gebieden om deze portalen van ons heelal binnen te gaan, onder ons te verschijnen en leiding en onderricht, troost en bemoediging te geven en vrede te brengen.

Hoe groot is de inspiratie die we kunnen putten uit deze leer van de wijsheid van de goden, die we nu theosofie noemen: dat het heelal niet chaotisch of krankzinnig is, maar een organisme dat van binnenuit wordt geleid en bestuurd, niet alleen door oneindige en alwetende kosmische intelligentie – of liever intelligenties – maar door kosmische liefde. Want liefde is het cement van het heelal en verklaart de orde in het heelal en de harmonie en eenheid die ieder die ogen heeft om te zien overal om zich heen kan waarnemen. Wetenschappers spreken over deze orde als de wetten van de natuur, zoals die tot uiting komen in de kosmische lichamen en hun bewoners en in hun tijdsperioden, hun plaats en hun regelmatige bewegingen.

Hoe geweldig is ook het gevoel dat degene die zich erop voorbereidt in aanraking, in verbinding kan komen met deze grotere wezens die in ontwikkeling boven hem staan, alleen nu nog boven hem staan, want eens zal hij groeien en aan hen gelijk worden, even goddelijk zijn als zij, en zijzelf zullen zijn opgeklommen tot goden die nog verder van ons af staan. Er is een pad dat steil en doornig is, maar het voert naar het hart van het heelal. Iedereen, elk kind van de natuur, kan langs dit pad omhooggaan. Ieder die het aandurft en probeert het te vinden, kan de eerste stappen erop zetten en op deze eerste stappen kunnen andere volgen. Wat een zegen dit te weten! Wat een inspiratie voor de toekomst dat ons lot in onze eigen handen ligt! De inspiratie die opborrelt uit de diepste schuilhoeken van de menselijke geest, zal door niets worden tegengehouden, kan door niets worden belemmerd, kan door geen uiterlijke of innerlijke god worden gestuit, omdat die menselijke geest een vonk is van het kosmisch goddelijke.

Hoe schoon, hoe inspirerend, hoe vol van nog onvermoede betekenis is deze uitdrukking; de toren van oneindig denken! Het is een uitdrukking een god waardig, en alleen een halfgod-mens of een god-mens zou zijn verheven denkbeelden zo kunnen verwoorden. Wat een magisch beeld van een innerlijke sprookjeswereld, een waarachtige sprookjeswereld, bieden deze prachtige woorden aan eerbiedig gestemde geesten. Deze toren van oneindig denken is tevens de toren van oneindige liefde, want hij is vol liefde en zijn bewoners zijn vertegenwoordigers van de liefde. Van tijd tot tijd gaan zijn poorten open en komen leraren uit deze innerlijke gebieden tot ons. Bijvoorbeeld Gautama, de Boeddha, en de avatāra Jezus, en Krisna; en ook vele anderen waarvan de namen zelfs in het westen aan ieder ontwikkeld mens bekend zijn. Geen wonder dat een dankbare mensheid hen zonen van god, of kinderen van de goden noemde – een uitdrukking

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap.

De zes deugden (Paramita's) in praktijk brengen is de tweede. H.P.Blavatsky in Stem van de Stilte blz. 31.

Het Theosofisch Genootschap (Pasadena)

Studiegroepen | Skype studiegroepen | Correspondentie cursussen.

Opgedragen door "H. P. B." Aan al haar Leerlingen opdat zij mogen leren en op hun beurt onderrichten.

waaraan ik de voorkeur geef; want dat zijn ze inderdaad, zoals ook wij nakomelingen zijn van de goden, onze voorouders en voorlopers op het evolutie pad dat eeuwig omhoog en naar binnen voert naar het goddelijke.

Deze leraren van de mens zijn zelf als goden vereerd door mensen die het gebod vergaten om de boodschap ter harte te nemen en daar eerbied voor te hebben, en niet de boodschapper te vereren. In die boodschap ligt iets groots, immers het denken van een mens is machtig, niet de mond waardoor het denken zich uit. De liefde in het menselijke hart verheft de mens, niet de mond die haar onder woorden brengt. Ik denk dat een van de bewijzen dat deze groten die onder ons leefden en die telkens en telkens weer zullen terugkomen – ik denk dat een van de bewijzen van hun goddelijke aard juist het feit is dat ze voor zichzelf niets aannamen, maar alleen aandacht vroegen voor hun leringen.

Hoeveel bewondering heeft het menselijke hart voor hen die een vreugdevolle tijding brengen. Het gloren van een nieuwere, grootsere, schonere tijd straalt van hun gelaat. Want zij zijn de profeten ervan, de herauten, de voorlopers van een nieuwe komende tijd, waarin de mens, in plaats van ruzies en oorlogen te laten toenemen, zal leren dat de weg van vrede de weg van kracht is, van wijsheid, van overvloed en rijkdom.

Aspecten van de Occulte filosofie blz. 301 – 304. TUPA Den Haag.

22. IS HET NODIG HET KWADE TE ERVAREN?

Betreft: Deze commentaren volgden op een gedachtewisseling over De Mahatma Brieven blz. 83-6

Waarbij de vraag werd gesteld of de kleurloze en negatieve figuren die we soms ontmoeten mensen zijn die nog niet wakker zijn geschud door tijdens hun aardse levens het kwade te ervaren. Het is voor de mens niet meer nodig af te dalen in het intellectuele en morele moeras en dat te verwerken, om de eenvoudige reden dat we ons nu op de opgaande boog bevinden. We zijn het grofste punt in de menselijke evolutie gepasseerd. Tot dat punt was het voor de menselijke monaden nodig elke ervaring op te doen die het zich langzaam ontwikkelende bewustzijn in zich kon opnemen om dat bewustzijn ruimer, dieper en rijker aan ervaring te maken en zó door het lijden te zijn getekend dat sympathie, medelijden en mededogen in het hart ontwaken bij het zien van het lijden van anderen.

Daarom zijn de kleurloze en futloze mensen die we om ons heen zien niet degenen die nog niet uit de beker van het verderf hebben gedronken. We zijn nu op de opgaande boog. Deze grauwe, kleurloze figuren die vaak zwak zijn en eigenschappen bezitten die bij geen enkel hoogstaand mens bewondering wekken, zijn ongelukkige gevallen of liever gevallen van ongelukkige mensen die, psychologisch gezien, op ons gebied door een rustperiode gaan. Iets in hun verleden heeft hun huidige incarnatie gemaakt tot één waarin ze sluimeren, rusten, slapen en geen speciaal stempel drukken op de wereld, 'niet warm of koud, alleen lauw' zijn. Maar, let wel, de hemel weet hoeveel keer zij in het verleden, in de geestelijke, intellectuele en psychologische geschiedenis van hun bestaan de poorten van de hemel hebben doen schudden door hun aspiraties en

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap.

De zes deugden (Paramita's) in praktijk brengen is de tweede. H.P.Blavatsky in Stem van de Stilte blz. 31.

Het Theosofisch Genootschap (Pasadena)

Studiegroepen | Skype studiegroepen | Correspondentie cursussen.

Opgedragen door "H. P. B." Aan al haar Leerlingen opdat zij mogen leren en op hun beurt onderrichten.

overwinningskreten. De hemel weet hoeveel maal ze op aarde overwinnaars zijn geweest in een moedig gevochten strijd. Dat mogen we niet vergeten. Laten wij die in dit leven een gelukkiger lot hebben hen niet veroordelen, omdat volgens ons bepaalde medemensen minder sterk zijn dan wij in het weerstaan van verleiding en zich gemakkelijker laten meeslepen door de oppervlakkige stromingen van het leven in de wereld.

Waar het mij om gaat is dit: Laat nooit iemand zeggen dat theosofen leren dat het voor de mensheid nodig is zich bewust en opzettelijk in de stroom van kwaadwilligheid te begeven om hartstochten te bevredigen, het kwaad te ervaren en door het te leren kennen het te overwinnen. Dat deel van de weg naar onze bestemming hebben we achter ons. Het is nu onze bestemming de resterende Atlantische elementen van hartstocht en begeerte te overwinnen, er niet langer aan toe te geven, maar ze de baas te worden en een begin te maken met het beklimmen van de levensladder, hoger en hoger; want we zijn nu op de opgaande boog! Vóór het begin van de vierde ronde was het heel anders, of wat op hetzelfde neerkomt, vóór het midden van de vierde ronde, of het midden van het vierde ras. Toen daalden of zonken de monaden in de stof, werden erdoor aangetrokken, werden erin getrokken; het was voor hen nodig ervaring op te doen; maar ze deden dat automatisch, onbewust, zonder doelbewust hun wilskracht in te zetten en hun zelfbewustzijn daarop te richten, maar ongeveer zoals kleine kinderen uit onwetendheid handelen en leren dat ze zich branden als ze een hand in het vuur steken en dat als een vinger tussen de deur komt die pijnlijk wordt geklemd en gekneusd. Ze moesten net als de dieren leren en kleine kinderen leren door ervaring.

Maar wij zijn volwassen en dat was ook het geval met de menselijke monaden toen ze het midden van de vierde ronde bereikten. Toen eindigde de afdaling. Volgens de natuurwetten bevindt alles zich daarna op de opgaande boog, moeten we met de natuur meewerken en er één mee zijn, haar wetten gehoorzamen door met haar omhoog te gaan. Dan kunnen we niet alleen voorvechters worden van het ware en voorlopers en voorboden van gerechtigheid, maar zijn we zelf een voorbeeld van het goddelijke dat we verkondigen.

Het is voor de mens niet langer nodig ooit te denken dat hij het kwaad doen moet ervaren om hogerop te komen. Dat alles hebben we in het verleden al doorgemaakt. Daar hebben we genoeg van ervaren. Teveel. Nu is onze koers omhoog, ad astra, naar de sterren. We zijn nu op het opgaande pad en deze kleurloze mensen zijn eenvoudig net als wij als we zo nu en dan na een nachtrust opstaan met het vooruitzicht van een negatieve en schijnbaar zinloze dag, als we ons vermoeid, moe en lusteloos voelen omdat we teveel hebben gegeten of omdat we ons niet al te goed voelen en er geen zin in hebben moeilijkheden onder ogen te zien, er niet over willen praten maar met rust gelaten willen worden – wij hebben dan een dag van verstandelijke kleurloosheid, zoals deze ego's een heel leven hebben. Zij rusten, zij slapen. Maar misschien waren ze in hun vorige leven of misschien twee of drie levens geleden als helden opgewassen tegen moeilijkheden, en in het komende leven zal misschien opnieuw heldenmoed in hun hart opwellen. Niemand kan bij dit soort dingen

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap.

De zes deugden (Paramita's) in praktijk brengen is de tweede. H.P.Blavatsky in Stem van de Stilte blz. 31.

Het Theosofisch Genootschap (Pasadena)

Studiegroepen | Skype studiegroepen | Correspondentie cursussen.

Opgedragen door "H. P. B." Aan al haar Leerlingen opdat zij mogen leren en op hun beurt onderrichten.

automatisch bepalen hoe lang het zal duren want ieder individueel geval hangt af van het individuele lot, het karma van het menselijke ego.

Aspecten van de Occulte filosofie blz. 305 – 307. TUPA Den Haag.

23.AVALOKITEŚVARA – DE GODDELIJKE TEGENWOORDIGHEID.

Betreft: Brief 59, blz. 375 – 77. Mahatma Brieven.

Het mahāyāna boeddhisme, de vorm die in Tibet voornamelijk wordt en in de afgelopen eeuwen werd bestudeerd, onderkent drie afzonderlijke entiteiten of hiërarchische logoi in de boeddhistische hiërarchie van de geest. Het zijn de boeddha Amitābha of de boeddha van het grenzeloze licht, dan Ālaya, dan Avalokiteśvara. Ālaya betekent de geestbron van alles, het kleed of omhulsel van het grenzeloze licht; stof op kosmische of oneindig kleine schaal in de natuur. Daaruit ontspringen de veelsoortige stralen zoals bijvoorbeeld lichtstralen die de zon verlaten; en elke straal op zich is een wezen. Avalokiteśvara betekent niet 'de Heer die omlaag ziet', zoals Rhys Davids het vertaalt, waarmee hij de elementaire regels van de Sanskrietgrammatica geweld aandoet. Ava betekent 'omlaag', lokita is het voltooid deelwoord van de Sanskriet-werkwoord wortel lok, 'zien', wat dus 'gezien' betekent. Ēśvara betekent 'Heer'. Avalokiteśvara betekent dus, enigszins geparafraseerd, 'de Heer die overal wordt gezien', het kosmische licht, de kosmische geest, waarin we leven, ons bewegen en ons bestaan hebben, waarvan de essentie, het licht, trilt en brandt in elke mensziel, de vonk in ieder mens. Het is de innerlijke of voortdurende tegenwoordigheid van het goddelijke om ons heen in alles, hier beneden gezien in al zijn werken en, door mensen vooral gezien in de mens, het meest ontwikkelde voertuig van deze goddelijke tegenwoordigheid.

Vergelijk deze prachtige boeddhistische triade uit Tibet, die ook de onze is, met de christelijke drie-eenheid, zoals deze verbasterd en op grove wijze vervormd is, als gevolg van een eeuwenlange, verkeerde theologische en scholastische aanpak, omdat ze niet werd begrepen. Amitābha, het grenzeloze licht, blijkt overeen te komen met de Vader in de christelijke drie-eenheid, de kosmische Vader of abstracte geest, de pythagorische monade der monaden, de bron – voor ons in stilte en duisternis – van alle monaden die eruit voortkomen, eruit stromen, eruit geboren worden door middel van de tweede logos, Ālaya, de geest, die in de oorspronkelijke christelijke leer vrouwelijk was, de vruchtbare en voortbrengende kracht in de natuur, zowel in geestelijk als in materieel opzicht, de moeder van alles, de voedster van alles, de behoedster van alles. En Avalokiteśvara komt overeen met de oorspronkelijke derde persoon van de christelijke drie-eenheid, de Zoon, de kosmische of derde logos. In het brahmanisme luidt de triade zo: Parabrahman of Brahman, pradhāna of Mūlaprakriti, Māhat.

Als ze zich manifesteert in individuele monaden zoals een mens, is de drie-eenheid Amitābha's, ātman; Ālaya of mahākāśa, buddhi; Avalokiteśvara, manas; want manas is een rechtstreekse straal van het kosmische Ālaya en ons ātman is een directe straal van Paramātman, de kosmische ātman, of Brahman of Parabrahman, of de Vader. We hebben dus Vader, Geest of Heilige Geest, en Zoon – de oorspronkelijke christelijke drie-

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap.

De zes deugden (Paramita's) in praktijk brengen is de tweede. H.P.Blavatsky in Stem van de Stilte blz. 31.

Het Theosofisch Genootschap (Pasadena)

Studiegroepen | Skype studiegroepen | Correspondentie cursussen.

Opgedragen door "H. P. B." Aan al haar Leerlingen opdat zij mogen leren en op hun beurt onderrichten.

eenheid; de roomse kerk slaagde er tenslotte in ze om te zetten in Vader, Zoon en Heilige Geest, waarmee ze de Zoon of logos liet voorafgaan aan de moeder waaruit hij is geboren!

Zoals de meesters aangaven in het laatste deel van de brief die we hebben bestudeerd, heeft Avalokiteśvara zijn tempel in het heelal om ons heen. Hij is de scheppende logos, de derde logos, degene die als het ware het dichtst bij ons is, waaruit we allen afkomstig zijn als stralen van een kosmische zon, die de goddelijke tegenwoordigheid is in de natuur, die de goddelijke tegenwoordigheid is in het menselijke mānasische deel, dat natuurlijk voortkomt uit ātman of Amitabha's; want is de Zoon niet de Zoon van zijn Vader? Is manas niet, via buddhi, het kind van ātman? Is Māhat, via Ālaya of mahākāśa of pradhāna – alle zijn namen voor hetzelfde – niet het kind van ādi-boeddha, of zo u wilt van Paramātman of Brahman of Parabrahman?

Avalokiteśvara is dus de goddelijke tegenwoordigheid overal om ons heen, die elke gevoelige menselijke ziel onafgebroken, dag en nacht, kan voelen, zelfs als we ons in dromenland bevinden of belichaamd zijn op aarde. En diezelfde goddelijke tegenwoordigheid bevindt zich in het menselijke hart, want het menselijke hart, zelfs het menselijk lichaam, is op dit gebied een microkosmisch beeld van het heelal. Geen wonder dat de mensen uit de oudheid in elke tempel hun heilige der heiligen hadden – oorspronkelijk een prachtig en veelbetekenend symbool voor hen die het begrepen en naar de tempel kwamen om het goddelijke te aanbidden met een rein hart en grote eerbied – een tempel waarin, net als in het heelal, de goddelijke tegenwoordigheid woont. Het was een symbool; vandaar dat als iemand het heilige der heiligen naderde, hij zijn schoenen uittrok, zijn kleding reinigde, en hoofd en hart omhoog richtte; want doordat de vereerders eerbiedig hun eigen geest verhieven, traden ze in die tegenwoordigheid, zelfs in de goddelijke tegenwoordigheid. Die tegenwoordigheid is Avalokiteśvara; zijn straal in ons, via ātman, is het hogere manas, verlicht door buddhi, die op haar beurt is vervuld van het goddelijk licht van ātman.

Want de Vader is in de moeder, en de moeder schenkt geboorte aan de Heilige Zoon, en die drie zijn één en toch drie, elk verschilt van de ander. Het is heel eenvoudig te begrijpen, maar verbazend moeilijk om een dieper besef van dat wonder te krijgen! Toch is het prachtig het te kennen en ons ertoe te verheffen. Het zou mooi zijn als elke man en vrouw besefte dat zich in het hart van ieder mens dat heilige der heiligen bevindt; want als de mens, door zijn zelfdiscipline en het cultiveren van het hoogste in hem, door zichzelf te vergeten in dienst van alle anderen, waardoor de eenheid opgaat in het al en hij zelfs dan al betrekkelijk goddelijk wordt, zo uitermate sterk wordt dat niets minder dan Het ooit voldoening kan schenken, dan verlangt hij ernaar hogerop te gaan, opent hij de toegangspoort van zijn heiliger wezen, en stroomt het licht naar binnen dat het heilige der heiligen in zijn hart vervult. Dan is de mens herschapen, hij is tijdelijk een christus, een Bodhisattva. Dat was het resultaat van een succesvolle inwijding, dat en niets anders. Soms bleef de aura van de gebeurtenis dagenlang, misschien weken, bij hem aanwezig, en was zijn lichaam in die tijd omgeven door licht. Men zei van hem dat hij was bekleed met zonneplicht, want de zon was een symbool voor ātman, omdat hij zich in

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap.

De zes deugden (Paramita's) in praktijk brengen is de tweede. H.P.Blavatsky in Stem van de Stilte blz. 31.

Het Theosofisch Genootschap (Pasadena)

Studiegroepen | Skype studiegroepen | Correspondentie cursussen.

Opgedragen door "H. P. B." Aan al haar Leerlingen opdat zij mogen leren en op hun beurt onderrichten.

zijn rijk bevindt; en onze eigen innerlijke god was de zon, de innerlijke god van onze eigen goddelijke aard, onze Vader in de Hemel, die straal van de kosmische Avalokiteśvara.

Ik denk dat dit precies de reden is dat de Tibetaanse esoterici en mystici, ingewijden en het gewone volk – waarmee ik het merendeel van de mensen bedoel, de hardwerkende, vriendelijke, blijmoedige, liefhebbende, strevende mensen – allen voor de Bodhisattva's een diepere eerbied en vuriger liefde bezitten dan zelfs voor de boeddha's. Want de boeddha's hebben het volbracht, zij hebben deze sferen verlaten. Hun glorie blijft achter als een geestelijke invloed. Maar de Bodhisattva's zijn nog mensen en nog geen boeddha's, maar mensen die hun leven eraan hebben gewijd Avalokiteśvara tot een levende kracht in de wereld te maken door middel van zichzelf. Daarom heeft de grote massa de Bodhisattva's zo lief. Ze hebben een diepe eerbied voor de boeddha's die verder zijn gegaan en de weg hebben gewezen, maar hun liefde gaat met een verheven menselijke toewijding uit naar de Bodhisattva's die met uitgestrekte armen achterblijven om uit medelijden te helpen. Geen wonder dat ze de Bodhisattva's liefhebben, want hij die Avalokiteśvara tot leven wekt in het heilige der heiligen in het menselijke hart, wordt meer dan mens.

Geen wonder dat men hem liefheeft, eert en vertrouwt. Ik denk dat deze gedachten onbeschrijflijk mooi zijn. De verhevenheid ervan verblindt ons niet, want het is alsof het goddelijke zich kleedt in een menselijk gewaad, een menselijke tooi, en daardoor voor ons mensen begrijpelijk wordt. Het is alsof we de mensheid zien maar bekleed met het goddelijke. De Bodhisattva's zijn niet zo abstract, niet schijnbaar zover weg als de boeddha's. Deze psychologie is zo waar dat daaraan en daaraan alleen heel het succes te danken is van het vroege christendom, omdat het de oude leer onderwees die in de zogenaamde heidense wereld bijna was vergeten en wel deze: dat er een man leefde die vervuld was van het goddelijke en dat hij onder ons kwam, onderricht gaf en de weg wees en ons allen zo zeer liefhad dat hij zijn leven gaf en al wat in hem was, zodat anderen die dat zagen, hem op het pad zouden volgen – typerend voor een Bodhisattva, een christus.

Ik denk dat het alleen dat was wat diegenen die zich bij de christelijke kerk aansloten voor het christendom won. Maar hoe oud is deze schone en inspirerende leer ! De christenen ontvingen haar uit het oosten. Ze is veel ouder dan de zogenaamde onvergankelijke bergen, want toen die nog uit zee slib bestonden, nog niet omhoog waren gedrukt, werden deze leringen al aan mensen onderwezen in andere continenten, in andere tijdperken, in andere wortelrassen, deze zelfde verbazingwekkende leringen van kosmische oorsprong. Let eens op het verschil tussen het christelijke theologische idee van Avalokiteśvara, door Rhys Davids en anderen verkeerd vertaald met 'de Heer die omlaag ziet', iets dat 'daar boven' en afgezonderd en ver weg was, en de werkelijke betekenis: de Heer hier onder ons, de Heer van medelijden, menselijk en toch goddelijk, de goddelijke tegenwoordigheid, die ons overal omgeeft, waardoor een menselijk hart dat dit beseft een menselijk heilige der heiligen wordt.

Aspecten van de Occulte filosofie blz. 308 – 311. TUPA Den Haag.

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap.

De zes deugden (Paramita's) in praktijk brengen is de tweede. H.P.Blavatsky in Stem van de Stilte blz. 31.

Het Theosofisch Genootschap (Pasadena)

Studiegroepen | Skype studiegroepen | Correspondentie cursussen.

Opgedragen door "H. P. B." Aan al haar Leerlingen opdat zij mogen leren en op hun beurt onderrichten.

24. ELEMENTALEN EN ELEMENTAREN, ENZ.

Betreft: Brief 15, blz. 106-108. Mahatma Brieven.

Ik zou toelichting willen geven op de uitspraak die werd aangehaald uit De Mahatma Brieven over de opmerking van de leraar dat er elementalen zijn die nooit mens worden. Dit zegt ons twee dingen: (1) dat elementalen mensen worden en (2) dat er een zekere klasse van elementalen in ons manvantara bestaat die niet de tijd hebben om mens te worden in het resterende deel van dit manvantara. Ze hebben de tijd niet om de evolutionaire ladder te beklimmen via de verschillende rijken tot het rijk van de mens is bereikt. Ze worden mens in het volgende manvantara of misschien in het manvantara daarna. Eens zullen ze mens zijn. Alle elementalen worden mens. De mens als rijk is een doel waar alle rijken onder het mensenrijk naar uitzien en naar streven; en in de loop van de evolutie streeft elke monade, die in een stadium verkeert lager dan de mens, ernaar te evolueren, zich te ontwikkelen om tenslotte mens te worden. In dit verband wil ik een waarschuwend woord laten horen; misschien is het de meesten van u opgevallen, maar niet allen.

Het heeft betrekking op het woord elementaar en de schijnbaar bijna identieke betekenis die H.P.B. of de meesters soms geven aan de twee woorden 'elementaal' en 'elementaar'. De reden daarvoor was deze: in de begintijd – en bedenk dat we nu teruggaan naar de vroegste dagen van de Theosophical Society – was onze vocabulaire nog niet voldoende omschreven en ook nog niet uitgebreid genoeg. In die begintijd werden woorden gebruikt die later werden afgeschaft, zoals 'ringen' in verband met de ronden en rassen. Het woord 'ringen' werd tenslotte niet meer gebruikt in de theosofie. Het woord 'elementaar' werd in die begintijd door onze theosofische schrijvers, voornamelijk de meesters en H.P.B., overgenomen uit de geschriften van de kabbalisten en ook uit de onvolmaakte geschriften van Éliphas Lévi, de Franse abt en kabbalist. Deze kabbalisten bedoelden met 'elementaar' verschillende dingen, maar in het algemeen wat theosofen nu 'elementaal' noemen. Een ziel van een elementaal noemden ze een ziel van een elementaar, of kortweg een elementaar. Dat is de reden waarom de twee woorden soms door elkaar worden gebruikt. Woorden die toen als bijna synoniem werden gebruikt, gebruiken we nu niet meer op die manier.

Later, ik denk dat het voornamelijk te danken was aan het werk van H.P.B., werd het woord 'elementaar' gereserveerd en kreeg het een specifiek technische betekenis die we nu allen kennen. Er is een bijzondere betekenis die we zelfs nu kunnen toekennen aan het woord elementaar – en trouwens, als u dat woord opzoekt in H.P.B.'s Theosophical Glossary, ziet u wat zij over juist dat punt heeft te zeggen – een bepaalde veelzeggende en occulte betekenis die we aan 'elementaar' kunnen geven, geheel los van de technische betekenis die we er nu in de regel aan toekennen. We moeten teruggaan naar de vroege vuurfilosofen, die zeiden dat de elementen in de natuur vol bewoners waren. Met andere woorden, in de taal van deze tijd, elk kosmisch gebied heeft zijn eigen bewoners die geschikt zijn voor dat kosmische gebied, maar volkomen ongeschikt voor elk ander kosmisch gebied; zo zouden wij mensen niet onder water kunnen leven zoals

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap.

De zes deugden (Paramita's) in praktijk brengen is de tweede. H.P.Blavatsky in Stem van de Stilte blz. 31.

Het Theosofisch Genootschap (Pasadena)

Studiegroepen | Skype studiegroepen | Correspondentie cursussen.

Opgedragen door "H. P. B." Aan al haar Leerlingen opdat zij mogen leren en op hun beurt onderrichten.

vissen of walvissen. We zijn als het ware niet toegerust voor dat milieu, dat medium, dat kosmische gebied. Door terug te gaan naar deze oorspronkelijke betekenis van de vuurfilosofen, een volkomen juiste betekenis, zouden we ook nu nog kunnen zeggen dat een elementaar in deze andere betekenis een elementale ziel is, en deze wordt specifiek zo genoemd om aan te geven dat ze de sporten van de ladder van het leven stap voor stap beklimt. Bij elke trede hoger is ze een meester, tenminste relatief gezien, vergeleken met wat ze onder zich heeft gelaten en een elementaar vergeleken met wat er boven is. Dat was de manier waarop de kabbalisten en Éliphas Lévi en de oorspronkelijke vuurfilosofen spraken over wat wij nu elementalen noemen of de wezens of schepsels of bewoners van de zeven fundamentele kosmische elementen, alle op weg mens te worden, op weg zoals wij dat nu zijn om supermenselijk te worden, daarna goden en dan nog hoger. In deze zin zijn wij elementaren vergeleken met de goden. Zij zijn elementaren voor de supergoden. Ik denk dat er veel verwarring is ontstaan in het denken van sommige lezers van dit prachtige boek dat we nu bestuderen, door deze kleine historische feiten te negeren en te vergeten dat in die tijd nog geen onderscheid werd gemaakt tussen de woorden 'elementalen' en 'elementaren'.

24b. KĀMA Rūpa's – HUN LOT

Als men het kāmārūpa, dat ons astrale lichaam is na de dood, vergelijkt met ons stoffelijk lichaam, dat ons stoffelijk lichaam is tijdens dit aardse leven, dan zal men inzien dat beide voertuigen zijn en worden bezield door monaden of een centrum van bewustzijn en dat beide kort na de dood ontbinden. Maar de groep eigenschappen die mijn lichaam vormen, mijn stoffelijke ik, zijn mijn stoffelijke skandha's. Mijn stoffelijke skandha's zijn dus mijn stoffelijk lichaam zoals dat lichaam is. Hetzelfde geldt voor de skandha's van het kāmārūpa. Het kāmārūpa is zijn eigen skandha's. Neem die skandha's weg, dat wil zeggen de kwaliteiten, eigenschappen, de levensatomen ervan, en wat blijft er over? Er blijft niets over. De samengebrachte skandha's en de levensatomen waarin ze werken, vormen tijdens het leven het stoffelijk lichaam, of na de dood het lijk; en de astrale skandha's en andere die na de dood in het kāmārūpa thuishoren, vormen op dezelfde manier het kāmārūpa.

Ligt het niet voor de hand dat, zoals de levensatomen die in een vorig leven ons lichaam vormden tot ons terugkeren als we ons weer in de stof belichamen, iets dergelijks of misschien hetzelfde gebeurt met het kāmārūpa? De wachter op de drempel is een kāmārūpa van een materie zo dicht en zwaar dat het na de dood blijft bestaan tot na de volgende wedergeboorte van de terugkerende entiteit en de nieuwe, nieuwoude mens, het ego dat naar de aarde terugkeert, achtervolgt. Dat is een extreem geval. Maar afgezien van extreme gevallen worden de levensatomen die het kāmārūpa vormen, weer verzameld door het menselijke ego of de monade als die onze aarde en het gezin waarin ze geboren gaat worden, nadert; en die kāmārūpa-levensatomen worden geleidelijk vergaard door de aantrekking die het ego op ze uitoefent en zij op het ego, totdat op zekere tijd, misschien in de jongensjaren, wellicht pas als de jongen man is geworden, het kan zelfs pas laat in het leven zijn, de oude kāmārūpa levensatomen

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap.

De zes deugden (Paramita's) in praktijk brengen is de tweede. H.P.Blavatsky in Stem van de Stilte blz. 31.

Het Theosofisch Genootschap (Pasadena)

Studiegroepen | Skype studiegroepen | Correspondentie cursussen.

Opgedragen door "H. P. B." Aan al haar Leerlingen opdat zij mogen leren en op hun beurt onderrichten.

en daarmee de skandha's, tenslotte weer zijn opgenomen in het nieuwe lichaam, het nieuwe kāmārūpa van het ego nadat dat na de dood is teruggekeerd.

Als u even nadenkt moet u inzien dat zelfs ons stoffelijk lichaam – en hetzelfde geldt voor het kāmārūpa – niet als een eenheid bijeen zou kunnen blijven, met andere woorden geen entiteit zou kunnen zijn als er niet een bindende kracht aanwezig was. Met andere woorden, er is zelfs een monade van het stoffelijk lichaam, en evenzo is er een monade van het kāmārūpa. Bedenk dat het kāmārūpa geen schil is voordat het een schil wordt. Kort na de dood scheidt het kāmārūpa, dat tijdens het leven van de mens is opgebouwd, zich af van het dode lichaam en begint daarna zijn weg in het astrale licht of in kāmāloka. En de monade blijft in dat kāmārūpa tot de tweede dood. Dan begint het kāmārūpa uiteen te vallen omdat de ziel, bij wijze van spreken, zich heeft teruggetrokken, zoals het stoffelijk lichaam begint te ontbinden vanaf het ogenblik van de stoffelijke dood. Zolang de monade in het stoffelijk lichaam is, is dit geen lijk.

24c. DE DOOD VAN EEN ZON

De zon, of liever zijn levensperiode, waarnaar de spreker verwijst als hij het boek citeert, doelt op het eind van een zonnemanvantara, of het openingsdrama van de zonnepralaya of de tijd van ontbinding. Na de eerste symptomen die het verval aankondigen die de zon en de planeten, die er dan nog zijn, zullen ervaren – symptomen die heel gemakkelijk tot op zekere hoogte zijn te beschrijven als dat de moeite waard was – na bepaalde voortekenen van verval die miljoenen jaren kunnen duren, komt de tijd dat de zon het laatste ogenblik van zijn leven heeft bereikt. En dan, als een schaduw die over de muur glijdt, als het knippen van een ooglid, het uitschakelen van een elektrische lamp, is de zon dood.

Op precies dezelfde manier sterft een mens. Hij is misschien al jaren bezig langzaam te sterven voor hij werkelijk sterft, maar het moment van de dood is ogenblikkelijk, zo snel als een knip van de vingers. Een mens ligt misschien al veertig jaar ziek op bed, of is misschien al twee of drie jaar stervende. Er zijn voorboden, symptomen, die een ervaren arts kan herkennen. Maar als de dood komt – afgelopen! Hetzelfde geldt voor de aardbol, voor alles in feite, voor zover ik weet. Het is een heel wijze en barmhartige voorziening van onze grote ouder, want sterven is een heel plechtig gebeuren en met plechtig bedoel ik niet iets dat in ons een naargeestig gevoel oproept.

Het is iets heel belangrijks, zo belangrijk dat een van de meesters ergens een ernstige waarschuwing heeft gegeven – op dit moment herinner ik me niet waar hij ons zegt: (**zie: De Mahatma Brieven, blz. 160, 191.**) wees in een sterfkamer zo stil mogelijk, want de geest van de stervende concentreert zich, richt zich naar binnen vanuit het hele lichaam, de hersenen, het hart en de andere organen, en dat proces moet niet worden verstoord door geluid. Niet huilen, zo mogelijk niet bewegen, de uiterste eerbied en rust. De dood zelf is vredig. Datzelfde kan niet worden gezegd voor de dood van een slecht mens; de dood kan hard zijn voor iemand voor wie alle aantrekking, belangstelling, liefde en elk verlangen waren verweven met het stoffelijke bestaan.

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap.

De zes deugden (Paramita's) in praktijk brengen is de tweede. H.P.Blavatsky in Stem van de Stilte blz. 31.

Het Theosofisch Genootschap (Pasadena)

Studiegroepen | Skype studiegroepen | Correspondentie cursussen.

Opgedragen door "H. P. B." Aan al haar Leerlingen opdat zij mogen leren en op hun beurt onderrichten.

En dan is het moeilijk, omdat het verbreken van de psychische banden van gehechtheid tijd kost en psychische en mentale pijn veroorzaakt. Maar zelfs dan komt de dood, wanneer ze komt, snel. Zo gaat het ook met de zon, hoewel de voortekenen miljoenen jaren kunnen duren. In ditzelfde prachtige boek (Mahatma Brieven) antwoordt Meester K.H. ook op dezelfde vraag: Gaan de planeten de zon binnen aan het einde van het zonnemanvantara? Hij ontwijkt de vraag een beetje omdat het een esoterische leer is die niet vrijuit kan worden verteld, maar hij zegt dit: Ja, u mag de zon de vertex van alle planeten noemen, zo u wilt. De betekenis is heel duidelijk. Waar het hier om gaat is dat de zon, die niet alleen het hart maar ook het brein van het zonnestelsel is zolang dit zonnestelsel een samenhangend geheel blijft, dus de beheerder van alle levenskrachten in dat zonnestelsel is – beheerder en beheerser, zowel de bron als het uiteindelijke brandpunt.

Zolang het zonnestelsel bestaat, leven en sterven de verschillende planeetketens in het zonnestelsel, worden ontlichaamd, hebben hun Nirvanische rust en komen dan weer terug voor een nieuwe periode en dat verschillende keren; maar hun dode lichamen blijven nog een tijdlang als manen aanwezig in de zonneruimte, waarbij elke maan feitelijkhaar vroegere baan volgt, hoewel ze een dode keten is; maar als de zon zijn einde bereikt in het saurya of zonnemanvantara, neemt hij alle leden van het zonnestelsel in zich op, dat wil zeggen de verschillende planeetketens die echter, vóór ze de zon binnengaan, zijn gestorven. Het proces is analoog aan de manier waarop bijvoorbeeld een stervende mens alle levenskrachten naar binnen en omhoog brengt vóór het ogenblik van de fysieke dood aanbreekt. En het is dit naar binnen leiden van alle levenskrachten dat het verschijnsel teweegbrengt dat we de dood van ons stoffelijk lichaam kunnen noemen.

Aspecten van de Occulte filosofie blz. 312 – 316. TUPA Den Haag.

25. WARMTE EN KOUDE OP JUPITER, ENZ.

Betreft: Brief 23A Vragen 11 en 12, blz. 158; en commentaren op blz. 181-2 Mahatma Brieven.

Deze vraag over Jupiter en de rāja-zon is er helaas niet een die los van esoterische leringen kan worden beantwoord en ik ben daar volkomen openhartig over. Het zou denk ik jammer zijn om mensen die eerlijk en aandachtig studeren te misleiden door vragen te ontwijken. De verklaring van deze materie is esoterisch, volkomen esoterisch. Daarom kan er in een bijeenkomst als deze niet op worden ingegaan. Laten we daarom verdergaan met het onderwerp warmte en koude op Jupiter. Als onze mensen hier gebruik zouden maken van de uitgebreide theosofische leringen waarover ze beschikken – en dat bedoel ik niet sarcastisch – en die zouden toepassen op deze kwestie van planetaire warmte en koude, dan zou hierover geen vraag of moeilijkheid bestaan. Ze zouden dan bijvoorbeeld niet vragen of Jupiter heter of kouder is dan de aarde. Hij is inderdaad enorm veel heter dan onze aarde en de moderne wetenschappelijke theorie dat hij uit duizend of duizenden kilometers ijsbrokken zou bestaan is eenvoudig gebaseerd op de theorie dat hij veel minder warmte ontvangt van de zon omdat hij veel verder weg staat van de zon dan de aarde en er daarom een toestand van polaire koude moet bestaan.

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap.

De zes deugden (Paramita's) in praktijk brengen is de tweede. H.P.Blavatsky in Stem van de Stilte blz. 31.

Het Theosofisch Genootschap (Pasadena)

Studiegroepen | Skype studiegroepen | Correspondentie cursussen.

Opgedragen door "H. P. B." Aan al haar Leerlingen opdat zij mogen leren en op hun beurt onderrichten.

Maar zoals u weet is onze leer dat de planeten hun warmte niet krijgen van de zon, of maar heel weinig. De zon is het grote kloppende hart en het brein van ons stelsel, de uiteindelijke bron van alle energie in het zonnestelsel als geheel. Maar wat deze speciale kwestie van warmte en koude betreft zijn het de planeten zelf die zich warm houden door hun eigen levenskracht, op dezelfde manier als het menselijk lichaam. Het is niet de zon die mij mijn lichaamswarmte geeft. Het lichaam maakt zijn eigen warmte. Als ik naar buiten ga in de zon en de zonnestralen op mijn blote hoofd voel, wordt mijn hoofd natuurlijk verwarmd evenals een plant of een steen of iets anders dat aan de zonnestralen wordt blootgesteld. Maar dat is geen warmte die van de zon komt, of in ieder geval heel weinig, misschien vijftwintig procent. Wat in werkelijkheid gebeurt is dat uit de zon een enorme hoeveelheid elektrische en magnetische kracht stroomt, die alles in trilling brengt waar deze elektrische kracht mee in aanraking komt. Het is precies wat elke elektricien weet: als men een elektrische stroom door een gloeidraad voert ontmoet die weerstand, die de deeltjes in de draad waar de stroom doorheen gaat en die deze grote weerstand bezit, van warmte doet gloeien.

Het is niet de elektriciteit die de hitte meebrengt en daar afgeeft. Elektriciteit is warm noch koud. Het is de kracht van de elektriciteit die deze weerstand ondervindt die de moleculen en atomen van dit weerstand biedende medium in intense trilling brengt, meer dan miljarden en kwadriljoenen trillingen per menselijke seconde, en dat daardoor wordt verhit. Elektriciteit is van zichzelf niet warm. Hetzelfde geldt voor de zon. De zon is warm noch koud, wat wij onder warmte en koude verstaan. Het is een reusachtig lichaam van kracht, van krachten, waaronder elektriciteit, magnetisme, bewustzijn, leven, intelligentie en andere dingen. Nee, wat Jupiter zo heet maakt is zijn eigen levenskracht. Wat brengt deze levenskracht voort in een verwarmd lichaam? Men kan dezelfde vraag stellen over onze aarde. Wat maakt de aarde warm of koud? De levenskracht van de aarde – noem die magnetisme zo u wilt – die inwerkt en reageert op het magnetische continent boven ons hoofd: geven en nemen, elektrische, elektromagnetische of magnetische actie en interactie.

Zo maakt ook mijn eigen lichaamswarmte mijn eigen lichaam warm. Als we afhankelijk waren van de warmte van buiten om ons in leven te houden en geen innerlijke, natuurlijke aangeboren lichaamswarmte van onszelf bezaten, dan zouden we als we ons tien meter van het vuur verwijderden binnen een half uur of een kwartier verstijven. Maar dat gebeurt niet. Zo is het ook met Jupiter. Als planeten jong zijn, heel jong, dan zijn ze enorm veel warmer dan wanneer ze oud worden. Op kleine schaal geldt dat zelfs voor een mens. De warmste kleine dynamo die ik ooit heb gezien is een baby. Als de jongensjaren zijn bereikt vermindert de eigen warmte. Bij het bereiken van volwassenheid wordt het nog minder: men brandt dan niet meer op met een voortdurende, koortsige warmte, zoals een baby. De leer in het boek laat het ons duidelijk zien. De meester zegt: Stel u voor dat al onze oceanen zouden veranderen in ijs en al onze atmosferische vloeistoffen in vloeistoffen; stel u dan, zegt hij, het omgekeerde proces voor en u krijgt enig idee hoe het er op Jupiter uitziet, wat betekent, zo heet dat wat bij ons oceanen zouden zijn, is veranderd in gassen en wat wij metalen noemen, stenen en dergelijke, zijn veranderd in vloeistoffen.

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap.

De zes deugden (Paramita's) in praktijk brengen is de tweede. H.P.Blavatsky in Stem van de Stilte blz. 31.

Het Theosofisch Genootschap (Pasadena)

Studiegroepen | Skype studiegroepen | Correspondentie cursussen.

Opgedragen door "H. P. B." Aan al haar Leerlingen opdat zij mogen leren en op hun beurt onderrichten.

Precies het omgekeerde proces. En vreemd genoeg was dat de oorspronkelijke gedachte van de wetenschap. De rol van de sluiers van meteoren boven elk continent dat niet in verduistering is, zoals Mars in verduistering is – de rol die deze meteorensluiers spelen is enorm. Sommige mensen zijn afkerig van dit idee, hoewel het juist is, omdat ze denken dat het iets afdoet aan de waardigheid van onze glorieuze vader zon. Het vermindert zijn waardigheid niet. Al beschik ik over enige eigen levenswarmte, dat doet toch niets af aan de waardigheid van mijn leraar. Waarom zou hem lof of blaam toekomen omdat ik met levenswarmte geboren ben? Het is geen aantasting van de waardigheid van de zon als we zeggen dat de planeten ook levende lichamen, levende organismen zijn. Omdat Mars in verduistering verkeert is de meteorische sluier die bol D van de Mars keten omgeeft heel dun. Als de levensgolven opnieuw Mars binnenkomen, en dat gebeurt vóór er vele miljoenen jaren zijn verstreken, dan zal ook Mars weer worden bedekt met wat de wetenschap 'zwarte wolken' noemt, die in werkelijkheid sluiers zijn van meteorstof.

Psychovitaal- magnetisch aangetrokken door de geweldige levenskracht van de planeten die zij omgeven, vervullen deze meteorische continenten ongeveer dezelfde functie voor de planeten als de menselijke aura voor ons. De meteorensluiers bestaan uit stof, uitwasemingen die gedeeltelijk van de aarde opstijgen, maar voornamelijk en in grotere mate uit interplanetair en interstellair kosmisch stof: het afval, het zweet, het puin uit andere manvantara's, karmisch aangetrokken, zoals levensatomen weer worden aangetrokken tot de reïncarnerende mens. Dan is er nog de kwestie van de noord- en zuidpool van de zon waarover in deze brief wordt gesproken. Er is één punt dat hier opgehelderd moet worden. Ik herinner me niet letterlijk de woorden van de meester, maar het komt voor een groot deel hierop neer dat de zon niets opneemt, afkomstig van iets anders, en evenmin iets van zichzelf weggeeft. Een volkomen juiste uitspraak, als die wordt begrepen. Maar vergeet niet die andere, volkomen juiste uitspraak, die oneindig veel belangrijker is: dat niets alleen voor zichzelf bestaat. Alles helpt al het andere. Alles leeft voor al het andere.

Nergens is toeval. En dit is een kosmische verklaring van wat theosofen hun prachtige leer van universele broederschap noemen. De meester bedoelt dit: dat de zon niet als door vampiers wordt leeggezogen – in de gebruikelijke betekenis van dat woord. Hij is ook geen verkwister die zijn levenskracht verspilt en verstrooit door ze eeuwenlang nutteloos uit te storten, zoals onze moderne wetenschap ons leert, om in de bodemloze diepten van de uiterst kille ruimten te worden verspild. Het zonnestelsel is een gesloten systeem, zoals het menselijk lichaam een gesloten systeem is. Het is waar dat elk menselijk lichaam is opgebouwd uit levensatomen van alle andere menselijke lichamen; maar op zichzelf is het een entiteit, een individu met een eigen levenskracht, dat zichzelf voedt, dat niets van zijn levenskracht hoeft af te staan aan andere lichamen, tenzij als gift. En normaal gesproken leeft het niet als een vampier ten koste van andere lichamen. Vampirisme en het schenken van giften komen voor, maar dat is niet de normale gang van zaken. In die zin is elk atoom een gesloten systeem. Toch is elk atoom verbonden met elk ander atoom in de oneindige ruimte, het voedt de oneindige ruimte en wordt door de oneindige ruimte gevoed. De zon leeft dus niet als vampier ten koste van andere zonnen en heeft evenmin energie over voor andere zonnen.

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap.

De zes deugden (Paramita's) in praktijk brengen is de tweede. H.P.Blavatsky in Stem van de Stilte blz. 31.

Het Theosofisch Genootschap (Pasadena)

Studiegroepen | Skype studiegroepen | Correspondentie cursussen.

Opgedragen door "H. P. B." Aan al haar Leerlingen opdat zij mogen leren en op hun beurt onderrichten.

Hij heeft alles wat nodig is om zijn eigen bollen, de planeten en andere lichamen binnen zijn rijk te kunnen voeden. Op precies dezelfde manier voedt mijn hart mijn lichaam en de organen en moleculen ervan. Het heeft niets over om andere lichamen te voeden – tenzij als gift.

Evenmin leeft mijn lichaam als vampier ten koste van andere lichamen. Het steelt geen levenskracht van andere lichamen, hoewel in abnormale gevallen een menselijk lichaam het slachtoffer van vampirisme kan worden; maar we spreken niet over uitzonderingen en speciale gevallen; we spreken over de norm, de regel. Wat er gebeurt is dus dit: de zon volgt dezelfde kosmische wet die elke planeet volgt. Hij is het hart en ook het brein van zijn rijk. Als men hem bijvoorbeeld ziet als het hart, dan ontvangt hij de binnenkomende stromen van levens, de circulaties van het zonnestelsel, via zijn noordpool. Ze gaan door het hart van de zon, worden gezuiverd en gereinigd en verlaten de zon aan de zuidpool. Precies zoals onze aarde en elke andere planeet hun ontvangkanalen hebben aan de noordpool en hun afvoer of uitlaat aan de zuidpool. Zelfs de oude Grieken leerden dit. Herinnert u zich Eolus en de grot van de winden? De grot van de winden was de aarde en de winden waren de ademtochten van de geest, de circulaties van het heelal werden voorgesteld als winden: een grot waarvan de noordelijke poort was gemaakt van hoorn, waardoor de goden afdaalden – en waardoor ze ook weer opstegen, maar voornamelijk afdaalden.

En de zuidelijke poort van de aarde, of van de grot van de winden, was gemaakt van ivoor, wat duidt op de olifanten van het zuiden, zoals het hoorn verwijst naar de slag tanden van de dieren van het noorden. En uit de zuidelijke poort gaan de horden van mensen. Zo zeiden de Ouden het. De occulte leer wordt hier eenvoudig en zonder versluiering tot uitdrukking gebracht.

Met andere woorden, de aarde voedt zichzelf fysiek, magnetisch, psychisch, geestelijk, via de noordpool. De stromen jagen door de aarde – elk woord spreekt boekdelen – en verlaten haar bij de zuidpool. Zo ook met de zon. Op die manier voedt de zon zijn familie: net zoals het hart het lichaam voedt. Hij stuurt als het ware zijn bloed naar buiten door de zuidpool en nadat dit door het lichaam heeft gecirculeerd, wordt het weer binnengelaten bij de noordpool. Een fascinerend onderwerp! Let daarom goed op hoe u leest en interpreteert. Laat één enkele uitspraak die de meester doet, als antwoord op een heel beperkte en specifieke vraag, niet slaan op het hele terrein van uw gedachten over andere dingen. Met andere woorden gebruik uw gezonde verstand.

Laat ik mijn opmerkingen afsluiten met uiting te geven aan de vreugde die ik altijd voel na het beluisteren van de woorden van hen die werkelijk prachtige toespraken houden vanaf dit podium en van de even mooie bijdragen van de toehoorders. Het doet mijn hart goed als ik de vooruitgang zie die u heeft gemaakt. Ik vind het prachtig en het vervult me met respect. Ik vind dat u er recht op heeft te weten hoe ik hierover denk. Vergeet niet, en daar laat ik het bij, dat alle zogenaamde natuurwetten niet meer zijn dan een spel van bewuste en halfbewuste krachten.

Op grond van hun consequente en onveranderlijke werking worden ze door ons natuurwetten genoemd. Deze natuurkrachten zijn fluïden die stromen uit grootse

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap.

De zes deugden (Paramita's) in praktijk brengen is de tweede. H.P.Blavatsky in Stem van de Stilte blz. 31.

Het Theosofisch Genootschap (Pasadena)

Studiegroepen | Skype studiegroepen | Correspondentie cursussen.

Opgedragen door "H. P. B." Aan al haar Leerlingen opdat zij mogen leren en op hun beurt onderrichten.

kloppende kosmische harten, harten die elk hun levensbloed, met zijn eigen speciale en bijzondere essentie, kracht en geest, uitzenden tot in de verste plaatsen die het kan bereiken. We leven niet alleen in tegenwoordigheid van godheden, maar we zijn in feite hun kinderen.

We zijn door hen en uit hen opgebouwd. Vergeleken met de volstrekt onbeperkte, oneindig innige verwantschap – want het zijn banden van identiteit – die bestaan tussen deze grootse ouders en ons die hun kinderen zijn, staan menselijke ouders ver, heel veraf. Elektriciteit bijvoorbeeld of magnetisme, zijn alter ego, is niets anders dan een fluïdum, dat uitstroomt uit een kosmische entiteit, een wezen – in ons geval ons eigen zonnestelsel, omdat we ons in dit zonnestelsel bevinden. Voor warmte geldt hetzelfde; voor alle werkelijke krachten in de natuur geldt dat. Wat is zwaartekracht? Precies hetzelfde. We noemen het liefde. Eens als de wetenschap heeft geleerd dat zwaartekracht bipolair is, zoals elektriciteit en magnetisme, zullen we misschien de wijsheid van de oude Griek Empedocles zien terugkeren, die in zijn tijd leerde dat het heelal in zijn baan wordt gehouden, zijn structuur van schoonheid en harmonie handhaaft door de twee grote kosmische krachten, liefde en haat, zoals zij het betitelen. Het is geen goede benaming. Aantrekking en afstoting: beter, maar niet goed. Misschien zou men kunnen zeggen liefde en afstoting; haat is geen goed woord. Prachtige gedachten!

Aspecten van de Occulte filosofie blz. 317 – 322. TUPA Den Haag.

26. KOMETEN EN METEOREN

Betreft: Brief 23B, blz. 174-5 Mahatma Brieven.

Ik zou nooit willen beweren dat meteorieten fragmenten zijn van uiteengevallen kometen en evenmin dat ze uit kometenstof bestaan. Als u bedenkt dat kometen of kometenstof slechts één stadium of graad minder etherisch zijn dan een nevelvlek, zult u inzien dat die grondgedachte verkeerd is. Maar het is volkomen juist dat kometen bij hun omzwervingen door de kosmische- en zonneruimte afvalstoffen van het heelal verzamelen. Ze nemen die tot zich door aantrekking en verliezen ze vaak weer als ze een zon passeren, want de aantrekking van een zon voor dit soort stoffelijke dingen is sterk, veel sterker dan de zwakke aantrekkingskracht die kometen uitoefenen. Vergeet niet dat kometen, zelfs de grootste bekende kometen, uit materiaal bestaan dat zo buitengewoon fijn is, zo etherisch, dat bijvoorbeeld de komeet van Halley, misschien een van de grootste die we ooit hebben gekend, in een handtas zou kunnen worden gepakt, die dan niet vol zou zijn, en toch strekken sommige van deze kometen zich uit over miljoenen en miljoenen kilometers, van kop tot staart. Laten we terugkeren tot de meteorieten: wat voor lichamen zijn dat?

Ze bestaan uit de afvalstoffen, het uitgestoten materiaal van vroegere zonnen; hier zit nog een prachtig verhaal aan vast en het zou verscheidene uren in beslag nemen om het zelfs maar te schetsen en die uitspraak volledig duidelijk te maken. Misschien zou ik moeten zeggen dat een zon – al is hij tijdens zijn leven uiterst etherisch, in zijn kern zelfs geestelijk – als zijn einde nadert, veel vaster wordt, logger, zwaarder, dichter en zoals theosofen zeggen stoffelijker, totdat, net voor de laatste flikkering van zonneleven

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap.

De zes deugden (Paramita's) in praktijk brengen is de tweede. H.P.Blavatsky in Stem van de Stilte blz. 31.

Het Theosofisch Genootschap (Pasadena)

Studiegroepen | Skype studiegroepen | Correspondentie cursussen.

Opgedragen door "H. P. B." Aan al haar Leerlingen opdat zij mogen leren en op hun beurt onderrichten.

uitdooft en de zon sterft of uitblust, al wat overblijft een betrekkelijk zwaar lichaam is. Dan met de laatste opflikkering van zonneleven, glijdt hij als een schaduw over een door de zon verlichte muur en is het levende centrum dood: 'De zon is dood. Lang leve de zon!' Bij de dood laat hij een lichaam achter dat onmiddellijk uiteenbarst in ontelbare fragmenten, sommige atomair en sommige veel groter; en deze uitgestoten stoffen worden in het zonnestelsel en in de stellaire ruimte verspreid om in latere eonen te worden vergaard, niet alleen door de wederbelichaming van de zojuist gestorven zon, maar ook door andere zonnen en zelfs andere planeten, en zo nu en dan ook door kometen. Deze meteorieten bevatten veel stoffen die ook op aarde worden gevonden: ijzer, nikkel, sporen van koper, koolstof, zuurstof, waterstof en wat al niet.

U zult zich herinneren dat bij H.P.B., niet alleen in haar prachtige Stem van de Stilte, maar ook in een van haar mooie artikelen, een passage is te vinden waarin wordt gezegd dat elke planeet eens een stralende zon was, die na verloop van tijd een planeet werd; en dat voordat hij sterft deze planeet, die eens een zon was, weer een zon zal worden. Hier heeft u een sleutel tot een prachtige leer. Ik wou dat ik hier meer over kon zeggen, maar ik heb noch de tijd, noch is dit de plaats – behalve misschien om er nog aan toe te voegen dat elke planetaire nevelvlek die een planetaire komeet wordt, een zonnephase doorloopt voordat ze voldoende stoffelijk wordt om een planeet of een planeetketen te zijn. Ik zou met andere woorden willen zeggen dat elke planeet enige tijd een kleine zon is, wanneer ze, juist voor ze het komeetstadium verlaat, door een tijdelijke zonnephase gaat vóór ze voldoende verstoffelijkt, vast of grof is om een planeet te zijn. Verder kan ik nog zeggen dat elke wederbelichaming van een planeet of liever van een planeetketen weer of opnieuw door deze verschillende stadia gaat, te weten: planetaire nevelvlek, planetaire komeet, planetaire zon en planeet.

Wat we de Melkweg noemen is al gereedgemaakte wereldstof, zowel de lichtende als de donkere nevelvlekken: verschillende fasen van al geprepareerde wereldstof. Er is een analogie met het menselijk lichaam, maar dit is natuurlijk geen collegezaal voor fysiologie en daar kan ik dus niet gemakkelijk op ingaan. Als voor een zonnestelsel de tijd aanbreekt om zich weer te belichamen, op dezelfde manier als een mens reïncarneert, maakt een bepaald deel van deze wereldstof, die haar pralaya heeft beëindigd, of liever de pralaya van de vorige zon, zich los van de Melkweg en begint eerst langzaam en later snel, zijn omzwervingen als komeet door vele delen van het melkwegstelsel, om tenslotte zijn eigen bestemde plaats in de ruimte te bereiken.

Vergeet nooit dat het dit doet als gevolg van aantrekking, die in feite zwaartekracht is: psychische, geestelijke, intellectuele aantrekking. Deze nevelvlek beweegt eerst langzaam, maar neemt dan in snelheid toe. Bij haar tocht door het melkwegstelsel en door de verschillende zonnestelsels, neemt ze materie tot zich; en als ze geluk heeft en voorkomt opgeslokt te worden in de maag van een van de altijd hongerige zonnen (een vreemde manier om over belichaamde godheden te spreken!) dan vindt ze haar plaats in de ruimte en eindigt haar beweging in deze overgangperiode. Ze heeft nog andere bewegingen die ze gemeen heeft met alle galactische lichamen; maar haar omzwervingen als komeet, de komeetomzwervingen van de 'langharige radicaal' zoals H.P.B. een komeet noemt, zijn afgelopen, omdat ze haar tehuis, haar

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap.

De zes deugden (Paramita's) in praktijk brengen is de tweede. H.P.Blavatsky in Stem van de Stilte blz. 31.

Het Theosofisch Genootschap (Pasadena)

Studiegroepen | Skype studiegroepen | Correspondentie cursussen.

Opgedragen door "H. P. B." Aan al haar Leerlingen opdat zij mogen leren en op hun beurt onderrichten.

plaats heeft gevonden. Ze vestigt zich daar en is nu veel massiever, veel minder geestelijk, veel minder astraal, zoals wij zeggen, dan ze als nevelvlek was, want er is tijd verstreken, er zijn eeuwen voorbijgegaan waarin ze een komeet was; verder heeft ze materiaal verzameld, 'afval van de moeder', de overblijfselen van kosmische stof, haar adem, haar afval, waarmee ze zich heeft gevoed en dat ze heeft opgenomen. Het is een vreemde paradox dat in alle rūpa werelden entiteiten zich voeden – dat is niet het geval in de arūpa werelden. Daar is hun voedsel intellectuele ambrozijn of nectar, zoals de Grieken zeiden over hun olympische godheden. Na zich op die manier te hebben gevestigd op de plaats die de locatie is van het zich wederbelichaamde zonnestelsel, het vroegere zonnestelsel en min of meer op diezelfde plaats (karma, weet u), is de nevelvlek of komeet een omvangrijk lens- of schijfvormig lichaam van astrale stof geworden – noem het nevelstof, of komeetstof, zo u wilt – met daarin hier en daar verspreid layacentra, zoals organen in een lichaam.

We kunnen deze layacentra de meer gebruikelijke wetenschappelijke naam geven en zeggen dat het de kernen zijn. In het centrum bevindt zich de grootste van deze kernen die uitgroeit of zich ontwikkelt of evolueert tot een zon. De kleinere kernen eromheen in deze nevelkomeet of komeetnevel, vormen het begin van de planeten en dit is het begin van het zonnestelsel. De zon is in de eerste periode van zijn bestaan, bij wijze van spreken, vraatzuchtig en probeert zijn jongere broeders, de planeten, op te slokken, totdat de natuurwetten in werking treden en aantrekking en afstoting een rol gaan spelen, waarvan de hedendaagse wetenschap er maar één kent: aantrekking, die ze zwaartekracht of gravitatie noemt, hoewel volgens mij afstoting even actief in het heelal is als zwaartekracht. Deze zwaartekrachttheorie komt mij eenzijdig voor. Als men het gedrag van de kometen nagaat die het zonnestelsel binnenkomen en ziet dat de staart ervan zich altijd van de zon afkeert, dan ziet men de werking van afstoting. Wetenschappers denken dat de afstoting het gevolg is van de werking van het licht op de heel kleine deeltjes van de moleculen in de staart van de komeet. Zo u wilt. Het is afstoting. Als de komeet de zon nadert, komt eerst de kop, daarna de staart; als hij rondgaat, is de staart altijd van de zon afgekeerd en als hij de zon verlaat na er omheen te zijn gedraaid, gaat de staart vooraf en volgt de kop.

Op deze manier ontstaat het zonnestelsel en wordt het tenslotte het zonnestelsel zoals wij dat met onze ogen zien. Dat betekent heel wat, die uitdrukking met onze ogen; en al snel begint het zonnestelsel zijn loopbaan als een nu gevormd wezen. De planeten worden geleidelijk materiëler en minder etherisch. De goddelijke wetten van het hemelse mechanisme dat we het zonnestelsel noemen zijn vastgelegd zoals we ze nu zien werken. We slaan nu eeuwen over en komen bij het einde van het leven van de zon, wat betekent het einde van het leven van het zonnestelsel, want de zon is koning in zijn rijk. De zon voedt zich met het afval van de interplanetaire en intersolaire stoffen die hij met zijn immense kracht opzuigt en weer uitwerpt, zoals wij mensen doen. Ik heb het nu over het lichaam van de zon. Dit afval, deze stof in de kosmische ruimte, bestaat uit de resten van vroegere dode zonnen, zoals u dadelijk zult zien. We naderen nu het einde van het leven van de zon. De krachten van de zon beginnen af te nemen. Wat feitelijk gebeurt is dat zijn manvantara teneinde loopt en dat zijn pralaya op het punt staat te beginnen. Zijn

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap.

De zes deugden (Paramita's) in praktijk brengen is de tweede. H.P.Blavatsky in Stem van de Stilte blz. 31.

Het Theosofisch Genootschap (Pasadena)

Studiegroepen | Skype studiegroepen | Correspondentie cursussen.

Opgedragen door "H. P. B." Aan al haar Leerlingen opdat zij mogen leren en op hun beurt onderrichten.

leven op innerlijke gebieden neemt een aanvang en dat onttrekt levenskracht aan dit gebied.

Daarom zeggen we dat de zon in kracht vermindert. Meer betekent het niet, en de dood is niet meer dan dit: het overbrengen van dit gebied naar innerlijke gebieden van een groot deel van de levenskracht die op dit gebied bestaat als het lichaam zijn volle kracht bezit. Tenslotte sterft de zon. Maar lang daarvoor zijn alle planeten gestorven en verdwenen. Ik kan u nu niet zeggen waarheen, dat zou te lang duren. Laten we volstaan met te zeggen dat de zon het weet. Als het moment van zijn dood aanbreekt barst de zon uiteen, explodeert hij in eenvoudig ontelbare brokstukken zonnemateriaal, van verschillende grootte, die oorspronkelijk bijna zo etherisch waren als geest; maar bij het ouder worden werd de zon compacter, meer en meer stoffelijk, vaster, totdat hij, als hij sterft en praktisch dood is, nog niet een vast lichaam is maar op weg om vast te worden. Maar hij explodeert; er is niet zozeer sprake van een enorme lichtflits – woorden schieten tekort om dit uit te leggen – dan wel van een ontzagwekkende hoeveelheid of uitbarsting van licht en kracht die zich door ons zonnestelsel en ver buiten zijn grenzen, verspreiden.

Zo nu en dan ontdekken astronomen wat ze novae noemen, een Latijns woord dat 'nieuwe sterren' betekent. Maar wat ze zien is precies het tegenovergestelde: de dood van een ster; en ze zien sommige van deze novae uitzetten en dan vervagen, sommige heel snel, bij andere duurt het vele jaren. Al deze brokstukken die eens zonnemateriaal waren, worden voortdurend materiëler. Uiteindelijk worden het de meteoren en meteorieten van de interstellaire ruimten. Oorspronkelijk geeststof, Mūlaprakriti, behoren ze nu tot het meest massieve deel van prakriti, ijzer, nikkel, koolstof en al de andere dingen die onze wetenschappers in de meteorieten die deze aarde bereikten, hebben gevonden. Vele eeuwen lang zwerven deze meteorieten door de ruimte tot er een nieuwe belichaming van het zonnestelsel plaatsvindt. Zo neemt de komeetnevel ontelbare aantallen van deze meteorieten op en brengt als het ware de levensatomen van het vroegere lichaam van het zonnestelsel terug in zijn nieuwe lichaam, net zoals wij mensen doen.

Maar het duurt eeuwen en eeuwen voordat het zonnestelsel al deze meteorieten heeft verzameld; en in feite zijn niet alle meteorieten die ons zonnestelsel doorkruisen het gevolg van de explosie van onze vorige zon. Voor grote aantallen ervan geldt dat wel, maar voor vele ook niet; die zijn afkomstig van andere geëxplodeerde zonnen in de interstellaire ruimte die een verre zwerftocht hebben gemaakt en gevangen werden door onze zon in zijn vroegere toestand, of door onze planeten in hun vroegere toestand. Tenslotte nog dit: We hebben nu gezien wat een zonnekomeet is of een komeet die een zon wordt in het zonnestelsel. Maar een komeet kan het voorgeboortelijke stadium zijn van een zon of van een planeet. Tijdens de levensduur van een zonnestelsel heeft elk van onze planeetketens zijn perioden van manvantara en pralaya, met andere woorden elke planeetketen sterft en belichaamt zich weer, sterft en belichaamt zich opnieuw in ons stelsel, voordat het zonnestelsel en de zon in dat stelsel de tijd van hun pralaya bereiken.

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap.

De zes deugden (Paramita's) in praktijk brengen is de tweede. H.P.Blavatsky in Stem van de Stilte blz. 31.

Het Theosofisch Genootschap (Pasadena)

Studiegroepen | Skype studiegroepen | Correspondentie cursussen.

Opgedragen door "H. P. B." Aan al haar Leerlingen opdat zij mogen leren en op hun beurt onderrichten.

Anders gezegd, onze planeetketens belichamen zich vele, vele keren tijdens de levensduur of het manvantara van ons zonnestelsel. Hoe gebeurt dit? De ketens sterven, hun innerlijke beginselen beginnen hun omzwervingen langs de circulaties van het heelal, precies zoals een menselijk ego sterft en terugkeert. Bedenk wel dat ik niet meer geef dan een grove schets, een lijn hier en een lijn daar, en 99 procent weglaat van wat gezegd zou kunnen en moeten worden. Hoe komt zo'n planetair keten ego als het ware terug in ons zonnestelsel? Door zich los te maken van de plaats waar hij verbleef als deel van de reeds gereedgemaakte wereldstof van de Melkweg, precies zoals de zonnekomeet of komeetzon dat deed toen het zonnestelsel zich opnieuw belichaamde. In dit voorbeeld is de komeet een planetaire komeet die door de ruimte zwerft, terugkeert naar ons zonnestelsel, hier wordt aangetrokken, een kleine zon wordt, en door te verstoffelijken in deze toestand sterft om een volledige planeetketen te worden, door ons de planeet genoemd, die zijn plaats in het leven inneemt en zijn nieuwe dag van Brahmā begint.

Aspecten van de Occulte filosofie blz. 323 – 328. TUPA Den Haag.

27. WAT ZIJN DE ŚIṢHTA'S?

Betreft: Brief 15, blz. 101-6 Mahatma Brieven.

Wat zijn de Śiṣhta's? Śiṣhta's een Sanskrietwoord dat 'overblijver' of 'overblijfsel' betekent. Het is een technische term die slaat op de verst geëvolueerde wezens van een levensgolf – of zo u wilt van een rijk zoals het mensenrijk, het dierenrijk, het plantenrijk of het delfstoffenrijk. Het slaat op de verst geëvolueerde vertegenwoordigers van een natuurrijk die als de vertegenwoordigers ervan op de bol achterblijven, wanneer de monaden van het grootste deel van de wezens van dat rijk verdergaan naar de volgende bol en die bol binnengaan om daar hun ervaringen op te doen.

Neem het mensenrijk. Wanneer ons mensenrijk of onze levensgolf zijn zevende wortelras bereikt en beëindigt, is dat het laatste wortelras dat wij in deze huidige ronde op deze bol hebben. Met andere woorden, wanneer het rijk het einde bereikt van zijn evolutie op deze bol D, gaat de meerderheid van de mensen over naar de volgende bol van onze keten, zoals vogels door de ruimte vliegen en wegtrekken, zoals eenden en ganzen en andere vogels doen. Maar die mensen die op onze aarde achterblijven, de overblijvers of Śiṣhta's van onze menselijke levensgolf, zijn de verst ontwikkelde vertegenwoordigers van onze menselijke levensgolf.

Daar zijn twee redenen voor. Ten eerste: wanneer de levensgolf terugkeert naar deze bol aarde, na zijn ronde over de bollen te hebben voltooid, verrijkt met de uitgebreide schat aan ervaringen die in die tussentijd is opgedaan, zijn natuurlijk alleen de verst geëvolueerde vertegenwoordigers van onze levensgolf in staat de monaden of zielen van de binnenkomende levensgolf te ontvangen in de ronde die op de onze volgt. Lichamen van lagere orde zouden slechts inferieur zijn. Het moeten de hoogst ontwikkelde mensen zijn om de mensen van de vijfde ronde op bol D te vormen. Hoe komt het dat deze mensen, die de Śiṣhta's zullen zijn van de menselijke levensgolf, zoveel verder zijn geëvolueerd dan de meeste mensen? Dat komt omdat door de individuele inspanning, aspiratie, zelfbeheersing, het verlangen naar ontwikkeling en meer te zijn en meer te worden, met andere woorden door de overheersende kracht van de opwellende

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap.

De zes deugden (Paramita's) in praktijk brengen is de tweede. H.P. Blavatsky in Stem van de Stilte blz. 31.

Het Theosofisch Genootschap (Pasadena)

Studiegroepen | Skype studiegroepen | Correspondentie cursussen.

Opgedragen door "H. P. B." Aan al haar Leerlingen opdat zij mogen leren en op hun beurt onderrichten.

geest van schoonheid en heiligheid, dit aanwakkerende innerlijke vuur hen heeft gemaakt tot de avant coureurs, de voorlopers van onze levensgolf.

Ze zijn de meerderheid van de levensgolf vooruitgesneld, zijn teruggekeerd en zijn daarom nu wat we vijfde ronders noemen. Ze voelen zich niet ertoe aangetrokken deel uit te maken van de grote massa van de menselijke levensgolf, door alle bollen van de opgaande boog te moeten gaan en omlaag langs de neergaande boog tot ze onze bol weer bereiken, want dat hebben ze individueel al gedaan. Ze zijn al vijfde ronders. Ze hebben de vijfde ronde doorlopen, maar niet volledig. Ze hebben de vijfde ronde doorlopen tot aan onze aarde. Dan worden ze, bij wijze van spreken, hier op onze aarde vastgehouden. Ze zijn vooruitgelopen op de levensgolf van de mensheid tot het einde van de vierde ronde en omlaag langs de bollen tijdens het begin van de vijfde, tot ze onze aarde bereikten, waar de menselijke levensgolf zich nog steeds bevindt. Ze zijn ver vooruitgelopen op de grote massa van de levensgolf; als ze dus onze aarde bereiken, blijven ze daar totdat tijdens de vijfde ronde de meerderheid van het mensenrijk of de levensgolf – na langs de bollen te zijn gegaan – onze bol D, de aarde, weer bereikt.

Hier op bol D leven de menselijke vormen nog steeds al die honderden miljoenen jaren, maar als een vijfde ronde ras, als Śiṣhta's. Ze zijn geëvolueerd, maar wel heel langzaam. Ze zijn hier in zekere zin als een offer, want in plaats van te proberen de menselijke levensgolf voor te blijven, en hun zesde ronde te doorlopen, tenminste gedeeltelijk, zien ze daarvan af, om achter te kunnen blijven totdat de minder gevorderde leden van de menselijke levensgolf naar bol D terugkeren tijdens de vijfde ronde, om zo de lichamen, de leraren en de gidsen te verschaffen. Herinnert u zich wat alle grote religies van de mensheid hebben geleerd? Dat wij in het beginstadium van ons menszijn door grote wezens, ingewijden, adeptkoningen die mens waren, werden onderwezen; zij onderrichtten de vroege rassen en plantten in hun denkvermogen de fundamentele gedachten over waarheid, gedragsregels en alle wetenschappen.

Het is wonderlijk hoe eensluidend al deze grote oude denkstelsels zijn; en daarop wordt hier gezinspeeld. Toen de monaden van de levensgolf – we gaan nu terug naar onze ronde, de vierde – deze aarde bereikten, vonden ze daar hun Śiṣhta's van de derde ronde, menselijke Śiṣhta's de verst geëvolueerde aan het einde van de derde ronde; en deze menselijke Śiṣhta's ontvingen de binnenkomende monaden, verschafte hen lichamen om hun evolutie te beginnen enzovoort.

Nog een gedachte. Het is iets dat ik al eerder heb uitgelegd, maar men schijnt het te zijn vergeten. In dit hoofdstuk waarin de meester de zeven beginselen van onze aarde bespreekt, werd steeds weer ten onrechte gedacht dat het om de beginselen van onze zevenvoudige bol ging, en dat is onjuist. De meester noemt alleen de zeven beginselen van het sthūlaśarīra of het stoffelijk lichaam van onze bol D; precies zoals ik u zou kunnen opgeven wat ik terecht de zeven beginselen van mijn stoffelijk lichaam zou kunnen noemen. Het stoffelijke aspect heeft zeven beginselen of onder aspecten en daar had de meester het over. Let nu op het verschil: Onze bol D, de bol, ik spreek niet over een keten, onze bol D is zevenvoudig. Hij heeft zijn zeven beginselen zoals elk wezen in de natuur en elk van deze zeven beginselen, waaronder het stoffelijk lichaam van de aarde, is op zijn beurt zevenvoudig. Zo heeft onze bol D zijn ātman, niet

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap.

De zes deugden (Paramita's) in praktijk brengen is de tweede. H.P.Blavatsky in Stem van de Stilte blz. 31.

Het Theosofisch Genootschap (Pasadena)

Studiegroepen | Skype studiegroepen | Correspondentie cursussen.

Opgedragen door "H. P. B." Aan al haar Leerlingen opdat zij mogen leren en op hun beurt onderrichten.

alleen maar een diffuse ether om de aarde heen die de ātman is van het sthūlaśarīra van onze bol, maar zijn eigen goddelijke monade of ātman, zijn buddhi, zijn manas, zijn kāma, zijn linga śarīra (zijn astrale licht), zijn Prāna, wat wij elektriciteit noemen, zijn sthūlaśarīra, dat het grofstoffelijke lichaam van de aarde is dat we om ons heen zien. Toen de meester hier dus de zeven beginselen van de aarde beschreef, beschreef hij de zeven fasen of aspecten, noem ze beginselen zo u wilt, van het sthūlaśarīra van de bol.

Aspecten van de Occulte filosofie blz. 329 – 331. TUPA Den Haag.

28. VERSCHILLEN IN DE TWEDE RONDE

Betreft: Brieven 23A, 23B, blz. 159-61, 189-93 Mahatma Brieven.

U weet dat de bouw van een planeetketen, dat wil zeggen het opbouwen van elke bol van een planeetketen – neem een willekeurige bol, bijvoorbeeld bol D van onze eigen keten – wat betreft de manier waarop dit gebeurt, precies parallel loopt met de afdaling van een menselijk ego vanuit devachan om zich te belichamen in de mensheid. De logos, de planeetgeest van onze bol, die zijn tijd gekomen acht, verlaat zijn nirvāna en daalt door de lagere gebieden af in de stof om zijn lichaam op te bouwen, zijn bol; precies zoals het ego in devachan, als de devachanische periode is afgelopen, de krachtige thānische aantrekking voelt, de invloed van deze oude gedachte- en begeerte-elementalen uit het vorige leven die op zijn bewustzijn gaan inwerken.

Het ego in devachan wordt tot de oude plaatsen van handeling aangetrokken, het daalt af, bij wijze van spreken, het daalt af en treedt tenslotte – nog altijd als gevolg van aantrekking – die menselijke schoot binnen waartoe het door karma wordt aangetrokken. Op precies dezelfde manier daalt de logos van de planetaire bol af uit zijn nirvanā om deze bol op te bouwen, zoals het ego in de moederschoot zijn lichaam opbouwt. Eerst is er de kiem, die we het elementalenrijk kunnen noemen, dan volgt verdichting en verharding, die we het delfstoffenrijk kunnen noemen. Daarna gaat het groeiende embryo door de plantaardige stadia, die het plantenrijk kunnen worden genoemd; daarna gaat het door de dier fase en kan worden aangeduid als het menselijke dier, wat het inderdaad is.

En dan wordt het geboren. Maar de recapitulatie van alle vroegere evolutionaire ervaringen of het karma vindt in de baarmoeder plaats, door het ego en zijn banden met de tānhische elementalen. Zij verschijnen als eerste op het toneel. Zo gaat het ook met de bouw van de bol: het zijn de dhyāni-chohans van de vorige planetaire ketenbelichaming, in ons geval de maan, die samen met de elementalen van die bol, tijdens de eerste ronde het ontwerp maken, de blauwdrukken vormen voor de bol-in-wording. Zijn de blauwdrukken eenmaal gevormd, het huis gebouwd, de kamers ingedeeld, de vensters geplaatst, dan zal de bouwer tenslotte – ook al was hij misschien zelf de timmerman tijdens de bouwperiode – zijn huis betrekken en begint hij een leven van gewoonten: dit is mijn slaapkamer, dit mijn werkkamer, deze ruimte is mijn keuken, enzovoort. Dit zijn de dingen die in de eerste ronde worden gedaan en die overeenkomen met het leven in de baarmoeder van het zich wederbelichamende ego, voordat het als kind wordt geboren. Eenmaal als kind geboren, is het vanaf die tijd een kind; het gaat

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap.

De zes deugden (Paramita's) in praktijk brengen is de tweede. H.P.Blavatsky in Stem van de Stilte blz. 31.

Het Theosofisch Genootschap (Pasadena)

Studiegroepen | Skype studiegroepen | Correspondentie cursussen.

Opgedragen door "H. P. B." Aan al haar Leerlingen opdat zij mogen leren en op hun beurt onderrichten.

niet meer door de stadia van een elementaal, een mineraal, een plant of een dier om het mensenrijk te bereiken.

Het groeit alleen maar, het is al mens. In de biologie, in de embryologie en dergelijke wetenschappen noemen we dat recapitulatie, en dat is precies wat de planeetgeest van onze bol en de aanwezige elementalen tijdens de eerste ronde doen – hij recapituleert de hele voorafgaande evolutionaire geschiedenis van de aarde, sinds eonen geleden en doorloopt heel snel de geschiedenis van dat verleden. Houd het woord recapitulatie in gedachte. Wat in de eerste ronde gebeurt is een snelle herhaling van de hele voorafgaande geschiedenis; en daarom moeten de tien klassen van monaden, waarvan de mensenfamilie er één is, tijdens die eerste ronde elk natuurlijk doorlopen om hun bijdrage te leveren aan de bouw van de bol; precies zoals het ego en de elementalen dat doen in de menselijke baarmoeder. Ze werken samen om het lichaam van het kind op te bouwen en herhalen in de negen maanden zijn evolutionaire geschiedenis. Dit moet nu duidelijk zijn en het is eenvoudig genoeg. In de eerste ronde wordt de hele voorgeschiedenis van de planeetgeest en van de begeleidende elementalen en de wezens, klassen van monaden, in het kort herhaald. Ieder van hen moet door het eerste elementalenrijk gaan, het opbouwen door middel van het tweede elementalenrijk, het opbouwen door middel van het derde elementalenrijk, dan door het delfstoffenrijk, dan door het plantenrijk, door het dierenrijk, dan door het mensenrijk; en de drie rijken van de dhyāni-chohans, zodat als de eerste ronde is beëindigd, deze periode van geschiedenis herhaling de bol heeft voortgebracht.

De hele verdere geschiedenis bestaat uit het consolideren, ontwikkelen en de uiteindelijke vervolmaking. Het is heel eenvoudig. Hoe waar is de uitspraak dat de sleutel tot het begrijpen van de natuur, waaronder de mens, de analogie is. Denk aan het oude axioma van Hermes: Zo boven, zo beneden. Wat beneden is weerspiegelt wat boven is. Als men de geheimen van de wetten in de onzichtbare rijken wil ontdekken, zet dan de ogen wijd open, niet alleen van het gewone, gebruikelijke, het aangeleerde zien, maar richt uw geopende oog van inzicht op wat om ons heen is en lees overal de mysteriën van de natuur, in stenen en bomen, in de planten en hemellichamen, zelfs in de schatkamer van het menselijke hart. Alles kopieert al het andere, want de natuur heeft één fundamentele wet waardoor alles in het heelal één patroon volgt op welk gebied ook. Bedenk dat het hoogste en het laagste aan het werk van de evolutie beginnen: het hoogste levert het ontwerp van de architecten, het laagste zijn de bouwers, de metselaars in dienst van het bouwplan, dat als instinct op de bouwers is afgedrukt, als automatische reacties op prikkels; en zo wordt de natuur opgebouwd, niet alleen de bollen, maar ook zonnen, heelallen, melkwegstelsels, het hele leven door, alles volgens één kosmisch fundamenteel patroon.

Welnu, ik heb nooit gezegd dat de menselijke levensgolf, te beginnen met de tweede ronde, aan alle andere levensgolven voorafgaat. Wat ik ook gezegd of geschreven mag hebben, dat beslist niet. Let wel: alle levensgolven – dat wil zeggen groepen monaden of levende wezens die zo op elkaar lijken dat ze een familie vormen, zoals wij mensen, zoals de dieren, zoals de planten of zoals de goden, elk daarvan noemen we een levensgolf – alle levensgolven volgen elkaar op rond de zeven of twaalf bollen in de

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap.

De zes deugden (Paramita's) in praktijk brengen is de tweede. H.P.Blavatsky in Stem van de Stilte blz. 31.

Het Theosofisch Genootschap (Pasadena)

Studiegroepen | Skype studiegroepen | Correspondentie cursussen.

Opgedragen door "H. P. B." Aan al haar Leerlingen opdat zij mogen leren en op hun beurt onderrichten.

volgorde die ze altijd aanhouden. Daarom zou het onmogelijk zijn dat de menselijke levensgolf voorafgaat aan alle andere levensgolven bij het begin van de tweede ronde of grote periode van manifestatie. De tweede ronde begint met de binnenkomende elementenrijken, gevolgd door het delfstoffenrijk, gevolgd door het plantenrijk, gevolgd door het dierenrijk, gevolgd door het mensenrijk en de mens wordt gevolgd door de drie dhyāni-chohanische rijken.

Wat wordt bedoeld als er wordt gezegd dat te beginnen met de tweede ronde de procedure die in de eerste ronde werd gevolgd verandert, is eenvoudig dit: De eerste ronde wordt in beslag genomen door de bouw van de fundamente van de zeven of twaalf bollen die onze planeetketen vormen. De bovenbouw komt tot stand in de latere zes ronden. De bovenbouw groeit uit tot een tempel van intelligentie en leven, bewoond door families van wezens, waarvan de hiërarchie van de mens er één is. Dit betekent dus dat elk van de levensgolven tijdens die eerste ronde zijn bijdrage moet leveren om het werk van de eerste ronde te voltooien, op zeventvoudige of twaalfvoudige wijze, omdat er zeven levensgolven of klassen van zielen zijn, of twaalf, afhankelijk van de manier waarop men ze telt. Daarom moet tijdens de eerste ronde elk van deze klassen van monaden of groepen van zielen of levensgolven zijn eigen svabhavische of karakteristieke bijdrage leveren aan de bouw van de fundering. Als de fundering eenmaal is gelegd, dan hoeven de architecten, die het hoogste deel vormen van de verschillende levensgolven, niet langer allen af te dalen in de grofste materie om de fundering te bouwen. Zij beginnen in de tweede ronde aan het optrekken van de bovenbouw.

Aspecten van de Occulte filosofie blz. 332 – 335. TUPA Den Haag.

29. DE 777 BELICHAMINGEN.

Betreft: Brief 14, blz. 82-3 De Mahatma Brieven.

Soms ontstond er enige verwarring in het denken van vroegere lezers van De Mahatma Brieven doordat ze niet alle feiten kenden. Ze wisten bijvoorbeeld niet dat de twee mahātma's M. en K.H. ieder een ander aspect behandelden van de leer van de ronden en de bollen. Ik denk dat het K.H. was die de kennis over wat wij de binnen ronden noemen voor zijn rekening nam en M., als ik me goed herinner, belastte zich met de leer van de buitenronden. Omdat de analogie overal in het heelal werkt, bevat de grotere leer de kleinere in miniatuur; de kleinere leer bevat in zijn kern de weerspiegeling van de grotere. Wat dus de ene meester zei kon, door geëigende veranderingen aan te brengen, worden toegepast op wat de andere meester onderwees, maar er zijn bepaalde dingen die men daarover moet weten om precies te kunnen onderscheiden waar er sprake is van buitenronden en waar van binnen ronden. Wat de kwestie van de 777 of de 777 belichamingen betreft, zou ik op het volgende willen wijzen: Het getal 777 heeft niet betrekking op het feitelijke aantal incarnaties die de zielen hebben.

Er was helaas in de tijd waarin De Mahatma Brieven werden geschreven geen duidelijk omschreven terminologie zoals we die nu hebben ontwikkeld, en men gebruikte

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap.

De zes deugden (Paramita's) in praktijk brengen is de tweede. H.P.Blavatsky in Stem van de Stilte blz. 31.

Het Theosofisch Genootschap (Pasadena)

Studiegroepen | Skype studiegroepen | Correspondentie cursussen.

Opgedragen door "H. P. B." Aan al haar Leerlingen opdat zij mogen leren en op hun beurt onderrichten.

'incarnaties' op de manier zoals we allen als jongens deden, zo'n dertig of veertig jaar geleden. We spraken over een incarnatie van het delfstoffenrijk en een incarnatie van de zon, wat natuurlijk een belachelijke manier van spreken is, want incarnatie betekent in het vlees komen.

Het juiste woord zou belichaming zijn geweest. Wat ik wil zeggen is dit. De verwijzingen hier slaan niet op wat we nu incarnaties van het menselijke ego noemen, maar hebben betrekking op de monaden. Ze betreffen de belichamingen of, anders gezegd, de gang van de families van monaden door de natuurrijken op deze aarde, bol D, en tijdens de zeven wortelrassen. Probeer dit te begrijpen. U zult dit in zekere zin wel even moeilijk vinden als het andere denkbeeld, maar dit is de sleutel.

Dus één incarnatie in elk wortelras. U ziet dat daarin de sleutel ligt. Elk wortelras openbaart een kracht en een substantie op kosmische gebieden, niet volledig maar betrekkelijk. Voor zover het onze bol betreft – en onze meester sprak over onze bol en de monaden die nu op onze bol zijn – gaat het dus zoals ik net heb gezegd over de gang of reis van de verschillende families van monaden door de verschillende natuurrijken of, zo u wilt, door de verschillende kosmische gebieden.

Wat betekent dat? Het betekent dat voor elk natuurrijk, of voor elk kosmisch gebied, zo'n monade voor zichzelf een algemeen subtiel voertuig moet bouwen dat blijvend is voor dat rijk of voor dat kosmische gebied. Als de monade uit dat rijk of dat kosmische gebied vertrekt of het verlaat en verdergaat door het eerstvolgende rijk of kosmische gebied, dan wordt dat speciale omhulsel of voertuig, dat voor dat kosmische gebied of die kosmische wereld werd gebouwd, afgelegd of verlaten, omdat het niet langer geschikt is voor de monade; en dan wordt een omhulsel opgebouwd dat de monade in staat stelt om zich op het volgende kosmische gebied of wereld of rijk tot uitdrukking te brengen. Zo wordt voor elk kosmisch niveau een ander omhulsel aangenomen, één voor elk wortelras, één voor elk groot onderras en één omhulsel voor elk onder onderras; en zo afdalend naar één enkele belichaming. Tellen we nu deze omhulsels – maar nu ga ik te ver! Maar hier is uw sleutel; en u zult zien dat het dezelfde leer is als die van de middeleeuwse vuurfilosofen wanneer ze spraken over zielen die zich manifesteren als salamanders, sylfen, undines en gnomen; want in die tijd spraken ze openlijk of in het openbaar slechts over vier. U kunt de drie die wij leren eraan toevoegen.

Aspecten van de Occulte filosofie blz. 336 – 337. TUPA Den Haag.

30. HET BOUWEN VAN DE BOLLEN

Betreft: Brief 15, blz. 103-4 De Mahatma Brieven.

Een korte uiteenzetting vragen over het ingewikkelde onderwerp van de evolutie van de tien klassen van monaden en de ontwikkeling van de planeetketen – want daar komt het op neer – is wel heel veel gevraagd! Wil men het onderwerp naar behoren behandelen dan vraagt dat om honderd boekdelen, elk gewijd aan één aspect. Toch kan alles worden samengevat of teruggebracht tot één uitspraak en ik wil proberen dat als volgt te doen: Er zijn tien, of zelfs twaalf klassen van monaden, dat wil zeggen zich weer belichamende entiteiten van verschillende evolutionaire graad; bedenk dat evolutie groei

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap.

De zes deugden (Paramita's) in praktijk brengen is de tweede. H.P.Blavatsky in Stem van de Stilte blz. 31.

Het Theosofisch Genootschap (Pasadena)

Studiegroepen | Skype studiegroepen | Correspondentie cursussen.

Opgedragen door "H. P. B." Aan al haar Leerlingen opdat zij mogen leren en op hun beurt onderrichten.

van binnen naar buiten betekent, niet de darwinistische theorie van het opeenstapelen van toevalligheden. Tijdens de eerste ronde werkten alle tien of twaalf rijken samen om de bollen van een keten op te bouwen of liever te herbouwen uit de vorige belichamingen. Dit is de eerste ronde; hoewel er natuurlijk sprake is van een duidelijke orde onder hen in het werk dat ze doen, is het uiterst ingewikkeld. Maar houd de hoofdgedachte vast dat alle klassen van monaden, tien of twaalf of zeven, hoe u ze ook wilt tellen, alle samenwerken tijdens de eerste ronde. Het is zoiets als een rijke man die een huis gaat bouwen. Hij, zijn architecten, en aannemers en zijn voorman, komen allen bij elkaar en maken het ontwerp en dan laten ze de werklieden komen en alle materialen en werken ze allen samen aan de bouw van het huis. Is het huis eenmaal gebouwd, dan gaat alles over tot de normale orde van de dag, zodra de eigenaar en zijn gezin zijn bijeengekomen om dit reusachtige huis te bewonen – en om de analogie voort te zetten, zullen we moeten zeggen dat ook de architecten en aannemers tot de familie behoren. Te beginnen met de tweede ronde rangschikken de verschillende klassen van monaden zich, want de weg is nu gebaad, de verschillende huizen of bollen van de keten zijn op zijn minst in grondvorm opgebouwd en, zich ordenend, komen daarna de verschillende klassen van monaden achtereenvolgens binnen, de ene na de andere, waarbij elke klasse zijn eigen weg van evolutionair karma of karmische evolutie volgt.

Maar het zijn altijd de verder geëvolueerde die het tempo aangeven, het plan maken en de weg banen voor de minst geëvolueerde die daarna komen. Dat is de reden dat de mens – de dhyâni-chohanische klassen boven de mens nu niet meegerekend, maar alleen de menselijke en de zes andere klassen lager dan de mens – dat de mens het tempo aangeeft en de wegen baant voor de andere monadische klassen onder die van de mens; en daarom is de mens de feitelijke schatkamer of evolutionaire voorraadschuur en bron van de andere klassen van monaden die belichaming zoeken. Ik bedoel die wezens lager dan de menselijke monadische klasse. Dit is de betekenis van de juiste bewering dat vanaf het begin van de tweede ronde, en doorgaand in de derde, en zelfs tot in de vierde ronde waarin we ons nu bevinden, de menselijke monaden of de menselijke stam de voorraadschuur was waaruit de dieren voortkwamen tijdens de derde ronde, waaruit de planten voortkwamen tijdens de tweede ronde en waaruit de delfstoffen al in de eerste ronde voortkwamen, toen ze alle samenwerkten. Hier heeft u alles in een notendop, als u het begrijpt. Kort samengevat: Tijdens de eerste ronde, als alles nog in een beginstadium verkeert, werken alle klassen van monaden samen om de fundamente van de bollen te leggen en ze zover op te bouwen dat, te beginnen met de tweede ronde, elke klasse haar eigen lijn van evolutie kan volgen op deze grondslag die door alle klassen tijdens de eerste ronde is gelegd.

Daarom is de eerste ronde te vergelijken met het embryonale stadium bij het ontstaan van de mens in de schoot van de natuur. De tweede ronde begint, bij wijze van spreken, met de geboorte van het kind, of van het dier, of van de plant, of het zaad; en daarna splitst elke klasse van monaden, of elke familie, of natuurrijk, zich af, en volgt ze haar eigen speciale bestemming volgens de weg die door de hogere klassen is uitgestippeld: de menselijke monaden bepalen de weg voor alle klassen lager dan de mens; de dhyâni-chohanische monaden of klassen voor alle andere lager dan zij, waaronder natuurlijk de menselijke.

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap.

De zes deugden (Paramita's) in praktijk brengen is de tweede. H.P.Blavatsky in Stem van de Stille blz. 31.

Het Theosofisch Genootschap (Pasadena)

Studiegroepen | Skype studiegroepen | Correspondentie cursussen.

Opgedragen door "H. P. B." Aan al haar Leerlingen opdat zij mogen leren en op hun beurt onderrichten.

De zeven of tien klassen kunnen als volgt worden aangeduid: drie klassen van elementalen of drie elementalenrijken; de klasse van delfstoffen of het delfstoffenrijk; de klasse van planten of het plantenrijk; de klasse of het rijk van de dieren; de menselijke klasse of het mensenrijk en dan boven de mens komen drie klassen of rijken van dhyāni-chohans, waarvan volgens de zojuist gestelde regel de hoogste de belangrijkste is en als groep leidende geesten de voornaamste voorraadschuur of bron is voor alle lagere klassen. Zoals wij mensen het voetspoor volgen van de dhyāni-chohans die ons helpen en waaruit wij in zekere zin voortkwamen, zo volgen de dieren, de planten en de delfstoffen elk langzaam het voetspoor van het rijk direct boven hen. Zo komt het dat het dierenrijk hoofdzakelijk in de derde ronde voortkwam uit de menselijke stam, maar niet in de zin van het darwinisme; de stam van de mensheid wierp kiemen of monaden uit – geen menselijke kiemen of monaden, maar dierlijke kiemen of monaden die de mensen met zich voerden als sluimerende monaden. Maar toen ze eenmaal waren afgeworpen en niet langer onder menselijke controle stonden, vormden ze een klasse op zich, de dierlijke klasse van monaden genoemd en daarna begon elk zich te ontwikkelen langs een eigen weg; de specialisaties in de evolutie sinds de derde ronde, die zich herhaalden in de vierde ronde – deze specialisaties zijn enorm: zo ontwikkelden de viervoeters vier poten, de vissen ontwikkelden vinnen, de vogels ontwikkelden vleugels en poten; verder is er de walvis, die beslist een zoogdier is en geen vis, die het water kiest en eruitziet als een vis; of de vleermuis die een zoogdier is en geen vogel, maar niettemin het luchtruim kiest en eruitziet als een vogel.

Al deze worden specialisaties genoemd en hebben de evolutiewetenschappers in grote verwarring gebracht, die geen raad weten met het enorm ingewikkelde probleem omdat ze de esoterische sleutels niet bezitten. Toch werden al deze monaden oorspronkelijk als kiemen, levenskiemen, uit het mensenrijk afgeworpen; eenmaal afgeworpen en niet langer onder menselijke controle, zoals hierboven al gezegd, begonnen ze zich zelfstandig te ontwikkelen en te specialiseren. Zo leidt en helpt de hoogste klasse dhyāni-chohanische monaden de tweede of lagere klasse dhyāni-chohanische monaden. De tweede of lagere klasse dhyāni-chohanische monaden leidt of helpt de derde of nog lagere klasse dhyāni-chohanische monaden. Deze laatste helpen en leiden de menselijke monaden. De menselijke monaden leiden en helpen de monaden van dieren. Onbewust leiden en helpen de monaden van dieren de monaden van planten. Onbewust leiden en helpen de monaden van planten de delfstoffenmonaden; en deze laatste helpen de monaden van de drie elementalenrijken in dezelfde volgorde.

Aspecten van de Occulte filosofie blz. 338 – 340. TUPA Den Haag.

31. DEVACHAN EN DE ZEVEN BEGINSELEN

Betreft: Brief 16, blz. 111-15 De Mahatma Brieven.

Terwijl ik luister naar het onderwerp van vanavond, besef ik dat voor ieder van u meer ernstige studie nodig is om tot een meer eenduidig begrip te komen van zo'n eenvoudige leer als die van devachan. Ik zou niet willen zeggen dat een van de sprekers het mis had. Wat ik wil zeggen is dat ik er moeite mee had in mijn denken de uitspraken van diverse mensen over verschillende aspecten van de leer over devachan te vervlechten, en tot

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap.

De zes deugden (Paramita's) in praktijk brengen is de tweede. H.P.Blavatsky in Stem van de Stilte blz. 31.

Het Theosofisch Genootschap (Pasadena)

Studiegroepen | Skype studiegroepen | Correspondentie cursussen.

Opgedragen door "H. P. B." Aan al haar Leerlingen opdat zij mogen leren en op hun beurt onderrichten.

een begrijpelijk samenhangend geheel te komen. Dat is niet altijd zo. Heel vaak word ik geïnspireerd door de sprekers die aan het woord zijn. Dat was nu niet het geval en ik ben geneigd te denken dat enkelen van ons al vliegen vóór we hebben leren kruipen. Dat klinkt misschien vreemd, maar het is een feit. Ik ken academisch gevormde mensen die een waar wonder zijn als het om abstracte felle betogen gaat over zaken die niemand interesseren behalve henzelf en die toch bijzonder zwak waren in dingen die in het lager onderwijs worden onderwezen. Dat moeten we zien te vermijden. Enkele van de dingen die ik uit de zaal heb gehoord waren bewonderenswaardig, dacht ik, en volkomen juist.

Ik zal proberen u enkele van mijn eigen ideeën te geven die, denk ik, juist zijn. Laten we daarom onze aandacht eerst richten op de zogenaamde zeven beginselen in de mens. Deze beginselen zijn geen afzonderlijke entiteiten die aan een mens worden toegevoegd om hem zevenvoudig te maken. Elk beginsel is voortgekomen uit het beginsel daarboven en daarom komen ze alle voort uit ātman. Stel u ātman voor als het oorspronkelijke zelf van elke zevenvoudige entiteit of dit een heelal is of een zon of een planeet of een god of een halfgod of een mens, of een ander wezen dat minder ver geëvolueerd is dan deze, zoals een dier of een plant of een steen. In het begin van de periode van manifestatie bekleedt ātman zich met het eerste gewaad van manifestatie, van emanatie, van evolutie. Dit noemen we buddhi. Het staat in dezelfde relatie tot ātman als Mūlaprakriti tot Parabrahman, of pradhāna tot Brahman. Met andere woorden, het Zelf brengt als zijn eerste emanatiebekselsel vanuit zichzelf buddhi voort; en de essentie van buddhi omvat alle hogere delen van de entiteit, bijvoorbeeld van een mens, zoals intuïtie, onderscheidingsvermogen, directe kennis, instinctieve wijsheid, plus de ervaringen die in alle vroegere levens zijn opgedaan en zijn bijeengebracht in buddhi en daar zijn bewaard vanaf het begin van het kosmische manvantara.

Feitelijk is de monade ātmabuddhi. Als we daar manas aan toevoegen, zoals meestal en terecht wordt gedaan, betekent dit slechts de hele verzamelde mānasische oogst uit vroegere levens waarover ik zojuist sprak. Al deze oogsten bestaan uit intellectuele of geïndividualiseerde ervaringen die een deel zijn geworden van het karakter van het individu. Daarom gaat ātman noch buddhi over in de devachanische droomtoestand, omdat beide bijna oneindig ver boven devachan staan. Hun eigenlijke bewustzijnstoestanden zijn de Nirvana's, de verschillende graden van nirvāna, wat betekent bewuste vereenzelviging met de absolute werkelijkheid. Zo is het te begrijpen dat een neofiet die zijn ego, het menselijke ego, op een hoger niveau heeft gebracht om één te worden en inderdaad één te zijn met de monade, alwetendheid bezit, omdat ātman universeel is, en buddhi zijn eerste sluier van goddelijke individualiteit is, want, zoals zojuist gezegd, het is de schatkamer van alle bijeengebrachte geogste ervaringen uit vroegere levens waar ook, in dit zonnestelsel of een ander in andere kosmische manvantara's.

Daarom wordt terecht door oosterlingen gezegd dat de ware boeddha's van mededogen alwetend zijn. Dit betekent niet onbegrensd alwetend; het betekent alwetend voor ons eigen heelal. Er zou niet zoiets kunnen bestaan als een eenheid, een monade, (wat al op beperking duidt, hoe groots ze ook is, want vanuit het Al is ze al geslonken tot een één) –

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap.

De zes deugden (Paramita's) in praktijk brengen is de tweede. H.P.Blavatsky in Stem van de Stilte blz. 31.

Het Theosofisch Genootschap (Pasadena)

Studiegroepen | Skype studiegroepen | Correspondentie cursussen.

Opgedragen door "H. P. B." Aan al haar Leerlingen opdat zij mogen leren en op hun beurt onderrichten.

er zou zelfs voor zo'n verheven monade niet iets oneindigs kunnen bestaan. Ziet u deze subtiele verschillen? We kunnen, zo u wilt, opklimmen langs de schaal van monaden tot we tenslotte bereiken wat Pythagoras de monas monadum noemde, of de monade der monaden, wat slechts de hoogste monadische hiërarchie betekent van een heelal; toch blijkt uit deze beeldende toelichting dat we het over één heelal hebben en dus over een beperkt wezen, hoe groot ook. Is het eenmaal een heelal, één heelal, dan is het niet langer onbegrensde, grenzeloze oneindigheid en eeuwigheid.

Deze eenvoudige filosofische stellingen zouden ieder van u duidelijk moeten zijn. Maar zo'n boeddha is alwetend met betrekking tot alles binnen zijn heelal, of dat heelal ons zonnestelsel is of ons melkwegstelsel; als hij een boeddha is van ons zonnestelsel is hij echter niet alwetend met betrekking tot het melkwegstelsel, dat een geheel van miljarden zonnestelsels is. Is hij een boeddha van een melkwegstelsel, dan is hij wat dat melkwegstelsel betreft alwetend, maar niet voor een nog grotere groep, bijvoorbeeld een verzameling melkwegstelsels.

Al deze termen zijn dus betrekkelijk. Boeddha Gautama bijvoorbeeld, de boeddha nadat hij het nirvāna bereikte, was alwetend wat alles op onze aarde betreft; en volgens mij inderdaad over de meeste dingen van onze eigen planeetketen, want hij was een ketenboeddha die op deze bol verscheen. Ik zou niet willen zeggen dat Gautama de Boeddha, na het boeddhachap te hebben bereikt, alwetend was over alles, zelfs binnen ons zonnestelsel, hoewel zijn kennis zo groot was en hij zo hoog was gestegen, dat men misschien met enige overdrijving zou kunnen zeggen dat hij alwetend was, zelfs over het zonnestelsel. Maar dat gaat misschien te ver. Ātman brengt buddhi voort.

Dit woord betekent de toestand van zuiver ontwaakt zijn, geestelijk en intellectueel, met andere woorden de werkelijkheid, in nog andere woorden de christustoestand, of nauwkeuriger gezegd de Bodhisattva toestand. Bodhisattva betekent de essentie van wijsheid en liefde. Het is duidelijk dat zo'n wezen, dat leeft in ātmabuddhi, geen devachan nodig heeft. Uit buddhi, uit de heiligste van alle ervaringen van het intellect, die in vroegere levens op deze aarde en misschien op andere aarden of bollen zijn verzameld, wordt het mānasische beginsel geboren of geëmaneerd of vloeit het voort, het beginsel van het opkomende denken, het logisch denken; niet de rechtstreekse, onmiddellijke intuïtie, die buddhisch is. Het mānasische beginsel is dat van de rede, vanzelfsprekend een hoogst waardevol beginsel in de mens.

Dit is het centrum van het menselijke ego en het is het menselijke ego dat ervaringen opdoet in devachan. Zoals al gezegd is dat niet buddhi. Het menselijke ego, het mānasische beginsel, ervaart dit devachan, hoewel het slaapt in de boezem van de monade, zoals al vele honderden keren is gezegd. Om deze en andere redenen is manas altijd een beginsel genoemd dat tweevoudig van aard is, een hoger en een lager. Feitelijk geldt dat voor alle beginselen, maar het menselijke ego is eigenlijk het hogere manas, en het is dit hogere manas, het menselijke ego, dat van het lagere manas wordt gescheiden bij wat we de tweede dood noemen in kāmaloaka, nadat de mens is gestorven. Deze bevrijdt het hogere manas dat daarop door magnetisme, zo u wilt, geestelijk magnetisme, opstijgt in de boezem van zijn ouder, zijn Vader in de Hemel, buddhi, en

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap.

De zes deugden (Paramita's) in praktijk brengen is de tweede. H.P.Blavatsky in Stem van de Stilte blz. 31.

Het Theosofisch Genootschap (Pasadena)

Studiegroepen | Skype studiegroepen | Correspondentie cursussen.

Opgedragen door "H. P. B." Aan al haar Leerlingen opdat zij mogen leren en op hun beurt onderrichten.

daarin zijn devachan ervaart. In toekomstige tijden zal dit hogere deel van het menselijke ego niet langer behoefte hebben aan devachan, omdat het dan de noodzaak van een geestelijke rust in devachan is ontgroeid. Dan is het een Bodhisattva geworden. Het wordt dan niet slechts nu en dan aangetrokken om in de boezem van zijn ouder, het buddhi beginsel, te slapen, maar zal er daarna voorgoed in verblijven.

Zoals Jezus zei: Ik en mijn Vader zijn één. Zo spreken alle Bodhisattva's, alle christussen, want het gaat hier niet om één enkel individueel wezen. Het is een kwestie van archaische pneumatologie en psychologie, met andere woorden ieder mens heeft een geestelijk beginsel in zich dat de ouder of de vader is van het lagere deel in hem; en als het lagere deel van hem zover is geëvolueerd dat het zich verheft om één te worden met het hogere deel van hemzelf, dan heeft de zoon zich opgeheven tot de vader. De zoon en de vader zijn één. Ze verenigen zich tot één entiteit. Op dezelfde manier wordt de Bodhisattva een boeddha, die nog hoger is – maar daar wil ik nu niet op ingaan. Uit het mānasische beginsel ontvouwt zich of emaneert het kāma beginsel. Naarmate de beginselen zich het ene na het andere ontwikkelen, zoals het ontrollen van een boekrol, ontvouwt de rol zich bij elke draaiing een beetje meer en laat iets meer zien van het zich ontrollende beeld. Dit is in de christelijke geschriften een geliefde gelijkenis, de opgerolde of ontrolde boekrol.

De hemelen zullen zich inrollen gelijk een boekrol, wat slechts betekent dat het lagere zal worden opgenomen in het hogere en het hogere in het nog hogere enzovoort tot ze alle tijdelijk slapen in de boezem van de kosmische monade. Kāma, die nu uit het mānasische beginsel is ontrold, brengt op zijn beurt ons levensbeginsel voort, de prāna's, die op hun beurt het lingaśarira of het astrale lichaam voortbrengen, dat op zijn beurt het stoffelijk lichaam ontwikkelt, zodat ātman in de hemel is, en het vlees op aarde. En als de ātmische straal de mens van vlees kan bereiken, daalt de logos of de zoon van god in het lichaam af en verlicht het – zoals de christelijke heilige schrift zegt. Dit is de oude oosterse leer op christelijke wijze uitgedrukt, een oude theosofische leer. Als de dood komt wordt het lichaam afgelegd. Dat betekent niet dat het zevenvoudige wezen een van zijn zeven beginselen verliest.

Het betekent niet meer dan dat het vlees – dat een samenstel, een mengeling, een verdichting is van kosmische en andere atomen, tijdelijk verenigd om een lichaam van vlees te vormen – wordt afgelegd. De entiteit heeft het niet langer nodig. Het is een last geworden, het staat in de weg. Er blijven dan nog zes lichamen over. Heel kort daarna valt het lingaśarira uiteen en daarmee ook wat we de lagere prāna's noemen. Dan zijn er drie beginselen afgelegd. Maar uit elk van deze drie afgelegde beginselen is het wezenlijke, alle magnetische of levens essenties, het aroma zoals H.P.B. het noemde, alles wat daarin het beste en geestelijke was, reeds verzameld en opgenomen door de hogere beginselen die dat aantrekken, en zij worden aangetrokken naar omhoog omdat dit hogere deel ernaar verlangt. Langzamerhand raakt de kāma in kāmaloka vermoeid. Zijn lichaam is er niet meer om het uit te putten en het een kanaal te bieden voor sensaties en opwindende avonturen en het wordt eenvoudig suf en slaperig, als het kāmarūpa; en dat is de tijd van de tweede dood, waarover al eerder werd gesproken.

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap.

De zes deugden (Paramita's) in praktijk brengen is de tweede. H.P.Blavatsky in Stem van de Stilte blz. 31.

Het Theosofisch Genootschap (Pasadena)

Studiegroepen | Skype studiegroepen | Correspondentie cursussen.

Opgedragen door "H. P. B." Aan al haar Leerlingen opdat zij mogen leren en op hun beurt onderrichten.

Zo ziet u het omgekeerde proces aan de gang. De geestelijke delen, de æthers van elk beginsel die omhoog kunnen, worden opgenomen, en zelfs boven de in devachan slapende entiteit bevindt zich de monade, ātmabuddhi, op hun eigen Nirvanische gebieden; het menselijke ego, het verstandelijke deel van het ego is in zijn devachanische slaap- en droomtoestand; en alle andere lagere beginselen daaronder: kāmāprāna en lingaśarīra en sthūlaśarīra of het lichaam worden als het ware in gekristalliseerde of bevroren toestand of sluimer of slapend bewaard in de boezem van de devachanī, zoals de devachanī zich in de boezem van de geestelijke monade bevindt.

H.P.B. noemt deze zo verzamelde lagere dingen de tānhische elementalen, die, als het ego na zijn devachan terugkeert voor wederbelichaming, hun werk beginnen en naar omlaag beginnen te bouwen en zo het lagere viertal ontplooien; en dan is het nieuwe lichaam er, de nieuwe mens in de nieuwe geboorte. De mens verliest dus nooit een beginsel. Al zijn beginselen lager dan buddhi nemen de levensatomen van de omringende wereld tot zich; precies zoals wij op onze grove manier eten en drinken, en zo voedsel opnemen en volkomen vergeten dat ons lichaam voortdurend levensatomen tot zich neemt uit de omringende atmosfeer en daarna weer afwerpt. Het zijn deze tijdelijke gasten, voor wie wij de gastheren zijn, die onze lichamen helpen opbouwen en die we afwerpen zoals we als het ware een jas afleggen. We hebben ze niet langer nodig en we verlaten het tegenwoordige huis of lichaam of hoe we het ook willen noemen.

Aspecten van de Occulte filosofie blz. 341 – 345. TUPA Den Haag.

32. LICHT UIT HET OOSTEN

Betreft: Brief 59, blz. 377- 380 Mahatma Brieven.

Toen de oude stichters van uw wijsgerige scholen naar het oosten kwamen, om de traditionele kennis van onze voorgangers te verwerven, maakten zij geen aanspraken, behalve die ene, dat zij een oprechte en onzelfzuchtige honger naar de waarheid hadden. Als er nu zijn, die ernaar streven nieuwe scholen van wetenschap en filosofie te stichten, zullen zij op dezelfde manier kunnen slagen – indien de zoekers de elementen van succes in zich dragen.

– De Mahatma Brieven, blz. 379

De verwijzing van de meesters naar westerlingen die naar het oosten gaan om waarheid te vinden, om te worden ingewijd, doelt niet op één bepaalde school of uitsluitend op één bijzondere school uit een bepaalde tijd. De werkelijke betekenis van de woorden van de meester is, denk ik, het volgende: Toen het vijfde wortelras zich begon te vestigen, streek het ene ras na het andere neer in de toen nieuwe landen die oprezen uit de Atlantische Oceaan en die wij in onze tijd Europa en Klein-Azië en delen van het Nabije Oosten noemen. Toen deze landen bevolkt raakten bestond het heilige land, het land van inwijding en mysterie al; het was daarvoor al, zelfs in de tijd van Atlantis, bewoond door de grote loge. Het was toen, is vanaf die tijd en is ook nu nog het geestelijke, intellectuele en psychische centrum dat functioneert als de moederloge, waar zij die geschikt en gereed zijn naartoe reizen voor meer licht. Ex oriente lux: Licht uit het oosten, doelt niet alleen op de opkomende zon of de huidige geografische landen van het

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap.

De zes deugden (Paramita's) in praktijk brengen is de tweede. H.P.Blavatsky in Stem van de Stilte blz. 31.

Het Theosofisch Genootschap (Pasadena)

Studiegroepen | Skype studiegroepen | Correspondentie cursussen.

Opgedragen door "H. P. B." Aan al haar Leerlingen opdat zij mogen leren en op hun beurt onderrichten.

oosten, maar op het feit dat het bij bepaalde mensen, door de eeuwen heen, als het ware intuïtief bekend was dat in Śhambhala, laten we zeggen in een landstreek waar zich nu het tafelland van Tibet bevindt, sinds onheuglijke tijden de grootste school van wijzen van alle eeuwen bestond, van hen die wij nu Mahātma's van wijsheid en liefde en vrede noemen. Zij die naar meer licht verlangden reisden vanuit Atlantis naar dit centrum en keerden terug als neofieten om licht te brengen aan hun medemensen die daar gereed voor waren, of bleven in dit centrum om deel uit te maken van die wonderlijke groep gevorderde mensen die daar leefden en daar nu nog leven.

Sinds de Alpen uit de zee oprezen, waarschijnlijk in wat in H.P.B.'s tijd het Mioceen of zelfs het Eoceen werd genoemd, herbergden de sinds kort bewoonde landen van Europa dus hun bevolking van immigranten, afkomstig uit de verzinkende Atlantische gebieden, en deze, althans hun eigen ingewijde leiders, wisten waar zich het grootste occulte centrum op aarde bevond. Als iemand in deze Europese scholen een bepaald punt in zijn geestelijke en intellectuele en psychische ontwikkeling had bereikt, wat hem het recht gaf meer te ontvangen omdat hij er gereed voor was, trok hij als pelgrim naar het oosten, eerbiedig en in een sfeer van heiligheid.

Sommigen van hen keerden naar hun eigen land terug om meer licht te geven aan de occulte centra daar. De grootsten onder hen bleven in het oosten en deden het aantal van de oudere broeders van de mensheid groeien. Zo ging het door alle eeuwen heen tot in onze tijd. De Keltische volkeren met hun Druïden, de Scandinaviërs met hun occulte school, de Grieken en Romeinen, de Scythen en Sjamanen in Rusland en de wijzen uit wat nu de Hongaarse vlakten zijn en de bergen van de Karpaten, overal in de westelijke delen van Europa waren occulte centra die verbindingen hadden met de moederschool in het oosten – van hieruit werden door alle eeuwen heen neofieten uitgezonden. Deze neofieten bewezen dat ze gereed waren om te gaan. Zij werden in deze scholen in het westen erop voorbereid uit te zien naar dit grootse centrum in wat voor hen het land van de zonsopgang was, het land van de opgaande zon.

Ex oriente lux. Licht uit het oosten. Zij werden erop voorbereid deze grootse plaats met eerbied te beschouwen; vanaf de kinderjaren, tijdens de jeugd en volwassenheid, misschien zelfs tot op hogere leeftijd, keken de volgelingen of discipelen van de westerse occulte scholen ernaar uit eens deze wonderlijke pelgrimstocht naar deze moeder te maken, deze geestelijke moeder van aardse kinderen. Het was door de eeuwen heen iets bijzonders. Het werd de oosterse neofieten voorgehouden als de grootste beloning die mogelijk was. Hun werd gezegd: ja, hier geven wij u licht tot een bepaald punt. Daarbuiten hebben we niet de macht u meer te geven. Maar er is meer te verkrijgen. Het moet met grote inspanning worden veroverd, door innerlijke kracht. Ga oostwaarts. En dat deden ze.

Zoals ik al zei, kwamen sommigen terug, zoals Pythagoras en Appolonius en anderen. Enkelen keerden niet terug; zij waren een stap omhooggegaan, te hoog als het ware om hun tijd te verspillen aan het kleinere werk in het westen. Hun werk was mondiaal geworden, voor de hele wereld, in plaats van voor één volk. En weet u, precies hetzelfde bestaat nu nog. Dezelfde hoge verwachting wordt de studerenden van nu voorgehouden. Dezelfde mogelijkheden bestaan voor hen ook vandaag.

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap.

De zes deugden (Paramita's) in praktijk brengen is de tweede. H.P.Blavatsky in Stem van de Stilte blz. 31.

Het Theosofisch Genootschap (Pasadena)

Studiegroepen | Skype studiegroepen | Correspondentie cursussen.

Opgedragen door "H. P. B." Aan al haar Leerlingen opdat zij mogen leren en op hun beurt onderrichten.

Maar het wonderlijke is dat niemand deze pelgrimstocht met succes kan ondernemen voor hij gereed is. Gelukkig hij die slaagt. Voor hem is er hemels licht. Hij mag omgaan met de godheden, de mensgoden op deze aarde. Voor hem is er onbegrensde kennis en voor hem, als grootste rijkdom van alle, is er het onschatbare voorrecht te mogen dienen, geleid door wijsheid en liefde de hele mensheid te dienen, ja al wat is, zonder onderscheid van ras, geloof, kaste, geslacht of kleur. Hoe verbazingwekkend!

Aspecten van de Occulte filosofie blz. 346 – 348. TUPA Den Haag.

33. DE LAATSTE OGENBLIKKEN VOOR EN NA DE DOOD

Betreft: Brief 20C, blz. 137-141 De Mahatma Brieven.

Een van de dingen waarin mensen het meest zijn geïnteresseerd, is de dood: Wat gebeurt er met me als ik sterf? We moeten de mensen laten zien hoe ze nu moeten leven om voorbereid te zijn op de toekomst, op de dood en op het volgende leven. Hoe men nu leeft, bepaalt wat er na de dood gebeurt en hoe het volgende leven zal zijn. De boeddhisten drukken dit prachtig uit: iemands toekomst is het resultaat van zijn huidige leven. Het leven dat een mens nu leeft is het resultaat van zijn vorige leven.

Daarom is voor mij de vraag hoe moeten we nu leven slechts een andere manier om te zeggen: wat gebeurt er met ons als we sterven en hoe zal ons volgende leven zijn. Het antwoord hierop zit in het ene woord karma, de leer van de gevolgen, de leer dat oorzaken onvermijdelijk consequenties met zich brengen en dat consequenties op een voorafgaande oorzaak volgen. Als de voorafgaande oorzaak goed is, is het gevolg goed. Is de voorafgaande oorzaak slecht, dan is het gevolg slecht. Dit geldt evenzeer als de natuurwet dat als men een hand in het vuur steekt die zal verbranden, en niet bevriezen. Dat is eenvoudig de betekenis van karma: wat ge zaait zult ge oogsten, niet iets anders. Uw levenswijze van nu bepaalt uw bewustzijnstoestand na de dood en wat u in uw volgende leven en de daaropvolgende levens zult zijn. Met de laatste ogenblikken na de dood is het al even eenvoudig. Het leven van een mens is het resultaat van zijn verleden, niet van een deel ervan, niet van gedeelten ervan, maar van het geheel. Kan men een deel van het verleden weglaten? Kan men het wegsnijden uit het geheugen van de natuur? Kan men een gedeelte van het karakter uitwissen dat men in vorige levens als karakter heeft opgebouwd? Het antwoord is natuurlijk nee. Daarom zijn wij schatkamers van het verleden. We zijn gevormd uit gedachten uit het verleden, namelijk uit het vorige leven en de vorige levens, alle bij elkaar. Een volwassen mens is dus het resultaat van elk jaar na zijn geboorte en van elke maand en van elke week en van elke dag en van elk uur en van elke minuut en van elke seconde. Men kan geen enkele dag of jaar of maand uit het verleden uitwissen. Dit alles is ingebouwd in uw huidige bestaan. Pas nu deze regel van de natuur, deze wet van karmische gevolgen, toe.

Het betekent eenvoudig dat wat de voornaamste kracht in uw afgelopen leven was, de voornaamste gedachtekracht in uw bewustzijn zal zijn als u sterft. Het is duidelijk dat tien meer is dan zes of vijf of vier en honderd meer is dan tien en dat een sterke kracht zegeviert over een zwakke. Daarom zal wat de overheersende gedachtestroom, gedachte-impuls, de gevoelens, emoties, in uw verleden waren, de dingen zijn die door

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap.

De zes deugden (Paramita's) in praktijk brengen is de tweede. H.P. Blavatsky in Stem van de Stilte blz. 31.

Het Theosofisch Genootschap (Pasadena)

Studiegroepen | Skype studiegroepen | Correspondentie cursussen.

Opgedragen door "H. P. B." Aan al haar Leerlingen opdat zij mogen leren en op hun beurt onderrichten.

hun gewicht, hun energie, hun overheersende kracht, de overhand hebben bij uw laatste flikkering van het bewustzijn op dit gebied. Is dat niet eenvoudig? Het betekent niet dat rondzwervende gedachten, die misschien door ons denkvermogen trekken als we sterven, op magische wijze ons toekomstig bestaan bepalen en vormgeven. Dat is absurd, want het is in strijd met de logica en de manier waarop de natuur te werk gaat. Het betekent eenvoudig dat het saldo van de krachten van alle jaren tot het uur van de dood, met andere woorden de overheersende energie, op het moment dat u sterft voelbaar wordt.

Anders gezegd, u zult uw karakter zien in het panorama vóór het sterven, het panoramisch visioen dat zich aan iedereen voltrekt. De laatste gedachten van een stervende zijn eenvoudig te vergelijken met de op een instrument afgelezen meetwaarde, bijvoorbeeld op een thermometer of barometer. De thermometer wijst de temperatuur aan op het moment waarop u ernaar kijkt. De barometer geeft de drukverandering aan, wat goed of slecht weer betekent op het moment dat u ernaar kijkt. Nu is dat meetapparaat geen magisch instrument dat u goed of slecht weer bezorgt. Het zegt u alleen hoe het weer is en hoe het waarschijnlijk zal worden. Met het karakter is het net zo. Het karakter dat u heeft, brengt u bepaalde gedachten op het moment van het sterven.

Bij de dood is uw bewustzijn in een bepaalde toestand en aan de hand van die laatste momenten van bewustzijn, van denken, weet u hoe uw karakter is en daardoor hoe uw bewustzijnstoestand na de dood waarschijnlijk zal zijn, en daardoor ook hoe uw volgende leven waarschijnlijk zal zijn. En omdat het karakter uiterst ingewikkeld is, schommelt het vanzelfsprekend nu eens naar deze en dan weer naar die kant naar achteren en naar voren, of omhoog en omlaag, hoe u het ook wilt uitdrukken.

Het lijkt me zo eenvoudig en logisch. De gedachtekracht die in uw leven overheerst, zal ook de overheersende gedachtekracht zijn op het moment van de dood, want die is het dominerende, het krachtige element in uw karakter. De zwakke dingen zullen niet tevoorschijn komen. Die hebben niet de kracht, de energie. Het zijn de sterke die naar voren komen. Stel dat u zestig jaar van uw leven een groots en edel leven heeft geleid en dat u de daaropvolgende vier of vijf of tien jaar plotseling gek bent geworden en een slecht leven leidde – wat zal dan de dominerende kracht zijn als u sterft, de dominerende bewustzijnskleur? De sterke. Als een edel leven van zestig jaar wordt overvleugeld door vier of vijf of tien jaar slecht leven, dan zijn het de slechte gedachten die overheersen als u sterft; het zou namelijk betekenen dat u tien jaar lang zo'n verschrikkelijk slecht leven heeft geleid dat de zestig jaar goed leven teniet worden gedaan, worden overvleugeld. Maar dat is bijna onmogelijk. De gedachten en gevoelens van zestig achtereenvolgende jaren zullen zich doen gelden; ook het slechte leven zal echter nooit worden vergeten, maar zich afdrukken op uw karakter. Eens zal het zich doen gelden. Maar op het moment van de dood is dit kwaad niet het sterkste, overheersende element.

Het goede in u, de zestig jaren van edel leven en denken komen ongemerkt naar voren en het kwade maakt zich stilletjes uit de voeten en door de zestig goede jaren sterft de mens in vrede en geluk. U ziet dus hoe belangrijk het is hoe u nu leeft. Dit zijn praktische

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap.

De zes deugden (Paramita's) in praktijk brengen is de tweede. H.P.Blavatsky in Stem van de Stilte blz. 31.

Het Theosofisch Genootschap (Pasadena)

Studiegroepen | Skype studiegroepen | Correspondentie cursussen.

Opgedragen door "H. P. B." Aan al haar Leerlingen opdat zij mogen leren en op hun beurt onderrichten.

harde feiten die we moeten leren kennen en waarmee we rekening moeten houden. Het zijn fundamentele gedragsregels en vergeet dat alstublieft niet. Alle grote wijzen en zieners die de wereld ooit heeft gekend hebben dit geleerd. Voor wat u doet bent u zelf verantwoordelijk en u zult er rekenschap van moeten afleggen. Dat geldt ook voor wat u denkt en voor wat u voelt. Laat daarom elk moment een verandering ten goede zijn, een zaad voor iets mooiers, groters en verhevener, dat mooiere, betere vruchten zal voortbrengen voor de toekomst. Het heden is dus heel belangrijk, en ik denk dat één reden waarom mensen zo bang zijn voor de dood – en ik zeg dit in alle vriendelijkheid en met respect voor mijn medemensen – is dat ze, door wat ze al hebben geleerd, weten, innerlijk weten, ook al kunnen ze het misschien niet verstandelijk aan anderen uitleggen, dat slechte gedachten een slecht karakter voortbrengen. Onze moeders leren ons zelfs al in de wieg dat door goede gedachten een evenwichtig, mooi en sterk karakter wordt opgebouwd, en dan denken mensen over zichzelf: ik ben geen kind meer; ik ben volwassen; misschien overvalt de dood mij morgen; het kan me overkomen bij een auto-, trein-, of vliegtuigongeluk; het kan me op alle mogelijke manieren overkomen.

Mijn tijd om me te verantwoorden kan komen nog voor ik tot tien heb geteld. Mijn hart kan het plotseling begeven. Wat zal er gebeuren? Is er een antwoord op het raadsel van de toekomst? Theosofen zeggen dat er geen raadsel van de toekomst bestaat; dat is een idee dat is ontstaan door de materialistische leer in het westen van de afgelopen tachtig of honderd jaar. Die vraag zou bij een oosterling nooit opkomen. Ze is niet logisch. Ze is niet zinnig als men er goed over nadenkt. Want er is gezegd: Zoals u leeft, zo vormt u zichzelf. Goede gedachten brengen goede mensen voort. Heel zuivere gedachten hebben een heel zuiver gedrag tot gevolg. Slechte gedachten, haat, maken slechte en haatdragende mensen en brengen ongeluk. Kunt u zich iets ergers en afschuwelijker voorstellen dan een mens, die in de sfeer van zijn eigen bewustzijn is opgesloten met als enig gezelschap de haat in zijn eigen hart, een haat die gestadig toeneemt en klauwen ontwikkelt die zijn levensorganen uitrukken, zijn eigen kroost, zijn eigen broedsel? Soms noemen we het hevige gewetenswroeging. Niemand van ons heeft een vlekkeloos, volmaakt leven geleid. We zouden goden zijn als dat zo was; en omdat de mens de heilige waarheid niet kent vraagt hij zich natuurlijk af – wat ben ik? Wat ben ik na de dood?

Wat gaat er gebeuren? De kerken kunnen me niets vertellen. Ze leren me alleen te hopen en op God te vertrouwen. Maar iets in mij zegt me dat het goddelijke een onuitwisbare hoop in mijn hart heeft geplaatst, een niet te onderdrukken intuïtieve gedachte dat er in deze wereld waarheid is en dat wij mensen die kunnen vinden; en ik wil die vinden. Zonder die waarheid is het leven zouteloos en niet waard geleefd te worden. Daarop hoopt de mens, daaraan denkt hij en daarom heeft hij belangstelling voor de dood. Men wil niet sterven. Men heeft nog niet voldoende geleerd om te weten dat juist dit aardse gebied, waaraan men zich zo wanhopig vastklampt, het terrein is van lijden, verdriet, pijn en teleurstelling, treurigheid en ellende. Ja, en onze school van ervaring. Dit brengt me op het volgende punt. Mensen spreken over onsterfelijkheid. Weet u wat men in het westen daarmee bedoelt? Dat hadden de meesters in gedachte in de geciteerde passage, die nu het onderwerp van studie is. Ze beantwoordden deze vragen aan Hume en Sinnett en spraken tot hen zoals u en ik tot onmondige kinderen

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap.

De zes deugden (Paramita's) in praktijk brengen is de tweede. H.P.Blavatsky in Stem van de Stille blz. 31.

Het Theosofisch Genootschap (Pasadena)

Studiegroepen | Skype studiegroepen | Correspondentie cursussen.

Opgedragen door "H. P. B." Aan al haar Leerlingen opdat zij mogen leren en op hun beurt onderrichten.

zouden spreken. Ze overlaadden hun geest niet met wat wij nu weten door wat we bestudeerd en gelezen hebben en met de leringen die we hebben ontvangen.

Toen deze mannen vragen stelden over onsterfelijkheid wisten de meesters precies waaraan Hume en Sinnett dachten, want die hadden geen flauw vermoeden van wat onsterfelijkheid is. Ze dachten dat het betekende eeuwig door te gaan als Hume en eeuwig als Sinnett. Kunt u zich een verschrikkelijker onsterfelijkheid voorstellen dan dat, een erger hel, nooit vooruitgaan, nooit veranderen, nooit groeien, altijd Hume en eeuwig Sinnett, hoeveel hij ook leerde, hoezeer hij ook groeide, altijd Hume, altijd Sinnett? Voor theosofen zou dat een bewustzijn in de hel betekenen. Wijs mij iets in de universele natuur dat ook maar een fractie van een seconde onveranderd blijft: de plant die groeit, de gezondheid die verandert, de bewegingen van de planeten, de trillingen van atomen en elektronen en wat al niet; de veranderingen in groei, de veranderingen in alles, alles is anders dan een miljoen jaar geleden of tienduizend jaar, of duizend jaar, of een jaar, of een minuut of een seconde geleden en werd iets nieuws en, zoals wij het zien, iets beters. Altijd is er evolutionaire beweging en vooruitgang. Het historisch en geologisch onderzoek dat onze wetenschappers verrichten toont dat er inderdaad zo'n evolutionaire vooruitgang bestaat, al was het maar in vorm, in levensvorm.

Maar wij zeggen dat er geen evolutie kan zijn zonder evoluerende wezens. Anders is evolutie niets dan een lege abstractie. De enige evolutie die wij kennen is die van evoluerende wezens, die zich ontwikkelen, die vooruitgaan, zich bewegen. Evolutie is daarom slechts een naam die we aan deze groeiprocessen geven. Het is niet iets dat ergens ver weg in het absolute of in het abstracte bestaat en dat de dingen voortstuwt of drijft of ze in beweging brengt. Evolutie betekent groeiende wezens. En nu onsterfelijkheid. Zou u altijd, eeuwig en altijd willen blijven wat u bent? De goden bewaren me voor zo'n hel. Het antwoord van de meesters was eenvoudig dit. Ze zeiden in zichzelf: Broeder Sinnett, broeder Hume, we begrijpen u, ook al begrijpt u ons niet. We weten dat u het heeft over wat volgens u onsterfelijkheid is, met andere woorden dat uw lichaam of op zijn minst uw ziel nooit verandert, altijd uzelf blijft. Dat uw ego nooit verandert, altijd uzelf blijft. Goed, wij geven u een antwoord dat uw ongeschoolde denken, ongeoeffend in de archaïsche wijsheid, kan begrijpen. Ja, er bestaat onsterfelijkheid van het geestelijke ego en die noemen wij paneonische onsterfelijkheid, blijvende onsterfelijkheid, dat wil zeggen gedurende alle eonen van het Mahāmanvantara.

En degenen die zijn geëvolueerd of geestelijk zijn gevorderd, die zich hebben geoefend en getraind om zich zelfs nu al met de geest te verenigen, kunnen door deze verbintenis met de geest ongeveer voortgaan zoals ze nu zijn, als grote Mahātma's die een paneonische onsterfelijkheid genieten tot het eind van het manvantara. Maar dan eindigt die onsterfelijkheid. En toen zeiden ze: Ziet u niet, broeders, dat een onsterfelijkheid die een einde heeft geen onsterfelijkheid is? Want dat betekent dood. Hoe lang het ook duurt, als het eens eindigt is het geen echte onsterfelijkheid. Nu weten we dat, hoewel een jīvanmukta, een hoge adept, voortdurend in wijsheid en ervaring groeit en zelfbewust als ego tot het einde van het manvantara kan blijven bestaan – als dat einde komt dat we prākritika pralaya noemen, waarin het hele zonnestelsel verdwijnt, dat ook

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap.

De zes deugden (Paramita's) in praktijk brengen is de tweede. H.P.Blavatsky in Stem van de Stilte blz. 31.

Het Theosofisch Genootschap (Pasadena)

Studiegroepen | Skype studiegroepen | Correspondentie cursussen.

Opgedragen door "H. P. B." Aan al haar Leerlingen opdat zij mogen leren en op hun beurt onderrichten.

voor hem het einde is gekomen en hij sterft. Zijn atomen verdwijnen. Dit wordt veroorzaakt doordat wat we de geest of ziel van het zonnestelsel kunnen noemen naar hogere sferen gaat. Het lichaam sterft, het lichaam van het zonnestelsel sterft, de geest beweegt zich naar hogere dingen, waarmee in het zonnestelsel wordt herhaald wat een mens doet als hij sterft. Wij mensen, kinderen van het zonnestelsel, sterven omdat het ook de bestemming van het zonnestelsel is om te sterven als zijn tijd daarvoor is gekomen.

De natuur heeft één wet – niet één wet voor de zon en een andere wet voor de mens, weer een andere wet voor de dieren of de planten. De natuur kent overal maar één wet en deze ene wet is als het ware een geheel van wetten die we de natuurwetten noemen. Zodat wat in het groot plaatsvindt, noodzakelijk wordt gekopieerd in het klein, omdat het kleine deel uitmaakt van het grote; als het kleine zich zou kunnen bevrijden van de overheersing van het grote, zou het niet langer minder zijn dan het grote, maar groter dan het grote, wat absurd is. Het deel volgt het geheel. Dat is toch duidelijk? Wat is dan onsterfelijkheid? In de theosofische opvatting van het woord zijn geest en stof de enige onsterfelijke dingen – met stof bedoel ik Mūlaprakriti of oerstof, die niet meer is dan de schaduw van de geest.

En zelfs dan zijn er momenten dat ik me afvraag of men wel kan zeggen dat geest, dat zelfs god-stof eeuwig is? In zijn essentie, ja, alles is in essentie eeuwig zelfs op dit gebied. Maar soms vraag ik me af of zelfs purusha, of zelfs Brahmā niet in absolute zin sterfelijk is? En mijn antwoord aan mijzelf, de influisteringen van mijn intuïtie aan mijn eigen ziel zeggen me, ja, ook de goden zelf zijn slechts onsterfelijk voor de duur van hun eigen leven, zoals wij mensen dat zijn op ons gebied. En wat een geluk! Hebben wij het er zojuist niet samen over gehad dat het een hel zou zijn als ik altijd 'ik' bleef, en nooit zou kunnen veranderen in iets groters dan 'ik'? O nee, dit soort onsterfelijkheid is niets voor mij. Die wens ik niet. Ik wil vooruit. Ik wil veranderen in iets beters. Ik wil dat mijn ego groter en grootser wordt en zelfs als het bewustzijn ervan maar met een fractie verandert, met andere woorden als het groeit en zich ontwikkelt is het niet langer hetzelfde ego en dus niet onsterfelijk. Ziet u dat niet in? Ziet u niet de geweldige, prachtige belofte, de schoonheid van dit alles, dat wij niet onsterfelijk zijn, niet onveranderlijk – niet altijd en eeuwig dezelfde?

Mensen willen op dit gebied leven en onsterfelijk zijn op dit gebied. Dat doet me denken aan de koortsige dromen van kinderen die dromen dat ze eindelijk de beker der onsterfelijkheid kunnen drinken en in een lichaam kunnen leven dat nooit sterft. Mensen willen dat graag. Ze willen eten en drinken en vrolijk zijn, ja, maar zullen ook ziekten om zich heen zien en aardbevingen en onweer, misschien getroffen worden door de bliksem, vernietigd worden, of hun lichaam wordt verbrand en aangetast of vergaat door een afschuwelijke ziekte. Dat komt omdat ze onsterfelijk willen zijn zoals ze zijn. Ellendig bestaan! Verschrikkelijk. Zo' onsterfelijkheid is niets voor mij. Ik wil vooruit, naar grotere en grotere dingen. Ik ben een zoon van de zon, een kind van de kosmische geest. Daar is mijn thuis. Ik ben hier op deze aarde omdat mijn gedachten en daden en mijn karakter in andere sferen mij slecht karma hebben gebracht en ik maar een mens ben. Ik wil het

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap.

De zes deugden (Paramita's) in praktijk brengen is de tweede. H.P.Blavatsky in Stem van de Stilte blz. 31.

Het Theosofisch Genootschap (Pasadena)

Studiegroepen | Skype studiegroepen | Correspondentie cursussen.

Opgedragen door "H. P. B." Aan al haar Leerlingen opdat zij mogen leren en op hun beurt onderrichten.

menszijn ontgroeien en een god worden, mijn menszijn verliezen, overgaan in het godzijn; en als ik een god word zal ik, hoop ik, nog altijd dat verlangen hebben, deze niet te stillen honger naar iets dat nog groter en grootser is dan het godzijn, steeds omhoog en vooruit, naar voortdurend ruimere, voortdurend zich uitbreidende sferen en een grootser bewustzijn, een diepere waardering voor schoonheid en heiligheid, vrede en gerechtigheid, liefde en goedheid – zwakke menselijke termen, maar die toch een gedragscode betekenen die ons hoop geeft.

Nee, voor mij geen onsterfelijkheid! Laat mij vooruitgaan door onophoudelijk te veranderen van kleinere naar grotere dingen. Laat mij groter worden, laat mij het laaggewelfde verleden achter me laten en in het zonlicht treden, in de open lucht, in de vrijheid, in de majesteit van het eeuwige.

Aspecten van de Occulte filosofie blz. 349 – 355. TUPA Den Haag.

34. MANVANTARA'S, KALPA'S, ENZ.

Betreft: Brief 12, blz. 75 De Mahatma Brieven.

Over deze kwestie van kalpa's en manvantara 's en tijdperken en dagen en nachten van Brahmā, enz., zijn en waren er heel wat vage ideeën onder theosofen, zelfs al vanaf de tijd dat er voor het eerst over het verschil tussen Kalpa en manvantara werd gediscussieerd; en juist omdat wij die belangrijke sleutel van de analogie kennen, is het vreemd dat juist deze sleutel aanleiding heeft gegeven tot zoveel vage ideeën . Het is volkomen juist dat de uitdrukking brahmānda, het ei van Brahmā, bijna alles kan betekenen in de ruimte, mits men er het juiste omschrijvende adjectief aan toevoegt. Of men het heeft over de kalpische Brahmā, de solaire Brahmā, de algemene Brahmā, de bol-Brahmā – de term ei van Brahmā kan op elk hiervan betrekking hebben. Men moet het passende omschrijvende adjectief vermelden en ik zou willen voorstellen om als men dat niet doet, als regel aan te nemen dat men het over onze eigen aardketen heeft. Dat is één punt om aan te denken. Het ei van Brahmā, onze aardketen – u ziet dat ik geen omschrijvend adjectief gebruik – leeft in vele en verschillende belichamingen gedurende een heel lange tijd, die men technisch mahākalpa, grote Kalpa, zou moeten noemen; deze grote Kalpa wordt vaak het leven van Brahmā genoemd. Ook hier geen omschrijvend adjectief en dus heeft de genoemde Brahmā betrekking op onze aardketen. Die duurt 311 biljoen, 40 miljard jaar. Ik gebruik de brāhmaanse getallen omdat die praktisch identiek zijn met de onze. Als Brahmā het einde van zijn leven bereikt, eindigt de mahākalpa en dan gaat Brahmā de Brahmā pralaya of de pralaya van Brahmā in, die soms prākritika-pralaya wordt genoemd, omdat die prakriti 's, waaruit Brahmānda of het ei van Brahmā, onze keten, is opgebouwd, dan alle verdwijnen.

Maar als theosofen over Kalpa spreken, bedoelen ze gewoonlijk één belichaming van brahmānda, dat wil zeggen van het ei van Brahmā, onze aardketen. Dat is de werkelijke betekenis van Kalpa, zeven ronden; zoals u weet duurt die periode 4.320.000.000 jaar. Daarop volgt een nacht van gelijke duur; precies zoals na het prākritika-manvantara, zo u wilt, of na de mahākalpa van het hele leven van Brahmā, de Brahmā-pralaya of prākritika-pralaya volgt. Een heel interessant feit waarover ik jaren geleden in besloten bijeenkomsten heb gesproken, waaruit mijn boek Beginselen van de Esoterische

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap.

De zes deugden (Paramita's) in praktijk brengen is de tweede. H.P.Blavatsky in Stem van de Stilte blz. 31.

Het Theosofisch Genootschap (Pasadena)

Studiegroepen | Skype studiegroepen | Correspondentie cursussen.

Opgedragen door "H. P. B." Aan al haar Leerlingen opdat zij mogen leren en op hun beurt onderrichten.

Filosofie is voortgekomen, is dat het leven van Brahmā, met andere woorden de mahākalpa, iets meer dan voor de helft voorbij is; en omdat ik, let wel, geen nader omschrijvend adjectief gebruik zoals 'zonne' of 'galactisch', heb ik het over de belichamingen van onze aardketen. Onze maan, de maanketen, betekende het einde van de eerste helft van het leven van Brahmā of de mahākalpa; in de brahmaanse leringen (we kunnen hetzelfde veelzeggende woord overnemen) werd dit pādma-kalpa genoemd –pādma, een bijvoeglijk naamwoord afgeleid van het Sanskrietwoord padma, een lotus.

De huidige kalpa, de huidige belichaming van onze aardketen, onze bol natuurlijk inbegrepen, wordt de vārāha genoemd, van het Sanskriet varāha, wat 'everzwijn' betekent. Dit zijn niet meer dan technische namen zoals de hindoes die gebruikten en ze zijn heel expressief. Dus in plaats van eigen woorden te bedenken of de oude Senzar woorden te gebruiken die niemand zou begrijpen of waarvan niemand weet hoe ze moeten worden uitgesproken, was het gemakkelijker deze brāhmaanse termen over te nemen die de hindoes hadden ingebouwd in een stelsel van occulte theosofie. Hoeveel jaar duurt het leven van Brahmā? Hij leeft honderd jaar. Elk jaar van Brahmā bestaat uit 360 dagen. Zo'n dag van Brahmā is een Kalpa. Goed. 360 dagen in één jaar maal de 100 jaar van zijn leven betekent 36.000 dagen, met andere woorden, in het leven van Brahmā zijn 36.000 belichamingen van brahmānda van onze aardketen. Dat moet duidelijk zijn. Zoals gezegd zijn 18.000 van die dagen, ofwel de helft van het leven van Brahmā, voorbij. De laatste belichaming van die eerste helft was onze maan – ik bedoel natuurlijk onze maanketen, dat is duidelijk. Haar beginselen zijn nu onze aarde. Deze huidige vārha-kalpa of huidige belichaming van brahmānda is de 18.001ste Kalpa of dag van Brahmā of belichaming van onze aardketen.

We weten dus nu wat het leven van Brahmā is, we weten hoelang het duurt; we weten waar we staan in de geschiedenis van de kosmos, ik bedoel in de geschiedenis van onze aardketen vanaf het begin van de mahākalpa. We zijn iets verder dan halverwege onze huidige belichaming. We zijn net begonnen aan de opgaande boog, terug naar Brahmā. Het punt waar we dus nu zijn in de mahākalpa vertegenwoordigt het einde van het vierde ras in deze ronde, iets verder dan halverwege de vierde ronde. U ziet hoe laag we staan in geestelijke ontwikkeling. Nu zijn we toe aan cijfers. Ik heb over al deze dingen telkens weer gesproken, maar ik wil proberen ze zo snel ik kan tot een samenhangend geheel te verweven. Wat is een manvantara? Zoals u weet is een manvantara de tijdsperiode tussen de ene Manu en de daaropvolgende Manu. Manu-antara, tussen Manu's, een eigenaardige uitdrukking, maar dat is de betekenis. Zoals gezegd is een Kalpa een dag van Brahmā, zeven ronden van onze aardketen, en in een Kalpa heersen veertien Manu's. U kunt al deze leringen vinden bij H.P.B., of het grootste deel ervan, en ook in mijn boeken. Een Kalpa duurt 4.320.000.000 jaar: één belichaming van onze aardketen, zoals die van nu, de vārāha-kalpa belichaming van onze aardketen.

In die periode van 4.320.000.000 jaar komen veertien manu's. Hoe lang duurt daarom een manvantara? We weten dat er een wortel Manu is aan het begin van een ronde en een zaadmanu aan het einde van een ronde. Er zijn daarom twee manu's in een ronde. De zaadmanu aan het einde van de ronde wordt alleen daarom de zaadmanu genoemd, omdat zijn ronde daar eindigt en hij het zaad is voor de eerstvolgende ronde. Het

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap.

De zes deugden (Paramita's) in praktijk brengen is de tweede. H.P.Blavatsky in Stem van de Stilte blz. 31.

Het Theosofisch Genootschap (Pasadena)

Studiegroepen | Skype studiegroepen | Correspondentie cursussen.

Opgedragen door "H. P. B." Aan al haar Leerlingen opdat zij mogen leren en op hun beurt onderrichten.

betekent niet dat hij begint te ontstaan als de ronde is geëindigd. In elke ronde zijn daarom twee manvantara 's, één die begon toen de wortel Manu zijn manvantara begon van minstens 308 miljoen en enkele duizenden jaren, 448.000. Als dat manvantara of die tijdsperiode is afgelopen, begint onmiddellijk daarna de heerschappij van de daaropvolgende Manu die H.P.B. in haar Geheime Leer de zaadmanu noemt. Als hij zijn cyclus beëindigt aan het einde van de ronde, wordt alles geoogst, zoals de vruchten van een boom, de vruchten die de boom voortbrengt nadat de bloesem is opgenomen in de vrucht; het zaad is er tot het begin van het volgende plantseizoen, het begin van de volgende ronde van evolutie. Daarom begint de zaadmanu feitelijk als het bewind van de wortel Manu eindigt.

Hoe lang duurt dus een ronde? Ongeveer 616 miljoen jaar. Vermenigvuldig dit met zeven en dan krijgt men bijna precies 4.320.000.000. Het kleine verschil in cijfers komt alleen omdat de sandhi's, de sandhyā's, de schemeringen en dageraden niet zijn meegerekend. Ik geef u een voorbeeld. H.P.B. zegt ons dat onze Manu Vaivasvatamanu was, de wortel Manu van de vierde ronde. Hij was de 7e Manu en toch zijn we nog maar in de vierde ronde. Hoe is dat te verklaren? Zo: Eerste ronde wortel Manu, eerste ronde zaadmanu: 2 manu's.

Tweede ronde, wortel Manu, zaadmanu: 4 manu's. Hetzelfde met de derde ronde, twee erbij is zes. We zijn begonnen met de vierde ronde: de 7de Manu, het 7de manvantara. Feitelijk is Vaivasvatamanu ten einde. Maar omdat dit een onderdeelje vormt van zeer vertrouwelijk onderricht, zegt H.P.B. slechts dat onze voorouder Vaivasvata was, de 7de Manu. We beginnen nu aan het volgende manvantara dat ons brengt naar wat de zaden zullen worden voor de volgende ronde, de vijfde ronde en de Sanskrietnaam van die zaadmanu is Sāvāna. We zijn dus feitelijk in het begin van Sāvāna, het begin van de 8ste Manu. U zult zich herinneren dat volgens De Geheime Leer waar de geologische perioden worden behandeld, het evolutieproces in deze ronde – of sedimentatie, zoals H.P.B. zei, omdat ze over geologie schreef – ongeveer 320.000.000 jaar geleden begon. Omdat een ronde 308.000.000 is, hoe zit het dan met het verschil tussen 308 en 320? Er is nog zo'n 12 miljoen jaar of meer te gaan. Denk over deze dingen na. Het zijn allemaal sleutels. Wanneer begon de mens voor het eerst als mens in deze ronde? In het midden van het derde ras, 18 miljoen jaar geleden. En als u deze ronden optelt zult u zien dat als de 7 ronden zijn afgelopen er 14 manu's in die tijd hebben geheerst, want er zijn in elke ronde twee manu's.

Wie zijn de manu's? Een Manu is de collectieve mensheid van zijn eigen evolutionaire levenscyclus. Toch staat aan het hoofd van die collectieve mensheid een hoofdpersoon, die de muziek inzet. Een muziekgezelschap heeft altijd een kapelmeester. Hij maakt deel uit van het orkest en is toch de leider die de muziek inzet. Een Manu is zowel een individu als een collectieve mensheid van zijn manvantara. Dat is toch zeker duidelijk; precies zoals de kosmische logos de alomvattende centrale kern van emanatie is, het ene waaruit alles voortkomt, zo is dat ook bij de Manu. Wie heeft nooit gekeken naar trekvogels bij het wisselen van de seizoenen? Ze verzamelen zich gewoonlijk op een meer, een berghelling of op een of ander terrein; en als ze er met al die

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap.

De zes deugden (Paramita's) in praktijk brengen is de tweede. H.P.Blavatsky in Stem van de Stilte blz. 31.

Het Theosofisch Genootschap (Pasadena)

Studiegroepen | Skype studiegroepen | Correspondentie cursussen.

Opgedragen door "H. P. B." Aan al haar Leerlingen opdat zij mogen leren en op hun beurt onderrichten.

honderdduizenden zijn, stijgen ze allemaal op en cirkelen rond alsof ze hun richting zoeken en dan gaan ze als een reusachtige zwerm, of in afdelingen, in formatie recht op hun doel af; en op dezelfde manier keren ze terug als voor hen de lente komt, of hun zomer. De monaden die van bol naar bol trekken verzamelen zich als het ware precies zoals trekvogels, zodat we niet alleen over een klasse van monaden of een groep monaden kunnen spreken als de Manu van die monadische klasse, maar er is, behalve dat die groep als groep individualiteit bezit, ook een leider van die groep, die de andere vogels instinctief schijnen te volgen en die noemen we de Manu.

Aspecten van de Occulte filosofie blz. 356 – 359. TUPA Den Haag.

35. DE AARD VAN HET BUDDHI-BEGINSEL

' . . . Eenmaal van de gewone invloeden van de samenleving gescheiden, is er niets dat ons tot een buitenstaander aantrekt dan zijn zich ontwikkelende spiritualiteit. Hij kan een Bacon of een Aristoteles zijn wat kennis betreft, en toch zijn stroom nauwelijks voor ons voelbaar maken, zolang zijn kracht tot manas is beperkt. De hoogste energie zetelt in buddhi; latent – wanneer ze alleen met ātman is verbonden, actief en onweerstaanbaar wanneer ze wordt gestimuleerd door de essentie van 'manas' en wanneer niets van het bezinsel van dit laatste zich met die zuivere essentie vermengt om haar door zijn eindige geaardheid omlaag te drukken. Manas op zich, is van een lagere graad en van de aarde aards: en daarom zijn uw grootste mannen slechts onbetekenend in de arena waarin grootsheid wordt gemeten naar de maatstaf van geestelijke ontwikkeling.'

Brief 59, blz. 388 De Mahatma Brieven.

Er zijn passages in deze prachtige mededelingen van onze geliefde leraren die niet alleen zoveel waarheid, maar ook schoonheid bevatten, dat ons denken gevangen blijft in de betovering van de gedachten die worden opgewekt bij het lezen van deze mededelingen of bij het luisteren naar een samenvatting ervan. Het is verbazingwekkend – maar waarom eigenlijk, toch is het zo voor ons die minder ver gevorderd zijn – te voelen hoe de majesteit van de waarheid en de grootsheid van ziel die met deze majesteit samengaat, ons zo diep treffen dat de innerlijke kern van ons wezen erdoor wordt geroerd. Ik ken geen ervaring die verheffender, geen ervaring die indringender is dan deze. Hoe zinloos zijn sommige wereldse dingen als we de glorie van de werkelijkheid ontdekken. Ik durf te zeggen dat geen man of vrouw ter wereld, hoe eenvoudig van geest hij of zij ook mag zijn, niet ontvankelijk, niet vatbaar is voor zulke gevoelens – mogen we ze zo noemen? – of op zijn minst voor wat er wordt opgeroepen door het ontvangen van een vleugje bovenaardse schoonheid. Het is een ervaring die op zich evenveel waarde heeft als vele levens waarin op de gebruikelijke wijze levensindrukken worden opgedaan. Ik denk dat de geestelijke en intellectuele consequenties die het innerlijke bezit van deze leringen heeft, een allesoverheersende invloed moeten hebben, niet alleen op ons eigen karakter, maar ook op onze toekomstige bestemming. Ik ben er zeker van uit eigen waarneming en uit wat ik in mezelf voel, dat alle toekomstige levens van een mens kunnen veranderen doordat er hier en nu een verandering in hem plaatsvindt.

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap.

De zes deugden (Paramita's) in praktijk brengen is de tweede. H.P.Blavatsky in Stem van de Stilte blz. 31.

Het Theosofisch Genootschap (Pasadena)

Studiegroepen | Skype studiegroepen | Correspondentie cursussen.

Opgedragen door "H. P. B." Aan al haar Leerlingen opdat zij mogen leren en op hun beurt onderrichten.

We zien hoe de onweerstaanbare kracht van schoonheid in ons wordt geboren als we bestuderen wat deze grote leraren te zeggen hebben, want de waarheid is inderdaad zo onweerstaanbaar als ze door een meesterbrein wordt uiteengezet; en ze is zo onweerstaanbaar omdat ze ons niet dwingend wordt opgelegd, maar omdat ze ons vrijheid geeft, de vrijheid van broederschap, de vrijheid van kameraadschap, een kameraadschap van begrip en medegevoel. Er is gezegd dat buddhi passief is tenzij ze door manas of het denkvermogen kan werken en dat is natuurlijk zo. Maar denk geen moment dat dit betekent dat buddhi op haar eigen gebied passief is, integendeel. Ze is even actief op haar eigen gebied als de verheven waarheid in ons, ātman, eeuwig actief is op zijn eigen gebied. Het betekent dat buddhi passief is op ons menselijke gebied van ervaring en handelen zonder het overbruggende beginsel dat haar omlaag, naar ons, transformeert en dat is het denkvermogen en de psychische elementen in ons. Als het denken zo helder is als een bergmeer, kristalhelder, zodat het wat niet goddelijk is niet kan overbrengen, dan hebben we inderdaad te maken met iemand die tijdelijk als een god is, want hij spreekt met kracht, met de stem van gezag en niemand die naar hem luistert kan innerlijk NEE zeggen.

Ons denken wordt geboeid, volledig overtuigd. En waarom? Omdat buddhi in de leraar spreekt tot buddhi in ons. De ene stem roept als het ware de andere op. Gedachte roept de overeenkomstige gedachte op. De waarheid wekt, door haar invloed op onze geest, de vonk van waarheid in ons op en boeit ons, boeit ons omdat het beste in ons wordt opgewekt en dan weten we dat dat vrijheid is, waarheid, werkelijkheid; en geen mens wenst iets anders dan vrijheid, waarheid, liefde, werkelijkheid. Daarom is de waarheid zo aanstekelijk. Daarom is haar gezag over ons hart en hoofd zo oppermachtig, want ze wekt zichzelf in ons. Een vreemde paradox en toch zo eenvoudig. Wat is dit buddhi-beginsel? Het is zo moeilijk om voor dit bijna mystieke Sanskrietwoord in onze onbeholpen Europese talen een passende vertaling te vinden. Het is onderscheidingsvermogen. Het is intuïtie, het is het orgaan van directe kennis, het is het bekleedsel van de godsvonk in ons dat niet alleen de waarheid ogenblikkelijk kent maar ook doorgeeft, als tenminste de belemmeringen tussen haar en ons ontvankelijke denkvermogen niet te groot en te zwaar zijn. Ja, het gaat om het ontvangen. Kan ons denkvermogen ontvangen? Zo niet, dan is dat onze eigen schuld, want dan hebben we ons zo sterk in de sluiers van het lager zelf gehuld dat het licht van boven of van de meestergeest, ons eigen hogere denken niet kan bereiken, en niet kan afdalen in het stoffelijke brein en in het stoffelijke hart, waar waarheid voor allen woont.

Al weten we het niet, het is een mystiek feit dat de waarheid al in ons is, hier in het hart, en hier in de ziel; en wij zijn als degenen waarover de avatāra Jezus in de christelijke bijbel sprak, die oren hebben en niet horen, die ogen hebben en niet zien en een ziel die niet begrijpt, niet doorgrondt. Ik wil nog één gedachte naar voren brengen en wel dat de innerlijke god binnen zijn eigen voertuig werkt en dit voertuig is het buddhi-beginsel en het is even gemakkelijk om een goede verstandhouding en band te krijgen met buddhi als met kāma-manas in ons. Met andere woorden, het is even gemakkelijk om te verlangen naar de inspiratie van het hoogste in ons als om uit te zien naar de hartstocht en opwindning van het lagere deel van ons wezen. Terwijl in de oude godsdiensten en filosofieën de god in ons altijd een mannelijke godheid of god werd genoemd – werd de

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap.

De zes deugden (Paramita's) in praktijk brengen is de tweede. H.P.Blavatsky in Stem van de Stilte blz. 31.

Het Theosofisch Genootschap (Pasadena)

Studiegroepen | Skype studiegroepen | Correspondentie cursussen.

Opgedragen door "H. P. B." Aan al haar Leerlingen opdat zij mogen leren en op hun beurt onderrichten.

gade, de buddhi van ātman, altijd als vrouwelijk gezien. Goethe, de Duitse dichter, beoogde meer dan louter poëzie toen hij de zo opmerkelijke, veelzeggende zin uitsprak, 'Das Ewig-Weibliche zieht uns hinan'. Het eeuwig vrouwelijke trekt ons eeuwig opwaarts en binnenwaarts. Het betekent niet een vrouw, het betekent dat deel van onze natuur waarheen en waarin de god in ons werkt. Onze eigen individuele buddhi is dat wat ons intuïtie geeft, inzicht, ontvankelijkheid, fijngevoeligheid en het vermogen het lijden en verdriet van anderen snel aan te voelen. Ze is de god in ons die dat doet, maar ze is wat we in gewone taal de vrouwelijke kant van ons noemen die deze ontvangt, het gevoelige deel van ons, en die de gedachte meevoert naar de plaats waar ātman huist. Ze heeft niets te maken met de fysieke vrouw of de fysieke man. Hierin schuilt een groot en wonderlijk mysterie en tot slot wil ik hieraan nog toevoegen dat op één kleiner en minder belangrijk aspect van dit mysterie wordt gezinspeeld door H.P.B. in De Sleutel tot de Theosofie, waar ze over buddhi spreekt als de wortel van en de eigenlijke sleutel tot de individualiteit. Dit is de diepliggende reden waarom wij op dit lage stoffelijke gebied sommige van onze levens doorbrengen als man en sommige als vrouw. In elk daarvan leren we als we verstandig genoeg zijn. Het irriteert me altijd als ik mensen hoor praten over wie belangrijker is, de man of de vrouw. Wie is er echt belangrijker?

Dat is grote onzin. Waar zou men zijn zonder de moeder? Waar zou men zijn zonder de vader? Het geslacht is natuurlijk een voorbijgaande fase. Ongeveer 18 à 19 miljoen jaar geleden bestond het niet en als we zo'n 8 miljoen jaar verder zijn zal het weer verdwijnen. De plaats daarvan zal worden ingenomen door kriyāśakti. Maar op het ogenblik zijn de meest complete mannen die mannen die een gezonde portie van het vrouwelijke in zich hebben; de meest volmaakte vrouwen zijn zij die een vleugje van het mannelijke hebben. De moedigste man is altijd de man die de tederste gevoelens heeft tegenover de zwakken en hulpbehoevenden. Als een man niet een tikkeltje moederinstinct in zich heeft, pas dan op. Hij is niet te vertrouwen! Als een vrouw niet een beetje vaderinstinct in zich heeft is ze, volgens mij, incompleet.

Aspecten van de Occulte filosofie blz. 360 – 363. TUPA Den Haag.

Einde van de Skype studiegroep "Studies in de Mahatma Brieven".

Revisie B. 4 november 2017.

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap.

De zes deugden (Paramita's) in praktijk brengen is de tweede. H.P.Blavatsky in Stem van de Stilte blz. 31.